

แผนปฏิบัติการ

ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล

รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

โดย สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล

สารบัญ

เรื่อง		หน้า
ส่วนที่ ๑	บทสรุปผู้บริหาร	๑ - ๒
ส่วนที่ ๒	ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐	๒ - ๑๖
ส่วนที่ ๓	สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘	๑๖ - ๕๔
ส่วนที่ ๔	ภาคผนวก ๔.๑ โครงการแบบย่อ ๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติการ สปอ. และแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘	๕๕ - ๕๙ ๖๐

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล

รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ให้สอดคล้องตามนโยบายของรัฐบาล แผนยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แห่งสหประชาชาติ แผนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ แผนยุทธศาสตร์สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ตลอดจนแผนปฏิบัติการด้านต่างๆ ที่สอดคล้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงไปในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรม โดยมุ่งเน้นการพัฒนาและผลักดันนโยบายสู่การปฏิบัติได้จริง ภายใต้การกำกับดูแล และส่งเสริมอุตสาหกรรม เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน ยึดหลักธรรมาภิบาลในการดำเนินงาน ควบคู่กับการกำกับดูแลสิ่งแวดล้อม ตามนโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรม “ปฏิรูปอุตสาหกรรม สู่อุตสาหกรรมยุคใหม่ ทันสมัย สะอาด สะดวก โปร่งใส” ผ่าน “๓ ปฏิรูป ๓ แนวทาง” ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวง อุตสาหกรรม (นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์) ได้มอบนโยบาย สู้ เซฟ สร้าง ปฏิรูปอุตสาหกรรมไทย ด้วยหัวและใจ คือ สู้ สู้กับผู้ประกอบการที่ทำผิดกฎหมายทำร้ายประชาชน สร้างมลพิษ ดิน น้ำ อากาศ เซฟ เซฟพี่น้องอุตสาหกรรมไทย สร้างความเท่าเทียม สร้างรายได้ สร้างโอกาส ในการแข่งขันทางธุรกิจ สร้าง อุตสาหกรรมเศรษฐกิจยุคใหม่ ขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยเชื่อมโยงเศรษฐกิจโลก พร้อมทั้งผลักดันนโยบาย MIND ใช้ “หัว” และ “ใจ” ปั้นอุตสาหกรรมคู่ชุมชน ภายใต้ ๔ มิติ คือ มิติที่ ๑ มุ่งสร้างความสำเร็จให้ภาคธุรกิจ มิติที่ ๒ ดูแลสังคมโดยรอบโรงงาน มิติที่ ๓ รักษาสิ่งแวดล้อม มิติที่ ๔ กระจายรายได้ให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล นำนโยบายกระทรวงอุตสาหกรรมเชื่อมโยงกระบวนการในการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปตลอดจนการพิจารณาและวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล (SWOT Analysis) ประกอบด้วยการวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factor) จุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factor) ในมิติต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อภารกิจของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ความต้องการและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญในการให้บริการ และจากการวิเคราะห์ดังกล่าวจึงนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัดและแนวทางการดำเนินงาน ซึ่งจากการวิเคราะห์ดังกล่าว ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ดังนี้

วิสัยทัศน์

“สตูลเมืองอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ เติบโตบนฐานทรัพยากรและวัฒนธรรม สู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”

พันธกิจ (Mission)

๑. การนำนโยบายและยุทธศาสตร์ การพัฒนาอุตสาหกรรมระดับชาติ ระดับภาค สู่อำนาจปฏิบัติระดับพื้นที่จังหวัดในรูปแบบการบูรณาการ พร้อมทั้งการชี้แนะเตือนภัยแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมให้ทันสถานการณ์

๒. สร้างโอกาสและพัฒนาสภาพแวดล้อมในจังหวัด ให้เอื้อต่อการลงทุนและการประกอบกิจการอุตสาหกรรม

๓. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม อุตสาหกรรมชุมชนในจังหวัด ให้มีความเข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้ทั้งตลาดในประเทศและตลาดต่างประเทศ

๔. กำกับดูแลการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมในจังหวัด ให้มีการพัฒนาที่สมดุลสู่ความยั่งยืน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมีความรับผิดชอบต่อผู้บริโภคและสังคมชุมชน

๕. บูรณาการและสร้างความร่วมมือกับภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชนในการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมตามบทบาทภารกิจของแต่ละหน่วยงาน

๖. พัฒนาศักยภาพองค์กรและบุคลากรภายในหน่วยงานและทรัพยากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรม

แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันและประสบความสำเร็จ

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ ส่งเสริมสนับสนุนและการพัฒนาอุตสาหกรรมให้มีความรับผิดชอบต่อสังคมและมีการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมสู่สังคมคาร์บอนต่ำ

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ การยกระดับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสู่การสร้างมูลค่าเพิ่มเชื่อมโยงการท่องเที่ยว

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) เป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๑ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๒ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

- การเกษตรสร้างมูลค่า

(เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรแปรรูป)

- สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว

(ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม และท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย)

- พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

(สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ)

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

๑. ด้านการเกษตรสร้างมูลค่า โดยการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับอุตสาหกรรมเกษตรและเกษตรแปรรูปตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน (Value Chain) ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและ นวัตกรรม ยกระดับมาตรฐานการผลิตผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ ให้มีมูลค่าเพิ่มและผลิตภาพที่สูงขึ้น พร้อมทดสอบ ความต้องการตลาด ต่อยอดงานวิจัยสู่เชิงพาณิชย์ และกระตุ้นให้เกิดการวิจัยและพัฒนา ผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ๆ รวมทั้งการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปสู่ออร์แกนิก ให้เกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น

๒. ด้านการสร้างความปลอดภัยหลายด้านการท่องเที่ยว โดยส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านการสร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น การออกแบบด้วยความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมให้มีมูลค่าเพิ่มและเป็นที่ต้องการของนักท่องเที่ยว ส่งเสริมการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รวมทั้งการสร้างผู้ประกอบการใหม่

๓. ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ โดยส่งเสริมผู้ประกอบการตั้งแต่การเสริมสร้างความรู้ และทักษะในการดำเนินธุรกิจ การเสริมสร้างความเข้มแข็งและผลิตภาพให้กับ SMEs โดยการพัฒนาองค์ความรู้และการให้คำปรึกษาแนะนำในด้านการพัฒนามาตรฐานต่างๆ การนำเทคโนโลยี นวัตกรรมและ Digital หรือ IT มาใช้ในการบริหารจัดการที่ทันสมัย การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพสินค้า เพิ่มช่องทางการค้า เพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ

๒) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

(๑) เป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๑ สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ

เป้าหมายที่ ๓ เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง เพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

- การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล มีแผนปฏิบัติการที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ได้แก่ การเสริมสร้างศักยภาพของธุรกิจอุตสาหกรรม เพื่ออำนวยความสะดวกในด้านการลงทุนและการประกอบกิจการตลอดจนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพมุ่งเน้นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก การเข้าถึงฐานทรัพยากร การวิจัยทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการผลิตและยกระดับเป็นผู้ประกอบการตลอดห่วงโซ่คุณค่า และเพิ่มช่องทางการตลาดการสร้างเครือข่ายผู้ประกอบการการส่งเสริมการผลิต แปรรูป

สินค้าให้มีเอกลักษณ์การพัฒนากำลังแรงงานในพื้นที่ เน้นการส่งเสริมการยกระดับทักษะของผู้ประกอบการเพื่อเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเองโดยมีแผนงานบูรณาการการพัฒนาพื้นที่ (ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน) ที่มุ่งเน้นการพัฒนาทางเศรษฐกิจและเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่

๓) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) เป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๑ ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ

เป้าหมายที่ ๒ ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

- สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล มีแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อกำกับดูแลสถานประกอบการให้ดำเนินการตามกฎหมายและส่งเสริมให้อุตสาหกรรมเป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ มุ่งเน้นการพัฒนากระบวนการในการกำกับดูแลภาคอุตสาหกรรมให้ดำเนินการตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้มีการพัฒนากระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อมโดยการพัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวังและจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้มีส่วนร่วมของท้องถิ่นและชุมชน และเชื่อมโยงเสริมสร้างความเข้าใจการประกอบการอุตสาหกรรมกับชุมชนและท้องถิ่น เพิ่มประสิทธิภาพการกำกับ ดูแล และส่งเสริมการประกอบการให้เป็นไปตามกฎหมายมีความปลอดภัย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีความรับผิดชอบต่อสังคมส่งผลให้เกิดการยกระดับสถานประกอบการอุตสาหกรรมและหัตถอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรมสีเขียว เสริมสร้างศักยภาพเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเชื่อมโยงอุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) พัฒนาแนวทางการดำเนินการเรื่องร้องเรียนจากการประกอบกิจการอุตสาหกรรม

๒.๒ แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

(๑) ประเด็นที่ ๓ การเกษตร

(๑.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๑ ผลผลิตทั้งหมดรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น
- เป้าหมายที่ ๒ ผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ : ส่งเสริมการพัฒนามุ่งสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ตามศักยภาพเชิงพื้นที่ และสร้างมูลค่าเพิ่มบนพื้นฐานของการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมเกษตรเดิมที่มีอยู่มุ่งสู่การสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมตามศักยภาพเชิงพื้นที่

(๑.๒) แผนย่อยของแผนแม่บท เกษตรแปรรูป

- แนวทางการพัฒนา : ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูง โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตให้แก่สถาบันเกษตรกรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร
- เป้าหมายของแผนย่อย : สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ : การจัดฝึกอบรมยกระดับผู้ประกอบการ SMEs เพื่อการท่องเที่ยวภายใต้กิจกรรมหลัก : พัฒนาทักษะอาชีพการบริการเพื่อการท่องเที่ยว โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเพื่อรองรับการท่องเที่ยวอุทยานธรณีโลกสตูล

(๒) ประเด็นที่ ๕ การท่องเที่ยว

(๒.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย : รายได้จากการท่องเที่ยวของเมืองรองเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ : ใช้ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม

(๒.๒) แผนย่อยของแผนแม่บท การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม

- แนวทางการพัฒนา
 - สร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการบนฐานของทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
 - เสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการและบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อให้มีทักษะและองค์ความรู้ในธุรกิจ สร้างความแตกต่างและความโดดเด่นของสินค้าและบริการ ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดท่องเที่ยว

- เป้าหมายของแผนย่อย : รายได้จากอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อย : โครงการเพิ่มขีดความสามารถผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนและ SMEs รองรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอุทยานธรณีโลก โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

(๓) ประเด็นที่ ๘ ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่

(๓.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย : ผู้ประกอบการในทุกระดับเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ : การอบรมให้ความรู้แก่เกษตรกรในกลุ่มวิสาหกิจชุมชน/กลุ่มชุมชนเกษตร/สหกรณ์การเกษตร /SMEs ไปสู่นักธุรกิจเกษตร/Start ส่งเสริมคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้รับการรับรอง และแสดงเครื่องหมายการรับรองคุณภาพ ส่งเสริมด้านการตลาดให้เป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภคในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ชุมชนทั้งในและต่างประเทศ

(๓.๒) แผนย่อยของแผนแม่บท : การสร้างโอกาสเข้าถึงตลาด

- แนวทางการพัฒนา
 - สนับสนุนผู้ประกอบการให้มีสินค้าและบริการที่มีอัตลักษณ์และตราสินค้าที่เด่นชัด ให้ความสำคัญกับการผลิตโดยใช้ตลาดนำที่คำนึงถึงความต้องการของตลาด โดยเฉพาะตลาดที่มีมูลค่าสูง พร้อมทั้งพัฒนาบรรจุภัณฑ์สินค้าที่มีคุณภาพและมีความแตกต่าง เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงตลาดต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตลาดต่างประเทศ
 - ส่งเสริมผู้ประกอบการในทุกระดับ รวมถึงเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนในการขยายช่องทางการตลาดผ่านการใช้สื่อแบบดั้งเดิมและบนอินเทอร์เน็ต โดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี ดิจิทัลในการเข้าถึงและขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ ตลอดจนพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าที่มีมาตรฐานในทุกภูมิภาค และมีระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยในกระบวนการกระจายสินค้าโดยประสานความร่วมมือกับภาคเอกชน
- เป้าหมายของแผนย่อย :
 - ความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าระหว่างประเทศของประเทศไทยดีขึ้น
 - การขยายตัวการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อย : การทำตลาดสินค้าผ่านระบบออนไลน์ และออฟไลน์

(๔) ประเด็นที่ ๑๘ การเติบโตอย่างยั่งยืน

(๔.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย : สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ : มุ่งเน้นการส่งเสริมภาคอุตสาหกรรม ประกอบกิจการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การสร้างเครือข่ายการประกอบการอุตสาหกรรมที่ดำเนินงานอย่างมีธรรมาภิบาลและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และการบูรณาการความร่วมมือแก้ปัญหาด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรม

(๔.๒) แผนย่อยของแผนแม่บท : การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคม เศรษฐกิจสีเขียว

- แนวทางการพัฒนา
 - ส่งเสริมและพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรม ตามแนวทางอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่ช่วยสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม
 - กำหนดให้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมติดฉลากสิ่งแวดล้อม
 - ส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการผลิตให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีมาตรการเพื่อจำกัดการใช้เทคโนโลยีหรือเครื่องจักรที่ไม่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามช่วงเวลาที่เหมาะสม
 - พัฒนาเครือข่ายที่ประกอบด้วยสมาชิกจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อม ด้านจิตอาสา และด้านการติดต่อสื่อสาร เชื่อมโยงกลุ่มสมาชิกเครือข่ายด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล
- เป้าหมายของแผนย่อย : การบริโภคและการผลิตของประเทศมีความยั่งยืนสูงขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อย : สถานประกอบการอุตสาหกรรมเข้าร่วมโครงการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว การบริหารจัดการลุ่มน้ำและพัฒนาระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม และโครงการสร้างและพัฒนาศักยภาพเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น

(๔.๓) แผนย่อยของแผนแม่บท : การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

- แนวทางการพัฒนา
 - จัดการคุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือน
 - จัดการคุณภาพน้ำทิ้งที่ระบายออกนอกบริเวณโรงงาน ของเสียอันตราย และกากอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

- เป้าหมายของแผนย่อย
 - คุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือนอยู่ระดับมาตรฐานของประเทศไทย
 - คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำทิ้งที่ระบายออกนอกบริเวณโรงงาน มีคุณภาพเหมาะสม
 - การจัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตราย และกากอุตสาหกรรมของภาคอุตสาหกรรมมีประสิทธิภาพมากขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อย
 - คุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือนอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานประเทศไทย
 - คุณภาพของน้ำในแหล่งน้ำทิ้งที่ระบายออกนอกบริเวณโรงงาน มีคุณภาพเหมาะสม โดยเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรม ตรวจติดตามข้อร้องเรียนคุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือน โดยประสานศูนย์วิจัยและเตือนภัยมลพิษโรงงานภาคใต้ จังหวัดสงขลา

๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านเศรษฐกิจ

๑) เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูป

เป้าประสงค์เพื่อยกระดับศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ กระจายความเจริญและความเข้มแข็งของภาคสังคม และปรับบทบาท โครงสร้างและกลไกสถาบันบริหารจัดการเศรษฐกิจของประเทศตามหลักแนวคิดการบริหารงานคุณภาพที่มีบทบาทสำคัญต่อการขับเคลื่อน ประเด็นปฏิรูปเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ และลดความเหลื่อมล้ำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ โดยกำหนดกิจกรรมปฏิรูปประเทศที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ จำนวน ๔ กิจกรรม ประกอบด้วย

- ๑) การสร้างเกษตรมูลค่าสูง
- ๒) การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวคุณภาพสูง
- ๓) การเพิ่มโอกาสของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กลงใน

อุตสาหกรรมและบริการเป้าหมาย

- ๔) การเป็นศูนย์กลางด้านการค้าและการลงทุนของไทยในภูมิภาค
- ๕) การพัฒนาศักยภาพคนเพื่อเป็นพลังในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๑) กิจกรรมปฏิรูปที่ ๑ การสร้างเกษตรมูลค่าสูง (High Value Added)

เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรไปสู่อุตสาหกรรมอาหารและเศรษฐกิจชีวภาพตามแนวทาง BCG โดยใช้วัตถุดิบต้นทางจากทั้งในประเทศและประเทศเพื่อนบ้านเพื่อสนับสนุน Value chain ภายในประเทศรวมถึงนำนวัตกรรมมาช่วยเพิ่มมูลค่าเป็นผลิตภัณฑ์อาหารมูลค่าสูง ซึ่งเป็นที่ต้องการของตลาดโลก อาทิ เกษตร พลังงาน เพื่อสร้างทางเลือกอาหารเพื่อสุขภาพส่วนประกอบของอาหาร (Food Ingredients) อาหารที่มีประโยชน์เฉพาะ (Functional Food) อาหารเสริมและอาหารที่มีผลในเชิงการรักษา เป็นต้น

๒) ขั้นตอนการดำเนินงาน

๒.๑ ประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการในพื้นที่ทราบถึงประโยชน์ของการพัฒนาตามแนวทาง BCG

๒.๒ สนับสนุนผู้ประกอบการที่จะพัฒนาสถานประกอบการตามแนวทาง BCG

๓) กิจกรรมปฏิรูปที่ ๑ การสร้างเกษตรมูลค่าสูง (High Value Added)

๔) เป้าหมายกิจกรรม : ยกระดับรายได้ภาคการเกษตร อาหารแปรรูป และผลิตภัณฑ์ชีวภาพ

๒.๒.๓ กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

๑) เป้าหมายหลักเพื่อพลิกโฉมประเทศไปสู่ “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” หรือ “Hi-Value and Sustainable Thailand”

๒) องค์ประกอบที่ ๑ เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (High Value - Added Economy) ไทยมีความสามารถในการแข่งขันสูง บนพื้นฐานของการสร้างมูลค่าเพิ่มจากการพัฒนาต่อยอดและใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม พร้อมกับการลดผลกระทบเชิงลบต่อสิ่งแวดล้อม และมีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการปรับทิศทางการผลิตเดิมที่มีความสำคัญแต่มีความเสี่ยงที่จะสูญเสียความสามารถในการแข่งขันในอนาคตและมีความเสี่ยงที่จะสูญเสียส่วนแบ่งทางการตลาดหรือได้รับผลกระทบเชิงลบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก หากไม่มีการปรับตัวและส่งเสริมภาคการผลิตที่ไทยมีศักยภาพสอดคล้องกับทิศทางการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยมุ่งหมายที่ประเทศต้องบรรลุให้ได้ภายในระยะเวลา ๕ ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ เพื่อให้เป็นเป้าหมายของการมี “เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม” บังเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

๓) มุ่งหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

ภาคเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเป็นแหล่งรายได้และการจ้างงานที่สำคัญ อย่างไรก็ตาม ภาครเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรของไทยกำลังเผชิญแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ กับความท้าทายหลายประการที่อาจลดทอนความสามารถในการแข่งขัน อาทิ การแข่งขันด้านราคาที่สูงขึ้นในกลุ่มสินค้าที่มีมูลค่าเพิ่มต่ำ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มาตรฐานด้านความปลอดภัยในระดับนานาชาติที่เข้มงวดขึ้น ต้นทุนในการจัดหาวัตถุดิบเพื่อการเกษตรและค่าจ้างแรงงานที่เพิ่มสูงขึ้นในขณะเดียวกัน ความก้าวหน้าของเทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีชีวภาพเทคโนโลยีอัตโนมัติ และเทคโนโลยีดิจิทัล จะเป็นเครื่องมือสำคัญที่ภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรสามารถนำมาใช้จัดการกับความเสี่ยงและข้อจำกัดข้างต้น และยังเป็นโอกาสในการเพิ่มมูลค่าของผลผลิต ซึ่งจะนำไปสู่การยกระดับรายได้ของเกษตรกรและผู้ประกอบการแปรรูปรวมทั้งการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการเกษตรที่มีประสิทธิภาพ

๔) มุ่งหมายที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

๒.๒.๔ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ

๑) นโยบายความมั่นคงแห่งชาติที่ ๑๔ การพัฒนาศักยภาพการเตรียมความพร้อมแห่งชาติ และการบริหารจัดการวิกฤตการณ์ระดับชาติ

๒) แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายที่แผนปฏิบัติราชการมีความสอดคล้องด้านการสร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกกระดับ เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาประเทศในทุกกระดับ เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งพาตนเองและการจัดการตนเอง เพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

๓) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ การพัฒนาศักยภาพการเตรียมพร้อมสำหรับการระดมทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อใช้ในกรณีที่ประเทศเผชิญกับภัยคุกคามหรือวิกฤตการณ์ระดับชาติ

๔) ตัวชี้วัด การเสริมสร้างศักยภาพการเตรียมพร้อมเพื่อรองรับภัยคุกคาม และวิกฤตการณ์ระดับชาติ

๒.๒.๕ นโยบายรัฐบาล

นโยบายรัฐบาล นางสาวแพทองธาร ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ที่แถลงต่อสภา เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๗ เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของกระทรวงอุตสาหกรรม ดังนี้

นโยบายเร่งด่วนที่จะดำเนินการทันที

๑. รัฐบาลจะดูแลและส่งเสริมพร้อมกับปกป้องผลประโยชน์ ของผู้ประกอบการไทย โดยเฉพาะ SMEs จากการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมของคู่แข่งทางการค้าต่างชาติโดยเฉพาะผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ และการแก้ไขปัญหาหนี้ของ SMEs เช่น การพักหนี้ การจัดทำ Matching Fund ซึ่งเป็นการลงทุนร่วมกันระหว่างรัฐบาลและเอกชน เพื่อประคับประคอง ให้กลับมาเป็นกลไกที่แข็งแกร่งในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๒. รัฐบาลจะยกระดับการทำเกษตรแบบดั้งเดิมให้เป็นเกษตรทันสมัย โดยใช้แนวคิด “ตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้” นำเทคโนโลยีด้านการเกษตร (Agri-Tech) เช่น เกษตรแม่นยำ (Precision Agriculture) และเทคโนโลยีด้านอาหาร (Food Tech) มาใช้พัฒนาอาชีพด้านการเกษตร ประมง ปศุสัตว์ และอาชีพที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความมั่นคงทางอาหาร รวมถึงการคว้าโอกาสในตลาดใหม่ๆ รวมทั้งอาหารฮาลาลและฟื้นฟูนโยบาย “ครัวไทยสู่ครัวโลก” ซึ่งเป็นจุดเด่นของประเทศไทยเพื่อตอบสนองความต้องการของโลกด้านความมั่นคงทางอาหาร (Food Security) และเร่งเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรกรรมและราคาพืชผล การเกษตรรวมทั้งเพื่อยกระดับรายได้ของเกษตรกร

นโยบายระยะกลางและระยะยาว

๑. พัฒนาภาคการผลิตและบริการ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันเพื่อวางรากฐานสู่การพัฒนาประเทศในอนาคต โดยปรับโครงสร้างของเศรษฐกิจ (Industry Transformation) และพัฒนาเครื่องยนต์ทางเศรษฐกิจใหม่ๆ (New Growth Engine) ที่จะปูพื้นฐานให้เศรษฐกิจไทยขยายตัว อย่างแข็งแกร่ง ด้วยการส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของความต้องการของผู้บริโภคด้วยการใช้เทคโนโลยี เพื่อเร่งให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลาง โดยเร็วและพัฒนาบทบาทให้เป็นผู้เล่นสำคัญทางเศรษฐกิจในเวทีโลก

๑.๑ การสร้างโอกาสต่อยอดจากอุตสาหกรรมเดิม

๑.๑.๑ รัฐบาลจะส่งเสริมการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์เครื่องยนต์สันดาป ไปสู่อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า (HEVs PHEVs BEVs และ FCEVs) โดยเร่งดึงดูดนักลงทุน จากต่างประเทศให้มาตั้งฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศอย่างต่อเนื่อง ด้วยแนวทางที่จะเพิ่มสัดส่วนการใช้วัตถุดิบภายในประเทศ (Local Content) และการถ่ายโอนเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้แก่ธุรกิจไทยในขณะที่ยังรักษาการจ้างงานควบคู่กับส่งเสริม การพัฒนายกระดับทักษะ และการปรับทักษะของแรงงานไทยในอุตสาหกรรมยานยนต์เครื่องยนต์สันดาปแล่อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง

๑.๑.๒ รัฐบาลจะส่งเสริมการยกระดับภูมิปัญญาไทยไปสู่วัฒนธรรมสร้างสรรค์ (Creative Culture) เพื่อส่งเสริม Soft Power ของประเทศสนับสนุนและส่งเสริมการปรับใช้ภูมิปัญญาพื้นบ้าน (Local Wisdom) ซึ่งเป็นศักยภาพของคนไทยและทุนทางวัฒนธรรมของประเทศไทย ทั้งอาหารท้องถิ่นไทย ผ้าไทย มวยไทย ศิลปะการแสดงไทย ดนตรีไทย ผสมผสานกับศิลปะร่วมสมัย และสุราชุมชน เพื่อยกระดับสินค้า แผนปฏิบัติการราชการ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ของกระทรวงอุตสาหกรรม ๔๕ โครงการ OTOP ทั้งด้านมาตรฐาน และ ดีไซน์ให้ทันสมัย โดดเด่น แตกต่าง และสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคทั่วโลก รวมทั้งจะสนับสนุน การสอดแทรกทุนทางวัฒนธรรมในภาพยนตร์และสื่อทุกรูปแบบ

๑.๒ ส่งเสริมโอกาสในอุตสาหกรรมแห่งอนาคต

๑.๒.๑ รัฐบาลจะส่งเสริมเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy or Eco-friendly Economy) โดยอาศัยจุดแข็งของที่ตั้งใกล้เส้นศูนย์สูตรเข้าถึงพลังงานแสงอาทิตย์ได้ตลอดทั้งปี สนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นแหล่งผลิตพลังงานสะอาด ทั้งพลังงานแสงอาทิตย์ เช่น การติดตั้ง แผงโซลาร์เซลล์ บนหลังคาและผิวน้ำ พลังงานน้ำ และพลังงานทางเลือกอื่นๆ รวมทั้งพัฒนาตลาดซื้อขายไฟฟ้าเสรีและคาร์บอนเครดิต (Carbon Credit) เพื่อความยั่งยืน และการเสริมสร้างความมั่นคงด้านพลังงานรูปแบบใหม่สำหรับทั้งการ บริโภคภายในประเทศและการส่งออกพลังงานสู่ภูมิภาคอาเซียน รวมทั้งการปรับกระบวนการผลิตของ ภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรกรรม และภาคธุรกิจบริการ ให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑.๒.๒ รัฐบาลจะต่อยอดพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy) จาก ความเข้มแข็งเดิมในอุตสาหกรรมดิจิทัล เช่น การผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ การผลิตฮาร์ดดิสก์ ให้เป็น อุตสาหกรรมดิจิทัลสมัยใหม่ จะดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศเพื่อตั้ง Data Center และโรงงานผลิตชิป และ ชิปดีไซน์ และผลิต Semiconductor ในประเทศไทย กระตุ้นให้เกิดความต้องการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อัจฉริยะในประเทศ รัฐบาลนี้จะวางรากฐานให้คนไทย ทุกกลุ่มวัยใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการพัฒนาตนเองเพิ่ม ประสิทธิภาพ การทำงานและสร้างนวัตกรรม นำประเทศสู่ความล้ำสมัย โดยไม่ละเลยจุดสมดุลของความเป็น เจ้าของอาชีพไทย ข้อมูลและการเปิดกว้างของโอกาสสำหรับการพัฒนา

๑.๒.๓ รัฐบาลจะมุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจสุขภาพ (Care and Wellness Economy) และบริการทางการแพทย์ (Medical Hub) โดยอาศัยพื้นฐานจิตวิญญาณ การบริการของคนไทยที่ ได้รับการยอมรับจากนานาชาติ โดยต่อยอดจากรูปร่างการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและการแพทย์แผนไทยที่เป็น จุดแข็งเพื่อรองรับความต้องการด้านสุขภาพที่เพิ่มขึ้น จากการใช้ประชากรโลกเข้าสู่สังคมผู้วัยพร้อมกับส่งเสริม การผลิตและการใช้งานอุปกรณ์ทางการแพทย์ภายในประเทศ สนับสนุนการยกระดับสมุนไพรและผลิตภัณฑ์ สมุนไพรไทยโดยใช้นวัตกรรม รวมถึงการใช้ปัญญาเพื่อการแพทย์ที่สร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและควบคุม ผลกระทบทางสังคมโดยการตรากฎหมายตลอดจนสนับสนุนการนำเทคโนโลยีสุขภาพ (Health Tech) และ นวัตกรรมด้านเทคโนโลยีชีวภาพ (Biotechnology) มายกระดับมาตรฐานสาธารณสุขไทยให้ทัดเทียมมาตรฐาน นานาชาติ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางบริการทางการแพทย์ของภูมิภาค

๒. พัฒนาโครงการสร้างพื้นฐานเพื่อขยายโอกาส รัฐบาลจะเดินหน้าลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนาดใหญ่ (Mega Projects) อย่างต่อเนื่อง ทั้งทางราง ทางน้ำ ทางถนน และทางอากาศอย่างไร้รอยต่อ ส่งเสริมให้เกิดความปลอดภัยทางถนน ลดต้นทุนระบบโลจิสติกส์ พัฒนาระบบขนส่งควบคุมอุณหภูมิ (Cold Chain) สร้างรถไฟทางคู่และรถไฟความเร็วสูงควบคู่กับการพัฒนาเมืองที่สอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ เพื่อให้เกิดการกระจายความเจริญทางเศรษฐกิจ ยกระดับท่าเรือเพื่อเพิ่มศักยภาพในการเชื่อมต่อการขนส่งสินค้า พัฒนาสนามบินและเส้นทางการบินใหม่ๆ เช่น สนามบินล้านนา สนามบินอันดามัน เพื่อมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางทางการบิน (Aviation Hub) เพิ่มประตูบานใหม่ (Gateway) รองรับความต้องการเดินทางที่เพิ่มขึ้น ขับเคลื่อนโครงการ Landbridge โดยเฉพาะด้านการลงทุนโดยเอกชน เพื่อให้ประเทศเป็นศูนย์กลางการคมนาคมและขนส่งของภูมิภาค (Logistics Hub)

๓. เร่งเสริมผลักดันให้เกิดการพัฒนาคนไทยทุกช่วงวัยอย่างเต็มกำลังและความสามารถ รัฐบาลจะยกระดับทักษะและปลดล็อกศักยภาพของคนไทยเพื่อสร้างงาน สร้างรายได้ โดยรัฐบาลจะสนับสนุนการสร้าง Soft Power ของประเทศ ผ่านการส่งเสริม ๑ ครอบครัว ๑ ซอฟต์แวร์ (OFOS) จัดตั้งศูนย์สร้างสรรคการออกแบบและส่งเสริมวัฒนธรรมในพื้นที่ เช่น ศูนย์สร้างสรรคการออกแบบ (TCDC) สำนักงานส่งเสริมวัฒนธรรมสร้างสรรค์ (THACCA) เพื่อยกระดับและพัฒนาความสามารถด้านวัฒนธรรม สร้างสรรคของคนไทยให้สร้างมูลค่า เสริมทักษะเดิม (Reskill) เพิ่มทักษะใหม่ (Upskill) ให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี เพื่อให้แรงงานได้รับค่าจ้างที่เหมาะสมกับทักษะที่เพิ่มขึ้น เช่น ทักษะด้านการใช้ AI รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้ประกอบการทั้งภาครัฐและภาคเอกชนดึงศักยภาพของผู้สูงอายุมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๔. สร้างความยั่งยืน ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

๔.๑ รัฐบาลจะให้ความสำคัญกับการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ อนุรักษ์ ความหลากหลายทางชีวภาพ และรักษาสมดุลของระบบนิเวศท้องถิ่น เพื่อให้เป็นรากฐานสำคัญในการดำรงชีวิต และเพิ่มขีดความสามารถของพื้นที่และชุมชนท้องถิ่นในการจัดการสิ่งแวดล้อม และปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รัฐบาลจะสร้างการมีส่วนร่วมในการรับมือกับภัยธรรมชาติ โดยเฉพาะการแก้ปัญหา PM ๒.๕ และการบริหารจัดการน้ำที่จะต้องได้รับความร่วมมือระหว่างประเทศ นอกจากนี้ รัฐบาลจะจัดการกับปัญหาการลักลอบการจับหรือฝังกลบกากอุตสาหกรรม/ของเสียอันตรายด้วยความเข้มงวดและสนับสนุน การมีส่วนร่วมของชุมชน ในการอนุรักษ์ ป่าไม้ และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งรวมถึงทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ

๔.๒ รัฐบาลจะยกระดับการบริหารจัดการน้ำ จะจัดหาน้ำสะอาดสำหรับ อุปโภค บริโภค ให้ประชาชนทุกพื้นที่เข้าถึงได้ และจะเร่งให้น้ำถึงไร่นาด้วยการเพิ่มศักยภาพ แหล่งกักเก็บน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพระบบกระจายน้ำ ควบคู่กับการขยายเขตชลประทาน พร้อมทั้งเพิ่มแหล่งน้ำเพื่อรองรับการเติบโตของภาคอุตสาหกรรม นอกจากนี้ รัฐบาลจะแก้ปัญหา น้ำท่วม น้ำแล้ง ร่วมกับทุกภาคส่วน โดยเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับศักยภาพของกลุ่มน้ำและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ เพื่อสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ ป่าไม้ และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืน

๔.๓ รัฐบาลจะสานต่อนโยบายความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำของอาเซียนในด้านการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์สู่ชั้นบรรยากาศ ซึ่งจะช่วยเปิดประตูบานใหญ่สู่การค้าโลกและช่วยสร้างข้อได้เปรียบให้ผู้ผลิตสินค้าและบริการในประเทศ ตลอดจนส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางด้านการซื้อขายคาร์บอนเครดิต (Carbon Credit) ของอาเซียนผ่านตลาดหลักทรัพย์ไทย

๕. พลิกฟื้นความเชื่อมั่นของคนไทยและต่างชาติ ด้วยการพัฒนาการเมืองในระบอบประชาธิปไตยให้เข้มแข็ง มีเสถียรภาพ มีนิติธรรม และความโปร่งใส

๕.๑ รัฐบาลจะปฏิรูประบบราชการและกองทัพเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ เปลี่ยนผ่าน ราชการไทยไปสู่ราชการทันสมัยระบบดิจิทัล (Digital Government) ปรับขนาดให้มีความคล่องตัวเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการใช้งบประมาณและการปฏิบัติราชการ ปรับขนาด และกำลังคนภาครัฐให้สอดคล้องกับภารกิจ เปลี่ยนผ่านรูปแบบการเกณฑ์ทหารไปสู่แบบสมัครใจ เน้นใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง มีคุณธรรม มุ่งมั่นและมีอาชีพ โปร่งใสและตรวจสอบได้ ส่งเสริมแผนปฏิบัติการราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ของกระทรวงอุตสาหกรรม ให้มีเผยแพร่ข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะของรัฐและต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันทุกรูปแบบ เน้นการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน รวมทั้งให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคประชาชน เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมคิด ตัดสินใจในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นและการดูแลชุมชน

๕.๒ รัฐบาลจะยกระดับการบริการภาครัฐให้ตอบสนองความต้องการของประชาชนมากยิ่งขึ้น ปรับบทบาทภาครัฐเป็นการส่งเสริมสนับสนุน (Enable) การอำนวยความสะดวก (Facilitate) และการกำกับกฎกติกา (Regulate) เพื่อให้ประชาชน และเอกชนได้รับการบริการที่สะดวก รวดเร็ว พร้อมทั้งลดกฎหมายและขั้นตอนที่ไม่จำเป็น (Ease of Doing Business) เพื่อไม่ให้ภาครัฐเป็นอุปสรรคของภาคธุรกิจ หรือขัดขวางการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ

๒.๒.๖ นโยบายกระทรวงอุตสาหกรรม

ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่จุดเปลี่ยนผ่านของทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศที่สำคัญซึ่งโครงสร้างทางเศรษฐกิจและการประกอบการอุตสาหกรรมของไทยในรูปแบบเดิมเริ่มแข่งขันได้ยากและกำลังเผชิญกับข้อจำกัดในหลากหลายด้าน ภาคอุตสาหกรรมจึงเผชิญกับความท้าทายอย่างยิ่งจากแนวโน้มของสถานการณ์ทั้งภายในประเทศและระดับโลก ทั้งที่เกิดจากปัจจัยของการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก ความเปราะบางทางเศรษฐกิจของหลายประเทศจากสัดส่วนหนี้ต่อ GDP สถานการณ์ปัจจัยการผลิตที่มีต้นทุนสูงขึ้น การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด กฎกติกาทางการค้าใหม่ของโลก เช่น EU-CBAM, US-CBAM และความมุ่งมั่นสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) เป็นต้น ปัญหาด้านต้นทุนทางพลังงานและความมั่นคงทางอาหารของโลก ตลอดจนความขัดแย้งของภูมิภาคต่างๆ ทั่วโลกที่ยังไม่มีทีท่าว่าจะจบลง ในขณะที่ประเทศไทยยังคงเผชิญกับปัญหาเชิงโครงสร้างเดิมของอุตสาหกรรมที่เริ่มแข่งขันได้ยาก เช่น ต้นทุนด้านแรงงาน การก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุ การพึ่งพาเทคโนโลยีจากต่างชาติ การขาดแคลนทักษะแรงงานระดับสูง รวมทั้งความเชื่อมั่นและยอมรับต่อการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมของประชาชนในพื้นที่ที่ยังคงเป็นประเด็นที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืนในภาพรวมจากภาพลักษณ์และข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากการประกอบการที่ไม่ดีหรืออุบัติเหตุจากการประกอบการที่มีต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ประกอบกับความเหลื่อมล้ำเชิงโครงสร้างเศรษฐกิจรวมถึงปัญหาหนี้ครัวเรือนและภาคธุรกิจที่อยู่ในระดับสูง จึงมีความจำเป็นในการปฏิรูปอุตสาหกรรมไปสู่ยุคสมัยใหม่อย่างเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ

ด้วยเหตุนี้ จึงนำมาสู่นโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรม “ปฏิรูปอุตสาหกรรม สู่เศรษฐกิจยุคใหม่ ทันสมัย สะอาด สะดวก โปร่งใส” ผ่าน “๓ ปฏิรูป ๓ แนวทาง” ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม (นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์) กล่าวคือ

“๓ ปฏิรูป”

ปฏิรูป ๑ : จัดการกาก สารพิษ ที่ทำร้ายชีวิตประชาชน ต่อสู้กับปัญหากากและสารพิษที่ทำร้ายชีวิตประชาชน คืบหน้าสะอาด อากาศบริสุทธิ์ให้กับประชาชน โดยดำเนินการปรับการบริหารจัดการกากอุตสาหกรรมทั้งระบบ อาทิ แก้ไขกฎหมายเพื่อส่งเสริมให้เกิดความยั่งยืน กำหนดอัตราเปรียบเทียบปรับให้สอดคล้องกับต้นทุนที่แท้จริง จัดการกากอุตสาหกรรมอย่างครบวงจร ผลักดันให้โรงงานอุตสาหกรรมเข้าประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรม (Industrial Relocation) และใช้ระบบดิจิทัลในการกำกับติดตามกากอุตสาหกรรมทั้งระบบ ตลอดจนการแก้ไขปัญหาฝุ่น PM ๒.๕ จากการเผาอ้อยในอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายอย่างจริงจังและมีประสิทธิภาพ

ปฏิรูป ๒ : สร้างความเท่าเทียมในการแข่งขันของ SME ไทย เดินหน้า Save (เซฟ) SME ไทยเป็นการเร่งด่วน ทั้งมาตรการเชิงรับปกป้องจากความถาโถมของคลื่นการลงทุนของบริษัทข้ามชาติ และการนำเข้าสินค้าราคาถูกจากต่างประเทศ ที่มาตรการ ภาวะเปียบ และสิทธิประโยชน์ที่เกี่ยวข้องยังไม่ครอบคลุมและสร้างการแข่งขันที่เท่าเทียมกัน ควบคู่กับมาตรการเชิงรุก มุ่งยกระดับขีดความสามารถให้แข่งขันได้และทันกับเศรษฐกิจยุคใหม่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ด้วยกลไกการส่งเสริมของกระทรวงอุตสาหกรรมและหน่วยงานพันธมิตร การริเริ่มนิคมอุตสาหกรรม SME สร้างซัพพลายเชน ปฏิรูปอุตสาหกรรม รวมทั้งผลักดันมาตรการ “Made in Thailand” และ “SME GP” ประกอบกับดำเนินการจัดตั้งคณะทำงานเพื่อเป็น SME War room ภายใต้อุตสาหกรรม เพื่อให้ขับเคลื่อนกระบวนการยกระดับขีดความสามารถ แก้ไขปัญหาและสร้างความเท่าเทียมในการแข่งขันให้กับ SME ของไทยทั้งระบบ

ปฏิรูป ๓ : สร้างอุตสาหกรรมเศรษฐกิจใหม่ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ปฏิรูปอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจใหม่ มุ่งเป้าพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพหรือมีความสำคัญ ต่อการพัฒนาประเทศประกอบด้วยอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งอนาคต อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ (เซมิคอนดักเตอร์ Data Center และ HDD) อุตสาหกรรมการแปรรูปเกษตรมูลค่าสูง อุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์ อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ รวมถึงอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า ด้วยการชะลอผลกระทบรักษาเงินบาทเพื่อการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรม ปรับสิทธิประโยชน์เป็นแบบ Whole Package เต็ม “เงื่อนไขการลงทุน” ที่ตอบโจทย์การพัฒนาอุตสาหกรรมไทย เพื่อสร้างโอกาสในการเชื่อมโยงห่วงโซ่การผลิตของธุรกิจของไทยกับบริษัทข้ามชาติ และเพิ่มสัดส่วนการผลิตภายในประเทศ หรือ Local Content เพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและวางรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศสู่อนาคต

พร้อมกับการขับเคลื่อนและยกระดับการดำเนินการของกระทรวงอุตสาหกรรมด้วย “๓ แนวทาง” กล่าวคือ การสร้างความร่วมมือพันธมิตรห่วงโซ่อุตสาหกรรมที่สมบูรณ์แบบ การปรับกฎหมายและภารกิจเข้าสู่ภาครัฐดิจิทัล รวมถึงการจัดตั้งกองทุนเพื่อการปฏิรูประบบอุตสาหกรรม เพื่อเป็นเครื่องมือของกระทรวงอุตสาหกรรมในการปฏิรูปอุตสาหกรรมให้ทันกับเศรษฐกิจยุคใหม่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อรองรับการปฏิรูปอุตสาหกรรม และมุ่งแก้ไขปัญหาคอขวดอุตสาหกรรมได้รับการยอมรับและสร้างความเชื่อมั่นแก่ภาคประชาชน ต่อไป

นโยบาย MIND ที่มุ่งเน้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นรูปธรรม โดยผลักดันนโยบาย MIND ใช้ “หัว” และ “ใจ” ปันอุตสาหกรรมคู่ชุมชน ภายใต้ ๔ มิติ มีแนวทางการพัฒนา

มิติที่ ๑ : ความสำเร็จทางธุรกิจ

เปลี่ยนผ่านสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ ปรับเปลี่ยนธุรกิจและอุตสาหกรรมไปสู่อุตสาหกรรมศักยภาพ หรือ S-curve อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ รวมถึงธุรกิจและการผลิตรูปแบบใหม่

มิติที่ ๒ : ความอยู่ดีกับสังคมโดยรวม

พัฒนาอุตสาหกรรมควบคู่ไปกับการดูแลสังคมโดยการส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างชุมชน สังคมและสถานประกอบการในพื้นที่สู่การอยู่ร่วมอย่างรับผิดชอบและเป็นมิตร

มิติที่ ๓ : ความลงตัวกับกติกาสากล

ผลักดันการปฏิบัติด้านสิ่งแวดล้อมด้วยกลไกการกำกับดูแลที่ทรงประสิทธิภาพ และการส่งเสริมยกระดับสถานประกอบการด้วยแนวคิด BCG เพื่อโอกาสทางธุรกิจ มุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน ตอบโจทย์ไทยและประชาคมโลก

มิติที่ ๔ : การกระจายรายได้สู่ชุมชนที่ตั้ง

กระจายรายได้ สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน พัฒนายกระดับคุณภาพชีวิตของชุมชนและส่งเสริมเศรษฐกิจฐานรากอย่างเป็นระบบ

๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

- แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ของกระทรวงอุตสาหกรรม หรือร่างแผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม หรือร่างแผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๘๐) โดยกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๗๐) โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพของไทย ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๗๐ โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) และ (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ โดย คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ (คนร.)
- แผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศปี พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๗๓ สาขากระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์รวมถึงน้ำเสียอุตสาหกรรม โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม
- มาตรการสนับสนุนการผลิตรถยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าในประเทศไทย โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- แผนพัฒนาจังหวัดสตูล
- แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ. ๒๕๖๘ และ พ.ศ. ๒๕๖๙

ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล จัดทำขึ้นเพื่อเป็นทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมและการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ตามนโยบายของปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ในการปฏิรูปหน่วยงาน “MIND” ใช้หัวใจ บั้นอุตสาหกรรมคู่ชุมชน เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรมและสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น มุ่งไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนที่แท้จริง นำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนาในแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัด ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล เพื่อส่งเสริมให้สถานประกอบการได้รับการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างยั่งยืน รวมถึงการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันให้สามารถแข่งขันได้ในภูมิภาค และการบูรณาการนโยบาย/แผนงาน กับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง จะเอื้อให้เกิดการลงทุนและลดอุปสรรคในธุรกิจอุตสาหกรรม นอกจากนี้ การส่งเสริม สถานประกอบการที่เป็นมิตรต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมจะอาศัยการกำกับดูแลอย่างทั่วถึง การถ่ายทอดองค์ความรู้ และการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนเป็นกลไกในการขับเคลื่อน ทันทต่อการเปลี่ยนแปลงและเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูลอย่างต่อเนื่อง

๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด

๑) ความเป็นมา

ประวัติความเป็นมาของจังหวัดสตูลในสมัยก่อนกรุงศรีอยุธยาและในสมัยกรุงศรีอยุธยาไม่ปรากฏหลักฐานกล่าวไว้ ณ ที่ใด สันนิษฐานว่าในสมัยนั้น ไม่มีเมืองสตูล คงมีแต่หมู่บ้านเล็กๆ กระจุกกระจายอยู่ตามที่ราบชายฝั่งทะเล ในสมัยต้นกรุงรัตนโกสินทร์ “สตูล” เป็นเพียงตำบลหนึ่งในเขตเมืองไทรบุรี ฉะนั้นประวัติความเป็นมาของจังหวัดสตูล จึงเกี่ยวข้องกับเรื่องราวของเมืองไทรบุรีดังปรากฏ ในหนังสือพระราชพงศาวดารกรุงรัตนโกสินทร์ รัชกาลที่ ๒ ว่า “ตามเนื้อความที่ปรากฏดังกล่าว มาแล้ว ทำให้เห็นว่าในเวลานั้นพวกเมืองไทรบุรี เห็นจะแตกแยกกันเป็นสองพวก คือ พวกเจ้าพระยา ไทรปะแงรันพวกหนึ่งและพวกพระยาอภัยนุราช คงจะนับน้อมฝากตัวกับเมืองนครศรีธรรมราช โดยเฉพาะเมื่อพระยาอภัยนุราชได้มาเป็นผู้ว่า ราชการเมืองสตูล ซึ่งเขตแดนติดต่อกับเมือง นครศรีธรรมราช พวกเมืองสตูลคงจะมาพึ่งบังคับ บัญชาสนิทสนมข้างเมืองนครศรีธรรมราชมากกว่า เมืองไทรบุรี แต่พระยาอภัยนุราชว่าราชการเมือง สตูลได้เพียง ๒ ปี ก็ถึงแก่อนิจกรรมผู้ใดจะได้ว่า ราชการเมืองสตูล ต่อมาในขั้นนั้นหาพบจดหมายเหตุไม่แต่พิเคราะห์ความตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายหลังเข้าใจว่า เชื่อพระวงศ์ของพระอภัยนุราช (ปีศุ) คงจะได้ว่าราชการเมืองสตูลและพึ่งบังคับบัญชาสนิทสนมกับ เมืองนครศรีธรรมราชอย่างครั้งพระยาอภัยนุราชหรือยิ่งกว่านั้น” เรื่องเกี่ยวกับเมืองสตูลยังปรากฏ ในหนังสือพงศาวดารเมือง สงขลา แต่ข้อความที่ปรากฏบางตอนเกี่ยวกับ ชื่อผู้ว่าราชการเมืองสตูลไม่ตรงกับพระราชพงศาวดาร กรุงรัตนโกสินทร์ รัชกาลที่ ๓ ประวัติเกี่ยวกับเมืองสตูล ในการจัดรูปแบบการปกครองเมือง

ตามระบอบมณฑล เทศาภิบาลว่า ในปี พ.ศ. ๒๔๔๐ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้รักษาเมืองไทรบุรี เมืองปะลิส และเมืองสตูล เป็นมณฑล เทศาภิบาล เรียกว่า "มณฑลไทรบุรี" โปรดเกล้าฯ ให้เจ้าพระยา ไทรบุรีรามภักดี เจ้าพระยาไทรบุรี (อับดุลฮามิต) เป็นข้าราชการ เทศาภิบาลมณฑลไทรบุรีเมืองสตูลได้แยกจากเมืองไทรบุรี อย่างเด็ดขาดตามหนังสือสัญญาไทยกับอังกฤษเรื่องปักปัน เขตแดนระหว่างไทยกับสหพันธรัฐมาลายู ซึ่งลงนามกันที่ กรุงเพทฯ เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ร.ศ. ๑๒๗ (พ.ศ. ๒๔๕๒)

จากหนังสือสัญญานี้ยังผลให้ไทรบุรีและปะลิสตกเป็นของอังกฤษ ส่วนสตูลคงเป็นของไทย สืบมาจนถึงปัจจุบัน เมื่อปักปันเขตแดนเสร็จแล้วได้มีพระราชโองการโปรดให้เมืองสตูลเป็นเมืองจัดवारรวมอยู่ในมณฑลภูเก็ต เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ร.ศ. ๑๒๘ (พ.ศ. ๒๔๕๓) ในปีพุทธศักราช ๒๔๗๕ ประเทศไทยเปลี่ยนแปลงการปกครอง เป็นระบอบประชาธิปไตยเมืองสตูลก็มีฐานะยกเป็นจังหวัดหนึ่งอยู่ในราชอาณาจักรไทยสืบต่อมาจนทุกวันนี้

คำว่า "สตูล" มาจากคำภาษามลายูว่า "สโตย" แปลว่า กระท้อน อันเป็นผลไม้ชนิดหนึ่งที่ขึ้นชุกชุมในท้องที่เมืองนี้ ซึ่งต่อมาได้รับการตั้งสมญานามเป็นภาษามลายูว่า "นครีสโตยมาบังสการา (Negeri Setoi Mumbang Segara)" หรือแปลเป็นภาษาไทยว่า สตูล เมืองแห่งพระสมุทรทเวา ดังนั้น "ตราพระสมุทรทเวา" จึงกลายเป็นตราหรือสัญลักษณ์ของจังหวัดมาตราบเท่าทุกวันนี้ ปัจจุบันจังหวัดสตูล แบ่งการปกครองออกเป็น ๗ อำเภอ คือ ๑. อำเภอเมืองสตูล ๒. อำเภอละงู ๓. อำเภอควนกาหลง ๔. อำเภอทุ่งหว้า ๕. อำเภอควนโดน ๖. อำเภอท่าแพ ๗. อำเภอมะนัง

๒) ลักษณะทางกายภาพ

๒.๑) ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดสตูล เป็นจังหวัดสุดเขตแดนใต้ของประเทศไทย ด้านฝั่งทะเลอันดามันห่างจากกรุงเทพมหานคร ๙๗๓ กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ ๒,๘๐๗.๕๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑,๗๕๔,๗๐๑ ไร่ (นับรวมพื้นที่ที่เป็นส่วนของน้ำทะเล) เป็นลำดับที่ ๖๓ ของประเทศ และลำดับที่ ๑๒ ของภาคใต้ รองลงมา คือ จังหวัดปัตตานี และจังหวัดภูเก็ต ตั้งอยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ ๖ องศา ๔ ลิปดาเหนือ ถึง ๗ องศา ๒ ลิปดาเหนือ และเส้นแวงที่ ๙๙ องศา ๕ ลิปดาตะวันออก ถึง ๑๐๐ องศา ๓ ลิปดาตะวันออก มีพื้นที่ติดต่อกับประเทศมาเลเซีย ตลอดแนวชายแดนทางบกยาวประมาณ ๕๖ กิโลเมตร ติดฝั่งทะเลอันดามันมีชายฝั่งทะเลยาวประมาณ ๑๔๔.๘ กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	อำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง และอำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง
ทิศใต้	ติดต่อกับ	รัฐเปอร์ลิสและรัฐเคดาห์ ประเทศมาเลเซีย
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา และรัฐเปอร์ลิส ประเทศมาเลเซีย
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย

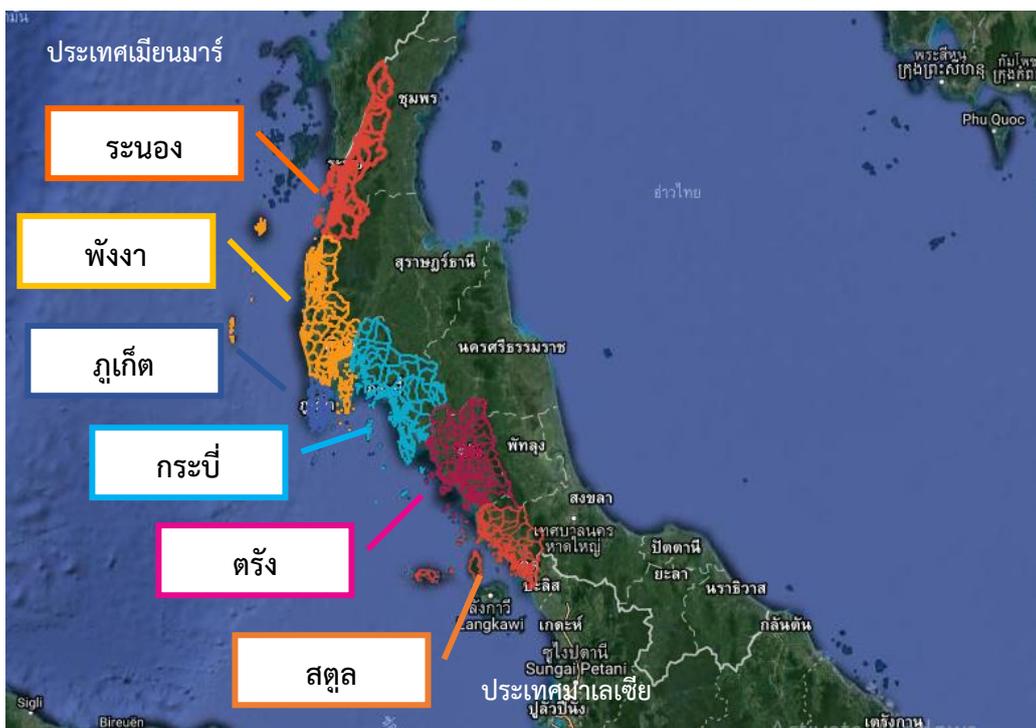
โดยพื้นที่บนบกมีเทือกเขาบรรทัดและสันกาลาคีรีเป็นเส้นกั้นอาณาเขตระหว่างจังหวัดสตูลกับจังหวัดอื่น ๆ และประเทศมาเลเซีย

ภาพที่ ๑ แสดงที่ตั้งและอาณาเขตของจังหวัดสตูล

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ กรกฎาคม ๒๕๖๖

ภาพที่ ๒ แสดงที่ตั้งและอาณาเขตของจังหวัดสตูลในกลุ่มจังหวัดอันดามัน

จากข้อมูลที่ตั้งและอาณาเขตของจังหวัดกลุ่มจังหวัดอันดามัน ทุกจังหวัดมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดในกลุ่มอ่าวไทย มีพื้นที่ติดทะเลฝั่งอันดามัน จังหวัดสตูลเป็น ๑ ใน ๒ จังหวัดที่ติดประเทศเพื่อนบ้านอยู่ทางใต้สุดฝั่งทะเลอันดามัน คือ ประเทศมาเลเซีย ทำให้มีจุดยุทธศาสตร์ที่ได้เปรียบในเชิงการค้าขายชายแดน มีขนาดพื้นที่ใหญ่เป็นลำดับที่ ๕ ของกลุ่มจังหวัดอันดามัน

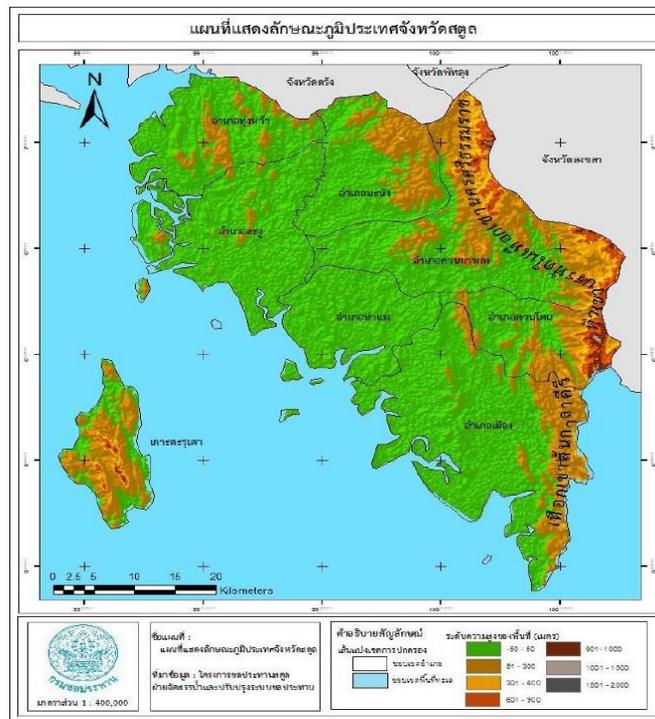
ภาพที่ ๓ แสดงที่ตั้งและอาณาเขตของจังหวัดสตูลในภูมิภาคอาเซียน

๒.๒) ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดสตูล มีลักษณะเป็นพื้นที่ราบสลับกับภูเขา พื้นที่ทางทิศเหนือและทิศตะวันออก เป็นเนินเขาและภูเขาสูง โดยมีเทือกเขาสำคัญ คือ ภูเขาสันกาลาศรี พื้นที่ค่อยๆ ลาดเอียงลงสู่ทะเล ด้านตะวันตก และทิศใต้มีที่ราบแคบๆ ขนานไปกับชายฝั่งทะเล ถัดจากที่ราบลงไปเป็นป่าชายเลน น้ำเค็มขึ้นถึงมีป่าเสมหรือป่าโกงกางอยู่เป็นจำนวนมาก เป็นจังหวัดที่มีลำน้ำสายสั้นๆไหลผ่านพื้นที่ทางตอนเหนือ และทิศตะวันออกของจังหวัด ประกอบด้วยภูเขามากมายสลับซับซ้อนโดยมีทิวเขานครศรีธรรมราชแบ่งเขต จังหวัดสตูลกับจังหวัดสงขลา และทิวเขาสันกาลาศรีแบ่งเขตประเทศไทยและประเทศมาเลเซีย และยังมีภูเขาน้อยใหญ่อยู่กระจุกกระจายในตอนล่างและชายฝั่งตะวันตก ภูเขาที่สำคัญได้แก่ เขาจัน เขาพญาบังสา เขาหัวกามิง เขาใหญ่ เขาทะนาน เขาควนกาหลง และเขาโต๊ะพญาวัง

ภาพที่ ๔ แสดงลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดสตูล

ที่มา : กรมชลประทาน ข้อมูล ณ กรกฎาคม ๒๕๖๖

๒.๓) ลักษณะภูมิอากาศ

พื้นที่จังหวัดสตูลได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือที่พัดประเทศไทยและอ่าวไทยและลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จากมหาสมุทรอินเดีย ลักษณะภูมิประเทศ เป็นแบบร้อนชื้น มี ๒ ฤดู ฤดูร้อนกับฤดูฝน โดยมีช่วงฤดูฝนยาวนานถึง ๘ เดือน ระหว่างเดือน พฤษภาคม ถึงเดือนธันวาคม และมีฤดูร้อนเพียง ๔ เดือน เดือนมกราคม ถึงเดือนเมษายน ระหว่างปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ ปริมาณฝนเฉลี่ย ๒,๔๔๐.๗๐ มิลลิเมตร ตกชุกในเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนพฤศจิกายน

สำหรับ ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ปริมาณฝนตกมากที่สุดในวัน วัดได้ ๑๑๑.๗๐ มิลลิเมตร วันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๕ อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย ๓๒.๕๗ องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย ๒๔.๓๙ องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดวัดได้ ๓๕.๘๐ องศาเซลเซียส วันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๕ และอุณหภูมิต่ำสุดวัดได้ ๒๑.๕๐ องศาเซลเซียส วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๕

๓) ข้อมูลการปกครอง/ประชากร

๓.๑) ประชากร ประชากร ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๖ จำนวน ๓๒๕,๗๘๑ คน แยกเป็น

ประชากรเพศชาย	จำนวน	๑๖๒,๒๓๑ คน
ประชากรเพศหญิง	จำนวน	๑๖๓,๕๕๐ คน
จำนวนครัวเรือน	จำนวน	๑๐๙,๗๙๒ หลัง

ตารางที่ ๑ แสดงจำนวนประชากรรายอำเภอ/เทศบาล

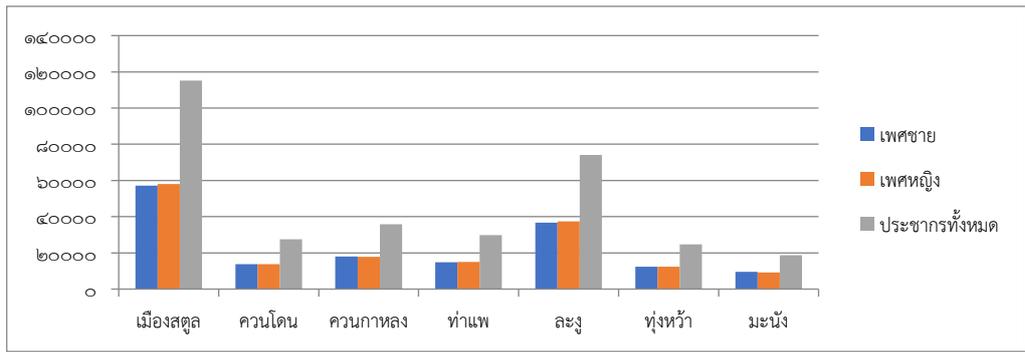
ลำดับ	อำเภอ	จำนวนประชากร (คน)			ครัวเรือน
		ชาย	หญิง	รวม	
๑	อำเภอเมืองสตูล	๕๗,๑๖๒	๕๘,๐๖๒	๑๑๕,๒๒๔	๔๐,๘๑๖
๒	อำเภอลง	๓๖,๗๕๔	๓๗,๓๕๔	๗๔,๑๐๘	๒๒,๖๙๙
๓	อำเภอกวนกาหลง	๑๗,๙๓๒	๑๗,๗๙๔	๓๕,๗๒๖	๑๒,๒๔๑
๔	อำเภอท่าแพ	๑๔,๘๐๘	๑๕,๐๔๓	๒๙,๘๕๑	๙,๐๓๗
๕	อำเภอกวนโดน	๑๓,๗๐๐	๑๓,๘๒๖	๒๗,๕๒๖	๘,๒๓๓
๖	อำเภอทุ่งหว้า	๑๒,๓๔๓	๑๒,๒๙๐	๒๔,๖๓๓	๘,๑๙๑
๗	อำเภอมะนัง	๙,๕๓๒	๙,๑๘๑	๑๘,๗๑๓	๖,๕๗๕
รวม		๑๖๒,๒๓๑	๑๖๓,๕๕๐	๓๒๕,๗๘๑	๑๐๙,๗๙๒

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๖

๓.๒) โครงสร้างประชากร

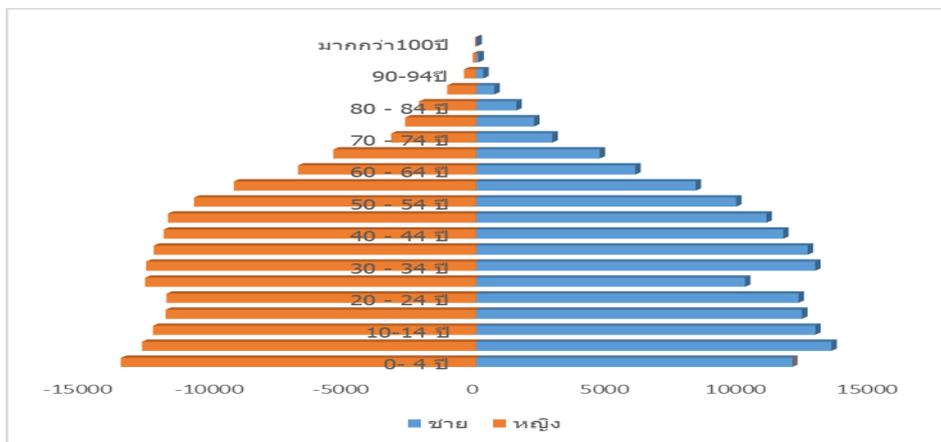
จำนวนประชากรจังหวัดสตูลมีแนวโน้มสูงขึ้น โดยโครงสร้างประชากรตามกลุ่มอายุ และเพศ พบว่าเพศชายและเพศหญิง มีสัดส่วนใกล้เคียงกัน โดยเพศชายน้อยกว่าเพศหญิงเล็กน้อย โดยมีเพศชาย ร้อยละ ๔๙.๗๙ และเพศหญิง ร้อยละ ๕๐.๒๑ เมื่อเทียบโครงสร้างประชากรวัยเด็ก อายุต่ำกว่า ๑๕ ปี มีแนวโน้มลดลง กลุ่มวัยทำงานเพิ่มมากขึ้น และประชากรสูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นด้วยจากโครงสร้างประชากร จังหวัดสตูลจะต้องมีการเตรียมการรองรับสำหรับสวัสดิการ และการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุที่เพิ่มมากขึ้นทั้งการดูแลในสถานบริการและชุมชน เช่นเดียวกับกลุ่มวัยทำงานที่ต้องเสี่ยงกับกลุ่มโรคไม่ติดต่อ ที่สำคัญ ได้แก่ โรคเบาหวาน และความดันโลหิตสูง เป็นต้น

ภาพที่ ๕ แสดงแผนภาพประชากรจำแนกตามพื้นที่ และเพศ พ.ศ ๒๕๖๕ จังหวัดสตูล

ที่มา : กรมการปกครอง ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๖

ภาพที่ ๖ แสดงภาพปิรามิดประชากรจำแนกตามกลุ่มอายุและเพศ พ.ศ ๒๕๖๖ จังหวัดสตูล

ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๖

สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางประชากรที่สำคัญ

สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางประชากรที่สำคัญ นั้นคือ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ (อายุ ๖๐ ปี ขึ้นไป) มีจำนวนและสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง จาก ๓๕,๕๙๖ คน หรือ ร้อยละ ๑๐.๘๙ ของประชากรทั้งจังหวัดในปี ๒๕๕๗ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๑๔.๕๖ ของสัดส่วนประชากร ในเดือนมิถุนายน ๒๕๖๖ ทั้งนี้ ตามนิยามของสังคมผู้สูงอายุ ประเทศไทยได้เริ่มก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ โดยพิจารณาจากประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป ที่มีสัดส่วนมากกว่าร้อยละ ๑๐ และจะเป็นสังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ในปี ๒๕๖๗ นั่นคือ เมื่อประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป มีสัดส่วนสูงกว่าร้อยละ ๒๐

หน่วยการปกครอง

๑) อำเภอ	๗	อำเภอ
๒) ตำบล	๓๖	ตำบล
๓) หมู่บ้าน	๒๘๐	หมู่บ้าน
๔) องค์การบริหารส่วนจังหวัด	๑	แห่ง
๕) เทศบาล	๗	แห่ง (๑ เทศบาลเมือง ๖ เทศบาลตำบล)
๖) องค์การบริหารส่วนตำบล	๓๔	แห่ง

๓.๓) โครงสร้างราชการบริหารส่วนภูมิภาค

การจัดองค์กรราชการบริหารส่วนภูมิภาค มีหน่วยราชการที่อยู่ในความควบคุมดูแลของผู้ว่าราชการจังหวัด คือ ส่วนราชการต่างๆ ในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน

ส่วนราชการในระดับจังหวัดเป็นหน่วยงาน ๒ ลักษณะ คือ หน่วยราชการบริหารส่วนภูมิภาคประจำจังหวัด และหน่วยราชการบริหารส่วนกลางในจังหวัด (ที่ขึ้นตรงต่อส่วนกลาง) และหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ รวมจำนวน ๙๘ หน่วย ประกอบด้วย

- หน่วยราชการบริหารส่วนภูมิภาคประจำจังหวัดของจังหวัดสตูล มีทั้งสิ้น ๓๓ หน่วยงาน
- หน่วยราชการบริหารส่วนกลางในจังหวัด มีทั้งสิ้น ๕๔ หน่วย
- หน่วยงานรัฐวิสาหกิจในจังหวัด มีทั้งสิ้น ๑๓ หน่วย
- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาล ๗ แห่ง

(แยกเป็น เทศบาลเมือง ๑ แห่ง และเทศบาลตำบล ๖ แห่ง) และองค์การบริหารส่วนตำบล ๓๔ แห่ง

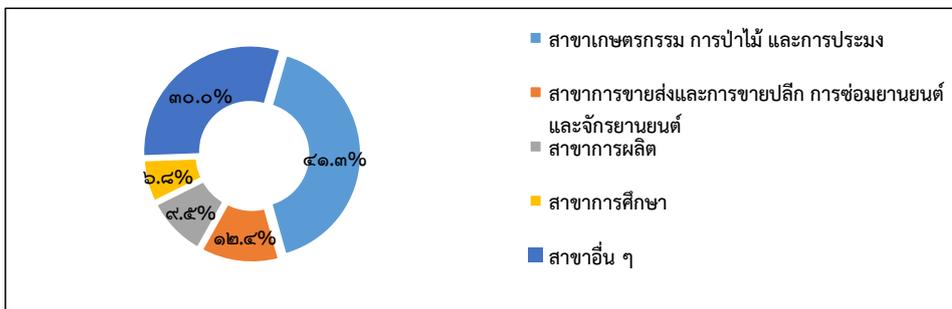
๔) ข้อมูลเศรษฐกิจ

โครงสร้างเศรษฐกิจ

โครงสร้างเศรษฐกิจจังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๔ (แบ่งตามสาขาการผลิต)

โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดสตูล ขึ้นอยู่กับสาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมงเป็นหลัก โดยมีสัดส่วนร้อยละ ๔๑.๓ สาขาการผลิตที่มีความสำคัญรองลงมา ได้แก่ สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ สาขาการผลิตรถยนต์ มีสัดส่วนร้อยละ ๑๒.๔ สาขาอุตสาหกรรมการผลิต มีสัดส่วนร้อยละ ๙.๕ สาขาการศึกษา มีสัดส่วนร้อยละ ๖.๘ และสาขาอื่นๆ มีสัดส่วนร้อยละ ๓๐.๐ ตามลำดับ

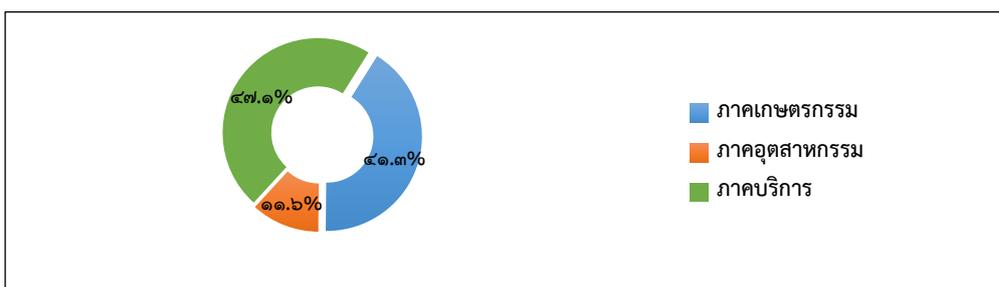
ภาพที่ ๗ แสดงโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดสตูล ณ ราคาประจำปี ปี ๒๕๖๔ (แบ่งตามสาขาการผลิต)

โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดสตูล ณ ราคาประจำปี ๒๕๖๔ (แบ่งตามภาคการผลิต)

โครงสร้างเศรษฐกิจ จังหวัดสตูล ขึ้นอยู่กับภาคบริการ มีสัดส่วนร้อยละ ๔๗.๑ ภาคเกษตรกรรม มีสัดส่วนร้อยละ ๔๑.๓ และภาคอุตสาหกรรม มีสัดส่วนร้อยละ ๑๑.๖ มูลค่าการผลิตส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับภาคบริการเป็นสำคัญ ภาคเกษตรกรรมมีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ส่วนภาคอุตสาหกรรมกลับมาขยายตัวอีกครั้งจากที่หดตัวในช่วงปีที่ผ่านมา

ภาพที่ ๘ แสดงโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดสตูล ณ ราคาประจำปี ๒๕๖๔ (แบ่งตามภาคการผลิต)

ตารางที่ ๒ แสดงข้อมูลโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดสตูล ณ ราคาประจำปี ๒๕๖๔ (แบ่งตามภาคการผลิต)

ภาคการผลิต	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
ภาคเกษตรกรรม	๑๓,๔๖๙	๑๑,๘๗๐	๑๐,๗๒๔	๑๑,๔๘๑	๑๓,๑๓๗	๑๓,๘๙๐
สัดส่วน (ร้อยละ)	๔๑.๑	๓๗.๓	๓๕.๘	๓๗.๐	๔๐.๒	๔๑.๓
ภาคอุตสาหกรรม	๓,๓๐๒	๓,๘๑๙	๓,๕๐๐	๓,๔๕๑	๓,๔๒๔	๓,๙๑๑
สัดส่วน (ร้อยละ)	๑๐.๑	๑๒.๐	๑๑.๗	๑๑.๑	๑๐.๕	๑๑.๖
ภาคบริการ	๑๖,๐๒๙	๑๖,๑๔๑	๑๕,๗๒๘	๑๖,๐๗๙	๑๖,๐๙๒	๑๕,๘๖๒
สัดส่วน (ร้อยละ)	๔๘.๘	๕๐.๗	๕๒.๕	๕๑.๙	๔๙.๓	๔๗.๑
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	๓๒,๗๙๙	๓๑,๘๓๐	๒๙,๙๕๓	๓๑,๐๑๑	๓๒,๖๕๓	๓๓,๖๖๓
	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)
ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๖

ตารางที่ ๓ แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๔

หน่วย : ล้านบาท

หน่วย : ล้านบาท	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
ภาคเกษตร	๑๓,๔๖๙	๑๑,๘๗๐	๑๐,๗๒๔	๑๑,๔๘๑	๑๓,๑๓๗	๑๓,๘๙๐
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	๑๓,๔๖๙	๑๑,๘๗๐	๑๐,๗๒๔	๑๑,๔๘๑	๑๓,๑๓๗	๑๓,๘๙๐
นอกภาคเกษตร	๑๙,๓๓๑	๑๙,๙๖๐	๑๙,๒๒๘	๑๙,๕๓๐	๑๙,๕๑๖	๑๙,๗๗๓
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๒๑๖	๒๕๘	๒๔๙	๒๑๖	๒๐๔	๒๓๘
การผลิต	๒,๖๓๓	๓,๑๐๒	๒,๘๓๘	๒,๘๑๒	๒,๗๗๔	๓,๒๐๕
การไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	๓๖๗	๓๗๑	๓๒๖	๓๔๔	๓๕๙	๓๘๑
การจัดหาน้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสียของเสียและสิ่งปฏิกูล	๘๕	๘๘	๘๘	๗๙	๘๖	๘๗
การก่อสร้าง	๑,๒๓๗	๑,๒๗๑	๑,๓๓๙	๑,๒๙๐	๑,๔๒๓	๑,๕๒๒
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยายนต์	๔,๑๕๕	๓,๙๕๔	๓,๖๗๗	๓,๘๖๖	๔,๒๖๐	๔,๑๖๔
การขายส่งและสถานที่เก็บสินค้าที่พักรวมและบริการด้านอาหาร	๓,๒๒๔	๓,๓๒๖	๒,๕๙๒	๒,๖๓๐	๒,๐๔๔	๑,๗๗๔
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๒๑๗	๒๔๘	๒๗๐	๓๑๙	๓๑๓	๓๕๗
กิจกรรมการเงินและการประกันภัย	๑,๒๕๐	๑,๓๒๘	๑,๔๓๘	๑,๔๑๖	๑,๔๕๑	๑,๓๖๖
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๑,๑๐๗	๑,๐๒๐	๑,๑๕๑	๑,๑๔๓	๑,๒๒๔	๑,๒๙๒
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	๘	๙	๑๓	๒๓	๙๐	๖๗
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	๒๒๘	๒๔๕	๒๕๘	๒๙๓	๑๒๘	๖๒
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	๑,๑๗๓	๑,๑๒๖	๑,๒๔๘	๑,๒๖๐	๑,๓๓๖	๑,๓๗๘
การศึกษา	๒,๒๑๘	๒,๓๒๙	๒,๒๔๘	๒,๒๔๓	๒,๒๓๐	๒,๒๙๕

หน่วย : ล้านบาท	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคม สงเคราะห์	๗๐๒	๗๓๖	๘๔๖	๘๘๘	๑,๐๓๕	๑,๑๒๓
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๒๙	๓๕	๓๙	๔๔	๓๗	๔๓
กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	๑๕๑	๑๕๕	๒๐๒	๒๐๐	๑๙๗	๑๘๙
Gross provincial product (GPP)	๓๒,๗๙๙	๓๑,๘๓๐	๒๙,๙๕๓	๓๑,๐๑๑	๓๒,๖๕๓	๓๓,๖๖๓
GPP Per capita (Baht)	๑๑๔,๘๓๒	๑๑๐,๕๒๕	๑๐๓,๑๕๗	๑๐๖,๐๑๘	๑๑๐,๘๓๗	๑๑๓,๔๘๑
Population (๑,๐๐๐ persons)	๒๘๖	๒๘๘	๒๙๐	๒๙๓	๒๙๕	๒๙๗

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๖

มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด

มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดสตูล ในปี ๒๕๖๔ ณ ราคาประจำปีมีมูลค่าเท่ากับ ๓๓.๖๖๓ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ๑,๐๑๐ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๐.๒ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งประเทศ (GDP) คิดเป็นร้อยละ ๒.๖ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคใต้ (GRP) จังหวัดสตูลมีขนาดเศรษฐกิจเป็นอันดับที่ ๕ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน รองจากจังหวัดภูเก็ต กระบี่ ตรัง และพังงา (ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)

๑) ภาคเกษตร มีมูลค่าเพิ่มเท่ากับ ๑๓,๘๙๐ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ๗๕๓ ล้านบาท มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ ๔๑.๓ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสตูล

๒) ภาคนอกเกษตร มีมูลค่าเพิ่มเท่ากับ ๑๙,๗๗๓ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ๒๕๗ ล้านบาท มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ ๕๘.๗ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสตูล

ภาพที่ ๙ แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๔ หน่วย : ล้านบาท

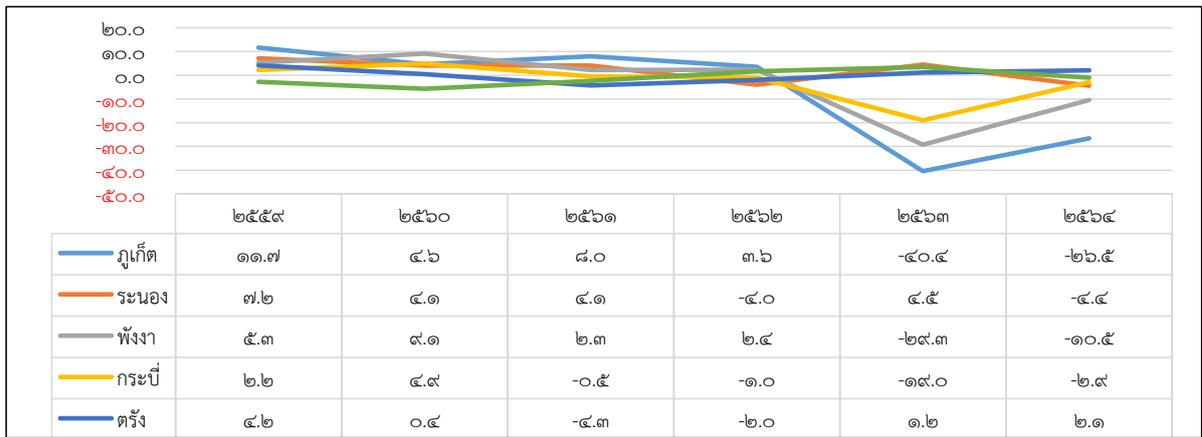
	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
█ เกษตร	๑๙๔,๙๒๐	๒๑๒,๘๕๑	๒๓๖,๒๑๓	๒๔๘,๔๗๓	๑๓๖,๑๘๙	๙๙,๕๔๕
█ อยู่นอก	๒๕,๕๒๐	๒๗,๙๓๖	๒๘,๒๖๓	๒๗,๙๒๙	๓๐,๒๒๔	๒๙,๘๒๔
█ พังงา	๖๕,๑๐๓	๗๔,๔๖๕	๗๕,๙๕๔	๗๙,๒๐๖	๕๓,๔๒๓	๔๘,๔๐๙
█ กระบี่	๘๑,๙๓๑	๘๖,๖๔๖	๘๓,๗๕๗	๘๓,๔๕๙	๗๐,๓๙๖	๗๒,๐๖๑
█ ตรัง	๖๗,๔๔๔	๗๐,๘๙๑	๖๒,๘๘๙	๖๒,๔๙๓	๖๔,๕๑๘	๖๙,๓๕๒
█ สตูล	๓๒,๗๙๙	๓๑,๘๓๐	๒๙,๙๕๓	๓๑,๐๑๑	๓๒,๖๕๓	๓๓,๖๖๓

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๖

อัตราขยายตัวทางเศรษฐกิจของจังหวัด

อัตราขยายตัวของเศรษฐกิจจังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๔ หดตัวร้อยละ -๑.๐ เป็นผลจากเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยายนยนต์ การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า และที่พักแรมและบริการด้านอาหาร มีแนวโน้มลดลง

ภาพที่ ๑๐ แสดงอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจกลุ่มจังหวัดอันดามัน ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๔ หน่วย : ร้อยละ

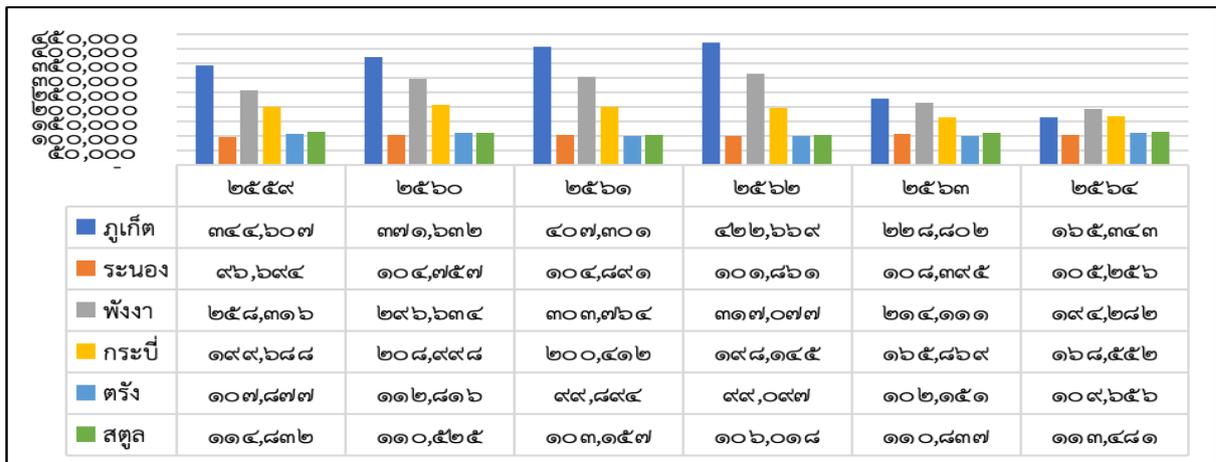

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๖

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (GPP Per Capita) ปี ๒๕๖๔ จังหวัดสตูลมีผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว เท่ากับ ๑๑๓,๔๘๑ บาทต่อคนต่อปี เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ๒,๖๔๔ บาท เป็นลำดับที่ ๓๙ ของประเทศและเป็นลำดับที่ ๔ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน รองจากจังหวัดพังงา กระบี่ และภูเก็ต

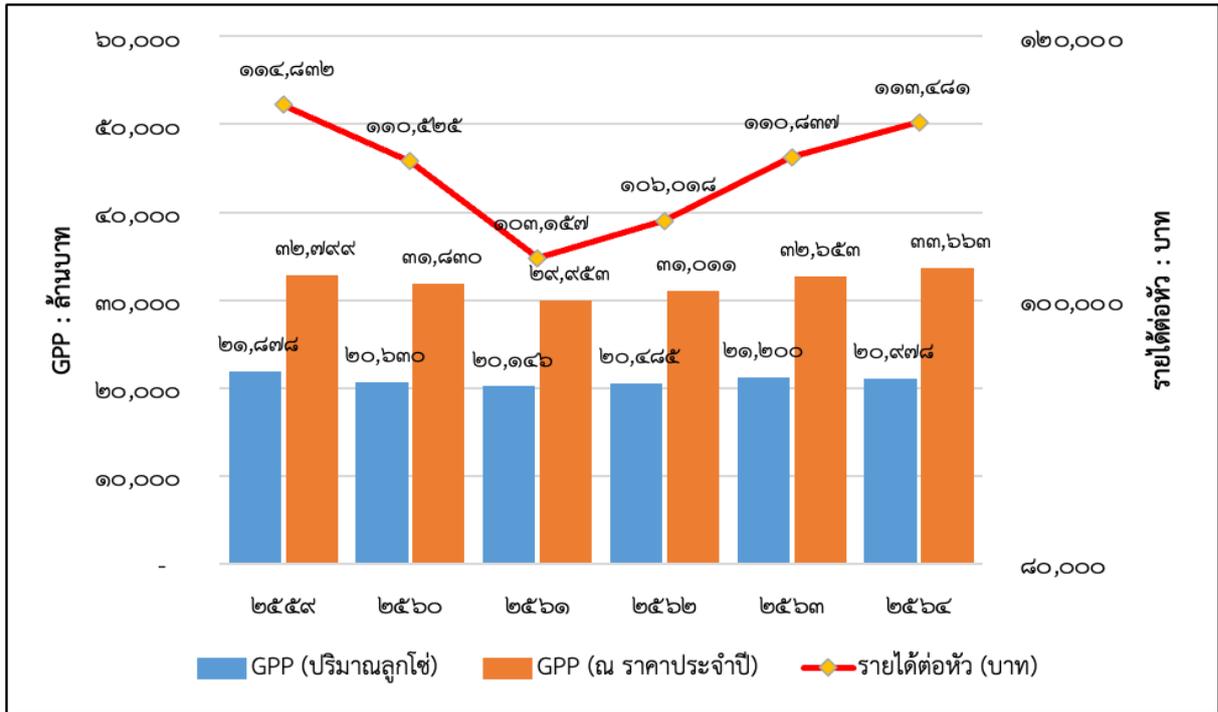
ภาพที่ ๑๑ แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเฉลี่ยต่อหัว กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๔

หน่วย : ล้านบาท

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๖

ภาพที่ ๑๒ แสดงมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) และรายได้ต่อหัวของประชากร (GPP Per capita) จังหวัดสตูล ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๔

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)
ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๖

๓.๑) ด้านสาขาเกษตรกรรม

(๑) การเพาะปลูก

จังหวัดสตูล มีเนื้อที่ทั้งหมด ๑,๗๕๔,๗๐๐ ไร่ พื้นที่ถือครองเพื่อทำการเกษตร ๖๙๘,๒๒๐ ไร่ มีคร่าวเรือนเกษตรกร จำนวน ๔๕,๒๖๙ ครัวเรือน การเพาะปลูกในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ พื้นที่เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญแยกเป็นรายอำเภอ ดังตาราง

ตารางที่ ๔ แสดงจำนวนพื้นที่เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ปี ๒๕๖๕

พืชเศรษฐกิจ	พื้นที่ปลูก (ไร่)							รวม
	อ.เมืองสตูล	อ.ทุ่งหว้า	อ.ละงู	อ.ควนกาหลง	อ.ควนโดน	อ.ท่าแพ	อ.มะนัง	
ยางพารา	๘๑,๗๘๕	๗๘,๗๖๐	๘๓,๖๒๔	๑๒๘,๐๘๐	๓๒,๕๕๒	๕๕,๕๑๓	๖๔,๘๔๘	๕๒๕,๑๖๒
ปาล์มน้ำมัน	๙,๑๗๔	๑๑,๖๔๕	๑๘,๖๗๘	๓๔,๙๔๖	๔,๔๑๖	๑๔,๒๔๙	๓๙,๓๓๒	๑๓๒,๔๔๐
ข้าวนาปี	๔,๕๑๙	๓	๕,๒๓๕	๖๕๑	๑,๔๙๙	๒,๔๒๑	๓๓๐	๑๔,๖๕๘
ลองกอง	๒๗๐	๘๕	๓๔๘	๑,๐๓๔	๙๔๕	๓๑๒	๒๘๓	๓,๒๗๗
ทุเรียน	๒๕๗	๑๐๐	๒๙๙	๑,๒๖๔	๑,๑๓๓	๔๗๕	๖๑๐	๔,๑๓๘
เงาะ	๑๓๖	๓๒	๑๗๗	๕๓๔	๓๘๔	๑๑๗	๑๘๕	๑,๕๖๕
มังคุด	๑๕๖	๖๖	๓๑๒	๖๖๘	๔๗๑	๑๑๓	๒๖๐	๒,๐๔๖
จำปาตะ	๙๔	๓๐	๘๒	๓๔๙	๘๔๕	๘๙	๑๘๕	๑,๖๗๔

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เดือนกันยายน ๒๕๖๖

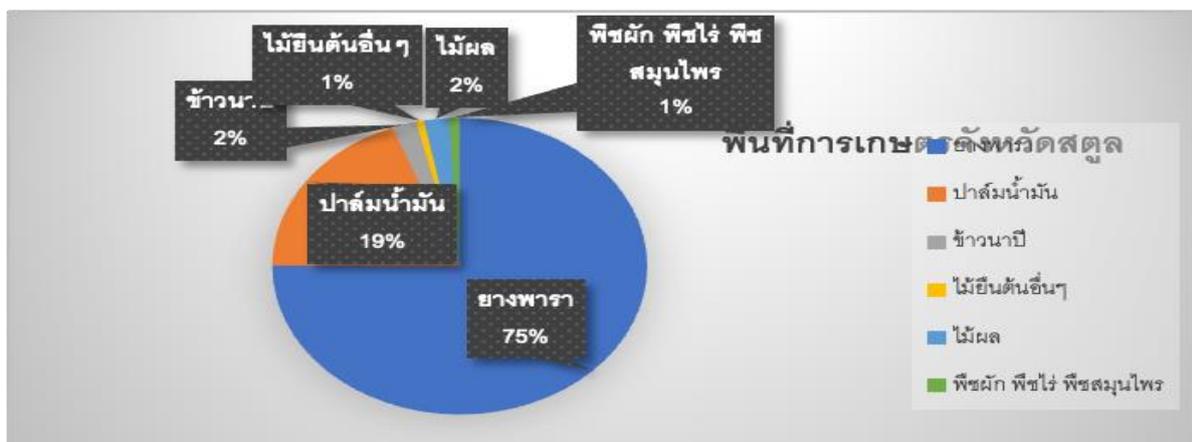
ภาคการเกษตรเป็นสาขาการผลิตที่สำคัญในโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดสตูล โดยมีมูลค่าการผลิตภาคการเกษตรประจำปี ๒๕๖๓ จำนวน ๑๓,๒๔๗ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๔๐.๓ ของมูลค่าการผลิตรวมของทั้งจังหวัด โดยมูลค่าการผลิตภาคการเกษตรส่วนใหญ่มาจากพืชเศรษฐกิจหลัก คือ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และประมง

จังหวัดสตูล มีสภาพดินที่เหมาะสมแก่การทำการเกษตร โดยมีเนื้อที่ทั้งหมด ๑,๗๕๔,๗๐๐ ไร่ เป็นพื้นที่ถือครองเพื่อทำการเกษตรทั้งสิ้น ๖๙๔,๒๓๖ ของจังหวัดสตูล มีสภาพดินที่เหมาะสมแก่การทำการเกษตร โดยมีเนื้อที่ทั้งหมด ๑,๗๕๔,๗๐๐ ไร่ เป็นพื้นที่ถือครองเพื่อทำการเกษตร ทั้งสิ้น ๖๙๙,๒๒๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่จังหวัด และมีครัวเรือนเกษตรกร (ปี ๒๕๖๕) จำนวน ๔๓,๕๘๕ ครัวเรือน

พืช

พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดสตูล อันดับ ๑ ได้แก่ ยางพารา เนื้อที่ปลูก ๕๒๑,๑๖๒ ไร่ รองลงมา ได้แก่ ปาล์มน้ำมัน เนื้อที่ปลูก ๑๓๒,๔๔๐ ไร่ ข้าว เนื้อที่ปลูก ๑๔,๖๕๘ ไร่ และไม้ผล เช่น ลองกอง เนื้อที่ปลูก ๓,๒๗๗ ไร่ ทูเรียน เนื้อที่ปลูก ๔,๑๓๘ ไร่ เงาะ เนื้อที่ปลูก ๑,๕๖๕ ไร่ มังคุด เนื้อที่ปลูก ๒,๐๔๖ ไร่ และจำปาตะ เนื้อที่ปลูก ๑,๖๗๔ ไร่ เป็นต้น

ภาพที่ ๑๓ แสดงจำนวนพื้นที่เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญจังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๕

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เดือนสิงหาคม ๒๕๖๖

รายละเอียดพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดสตูล มีดังนี้

๑.๑ ยางพารา เป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญทางเศรษฐกิจและมีพื้นที่ปลูกมากที่สุดเป็นอันดับ ๑ ของจังหวัดสตูล ในปี ๒๕๖๔ เนื้อที่ปลูก จำนวน ๕๒๗,๓๐๓ ไร่ เนื้อที่กรีด จำนวน ๔๒๕,๔๗๗ ไร่ ปริมาณผลผลิต จำนวน ๑๐๐,๗๒๔ ตัน/ปี ผลผลิตเฉลี่ย จำนวน ๒๓๗ กิโลกรัม/ไร่/ปี และในปี ๒๕๖๕ เนื้อที่ปลูก จำนวน ๕๒๑,๑๖๒ ไร่ เนื้อที่กรีด จำนวน ๔๓๐,๘๗๔ ไร่ ปริมาณผลผลิต จำนวน ๙๙,๔๓๒ ตัน/ปี ผลผลิตเฉลี่ย จำนวน ๒๓๑ กิโลกรัม/ไร่/ปี เนื้อที่ปลูก พื้นที่ให้ผลผลิตและผลผลิต (ตัน) ปี ๒๕๖๕ เมื่อเทียบกับ ๒๕๖๔ พื้นที่ปลูกลดลงร้อยละ ๐.๔๐ พื้นที่ให้ผลผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๒๕ ผลผลิตลดลงร้อยละ ๑.๓๐ ราคาขายเฉลี่ยปี ๒๕๖๕ เมื่อเทียบกับปี ๒๕๖๔ ราคาตกลงจาก ๔๙.๒๖ บาท/กิโลกรัม เป็น ๔๕.๕๗ บาท/กิโลกรัม พื้นที่ปลูกลดลง เนื่องจากเกษตรกรชาวสวนยางโค่นยางและเปลี่ยนไปด้วยพืชยืนต้นที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจชนิดอื่นที่มีราคาสูง เช่น ทูเรียน ปาล์มน้ำมัน เป็นต้น และปรับเปลี่ยนไปทำสวนแบบเกษตรกรรมยั่งยืน ส่งผลให้เนื้อที่ไม้ยืนต้นยางพาราลดลงทุกปี และราคาขายเฉลี่ยที่มีราคาตกลงจากปี ๒๕๖๔ เกษตรกรมีแนวโน้มรายได้ทรงตัวจากปัญหาความต้องการใช้ยางพาราทรงตัวไม่ได้ปรับตัวสูงขึ้น เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจโลกชะลอตัวที่เป็นผลมา

จากภาวะสงคราม รัสเซีย-ยูเครน และเกษตรเผชิญปัจจัยเสี่ยงด้านผลผลิตที่อาจลดลงจากสถานการณ์โรคใบร่วง
ยางพาราที่ยังมีอยู่และการดูแลจัดการสวนที่เกษตรกรใส่ปุ๋ยน้อยลงผลจากราคาปุ๋ยสูงขึ้นในช่วงปี ๒๕๖๔ -
๒๕๖๕

๑.๒ ปาล์มน้ำมัน เป็นพืชยืนต้นที่มีศักยภาพในการผลิตน้ำมันต่อหน่วยพื้นที่สูงสุดเมื่อเทียบกับ
พืชน้ำมันอื่นๆ และมีความทนทานต่อผลกระทบจากภัยธรรมชาติมากกว่าพืชอายุสั้นต่างๆ โดยสามารถเก็บเกี่ยว
ผลผลิตได้นานกว่า ๒๕ ปี อีกทั้งยังสามารถใช้เป็นอาหารและใช้เป็นพลังงานทดแทนในรูปของไบโอดีเซลได้
จึงทำให้ปาล์มน้ำมันเป็นพืชเศรษฐกิจที่ทั่วโลกให้ความสนใจ แต่ด้วยข้อจำกัดของแนวเขตเส้นศูนย์สูตร
ประเทศไทย จึงเป็น ๑ ใน ๔๒ ประเทศของโลกเท่านั้นที่มีพื้นที่เหมาะสมสำหรับการปลูกปาล์มน้ำมัน ซึ่งประเทศ
ไทยผลิตได้เป็นอันดับ ๓ ของโลก รองจากประเทศอินโดนีเซียและมาเลเซีย โดยปัจจุบันประเทศไทยมีพื้นที่ปลูก
ปาล์มน้ำมันกว่า ๖.๒ ล้านไร่ และมีแนวโน้มขยายพื้นที่ปลูกอย่างรวดเร็ว ซึ่งปาล์มน้ำมันมีระบบของการผลิตและ
การตลาดที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ดังนั้นการพัฒนางานด้านปาล์มน้ำมันจึงมีความสำคัญ
เป็นอย่างมาก โดยจะต้องพัฒนาครอบคลุม องค์รวม ตั้งแต่ ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ ให้อยู่บนพื้นฐาน
ด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

ปาล์มน้ำมัน เป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญเป็นอันดับ ๒ ของจังหวัดสตูล รองจากยางพารา
โดยมีพื้นที่ปลูกครอบคลุมทั้ง ๗ อำเภอ ในปี ๒๕๖๕ มีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันจำนวน ๑๓๒,๔๔๐ ไร่ พื้นที่ปลูก
ปาล์มน้ำมันมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๔ เนื่องจากภาวะราคายางพาราตกต่ำ เกษตรกรผู้ปลูกยางพารา
บางส่วนปรับเปลี่ยนพื้นที่มาปลูกปาล์มน้ำมันและไม้ผล และผลผลิตที่เพิ่มขึ้นจากการมีพื้นที่ให้ผลเพิ่มขึ้นจากปี
๒๕๖๔ และ เกษตรกรยังมีการดูแลจัดการดีเนื่องจากมีเงินทุนในการดูแลจัดการสวน แม้อายุเฉลี่ยจะแพง
ในช่วงปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๕ ผลจากราคापาล์มน้ำมัน ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๕ มีราคาดี และสภาพภูมิอากาศที่ไม่
มีภาวะแล้งส่งผลต่อความสมบูรณ์ของต้นปาล์มน้ำมัน

๑.๓ ข้าวนาปี เป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญเป็นอันดับ ๓ ของจังหวัดสตูล รองลงมาจากยาง
พาราและปาล์มน้ำมัน ซึ่งฤดูการปลูกและเก็บเกี่ยวข้าวนาปีจะอยู่ในช่วงเดือนมิถุนายน ถึงเดือนมีนาคม ของปี
ถัดไป สำหรับการปลูกข้าว จังหวัดสตูลมีเนื้อที่เพาะปลูกข้าวไม่มากนัก ส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย ปลูกข้าว
เพื่อไว้บริโภคในครัวเรือน รวมถึงบางส่วนเกษตรกรหันมาปลูกพืชเศรษฐกิจตัวอื่นซึ่งทำรายได้มากกว่า
เนื่องจากต้นทุนการผลิตสูงขึ้น ตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๒ พื้นที่ปลูกข้าวนาปีมีแนวโน้มลดลง ปี ๒๕๖๓
พื้นที่ปลูกข้าวนาปีเพิ่มขึ้น เนื่องจากปริมาณน้ำเพียงพอต่อการปลูกข้าวและเกษตรกรขยายเนื้อที่เพาะปลูกจากที่นา
ปล่อยว่าง และพื้นที่ลดลงอีกในปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๕ จากต้นทุนการผลิตสูงจากภาวะราคาปุ๋ยแพงในช่วง
ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๕ ทำให้เกษตรกรไม่ทำนาเพราะไม่คุ้มทุน และบางรายปรับเปลี่ยนพืชปลูกเป็นปาล์มน้ำมัน
และไร่นาสวนผสมซึ่งทำรายได้ดีกว่า โดยพันธุ์ข้าวที่เกษตรกรนิยมปลูก คือ พันธุ์อัลฮัมดุลิลลาห์ โดยปลูก
ในพื้นที่นาปี ส่วนพื้นที่นาปรัง เกษตรกรนิยมปลูกพันธุ์ข้าวหอมปทุมธานี

(๒) การปศุสัตว์

ปัจจุบัน จังหวัดสตูลมีเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ จำนวน ๒๓,๓๓๙ ครัวเรือน จำนวนเกษตรกร
ผู้เลี้ยงสัตว์สูงสุดอยู่ในพื้นที่อำเภอเมืองสตูล จำนวน ๕,๓๔๙ ราย รองลงมา คือ อำเภอละงู ๔,๖๘๐ ราย
และอำเภอท่าแพ จำนวน ๓,๗๔๔ ราย เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อยเลี้ยงสัตว์เป็นอาชีพเสริม หรือ
เลี้ยงแบบผสมผสานกับอาชีพหลัก ซึ่งก็คือ การทำสวนยางพารา การทำสวนปาล์มน้ำมัน การทำสวนผลไม้
การทำไร่-นา เป็นต้น จำนวนสัตว์ที่เลี้ยงต่อครัวเรือนมีจำนวนน้อยและมักเลี้ยงปล่อยให้หากินเองตามธรรมชาติ
ในแปลงหญ้าสาธารณะและในพื้นที่การเกษตรอื่นๆ เช่น สวนยางพารา สวนปาล์มน้ำมัน สวนผลไม้ ไร่-นา
 เป็นต้น เกษตรกรยังไม่ค่อยเห็นความสำคัญของการปลูกพืชอาหารสัตว์เพื่อใช้เลี้ยงสัตว์มากนัก แต่เริ่มมีการปลูก

พืชอาหารสัตว์บ้างแต่เป็นส่วนน้อย การเลี้ยงสัตว์ปีก (ไก่พื้นเมือง เป็ดพื้นเมือง) เป็นการเลี้ยงระบบปล่อย ส่วนการเลี้ยงสัตว์ปีกระบบโรงเรือนที่มีการควบคุมโรค และการบริหารจัดการ มีเฉพาะไก่เนื้อ ไก่ไข่ สุกร เป็นการเลี้ยงที่ได้รับการรับรองมาตรฐานฟาร์ม GAP

จังหวัดสตูล ได้มีส่วนในการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเลี้ยงปศุสัตว์ โดยจัดให้มีหน่วยผสมเทียมของกรมปศุสัตว์ จำนวน ๗ หน่วย สำหรับบริการผสมเทียมโคเนื้อ แพะเนื้อ มีโรงฆ่าสัตว์ใหญ่ (โค) ที่ได้รับอนุญาต และมีมาตรฐาน จำนวน ๕ แห่ง โรงฆ่าสัตว์เล็ก (สุกร) จำนวน ๑ แห่ง และโรงฆ่าสัตว์ปีก จำนวน ๒ แห่ง และสถานที่กักกันสัตว์ จำนวน ๓ แห่ง

(๓) การประมง

จังหวัดสตูล มีมูลค่าผลผลิตด้านการประมงประจำปี ๒๕๖๕ มูลค่าทั้งสิ้น ๓,๖๑๐.๙๖ ล้านบาท โดยสาขาที่มูลค่าสูงสุด ๓ อันดับแรก คือการประมงพาณิชย์ ๑,๒๑๐.๕๐ ล้านบาท รองลงมาคือ เลี้ยงกุ้งทะเล ๑,๑๔๙.๘๖ ล้านบาท และการประมงพื้นบ้าน ๑,๐๓๙.๑๙ ล้านบาท มูลค่าการผลิตปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ มีแนวโน้มลดลง เนื่องจากผลผลิตจากการประมงทะเลพาณิชย์ที่มีปริมาณลดลง และการเลี้ยงกุ้งทะเลมีผลผลิตในปริมาณที่ลดลงเพราะราคาการซื้อขายกุ้งตกต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับปีฐาน ๒๕๖๔ พบว่าต่ำลง ระยะ ๑๗.๑๙

การประมงทะเลพาณิชย์ เป็นการทำการประมงนอกเขตชายฝั่ง มีเรือประมง จำนวน ๓๓๖ ลำ และมีเรือบางส่วนมาจากต่างถิ่นที่นำปลามาขึ้นท่าในจังหวัดสตูล โดยปี ๒๕๖๕ มีปริมาณสัตว์น้ำทั้งหมด ๓๓,๖๒๕ ตัน มูลค่า ๑,๒๑๐.๕๐ ล้านบาท ปริมาณผลผลิตปี ๒๕๖๕ มีแนวโน้มลดลง เนื่องจากมาตรการการควบคุมให้เรือประมงทำการประมงที่ถูกต้องตามกฎหมาย และเนื่องจากเกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ และเรือหยุดทำการประมง ประมาณร้อยละ ๓๐ สาเหตุมาจากการขาดแรงงานภาคการประมงและน้ำมันเชื้อเพลิงมีราคาสูงขึ้น ส่งผลกระทบต่อ การจับและการซื้อขายสัตว์น้ำเปรียบเทียบกับปีฐาน ๒๕๖๔ พบว่าลดลง ร้อยละ ๓๙.๘๖

การประมงพื้นบ้าน เป็นการทำการประมงบริเวณเขตชายฝั่ง ซึ่งเป็นเรือประมงที่มีการขึ้นทะเบียนเรืออยู่เดิมและเรือที่ได้รับการจดทะเบียนเรือใหม่ ปี ๒๕๖๕ จำนวน ๒,๒๘๒ ลำ และมีเรือประมงพื้นบ้านอีกจำนวนมากกว่า ๑,๓๙๖ ลำ ที่ไม่มีทะเบียนเรือ ซึ่งมีผลผลิตสัตว์น้ำที่จับได้ปี ๒๕๖๕ จำนวน ๑๒,๔๓๖.๗๘ ตัน คิดเป็นมูลค่า ๑,๐๓๙.๑๙ ล้านบาท ปริมาณผลผลิตปี ๒๕๖๕ มีแนวโน้มคงที่ เนื่องจากเกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ และสภาวะอากาศที่แปรปรวนส่งผลกระทบต่อ การออกทำการประมงและซื้อขายสัตว์น้ำ เปรียบเทียบกับปีฐาน ๒๕๖๔ พบว่าเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๐.๗

การทำฟาร์มเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อย พื้นที่การเลี้ยงอยู่ใน ๔ อำเภอชายฝั่งทะเล ส่วนใหญ่เป็น ปลากระพงขาว ปะกะรัง เลี้ยงในกระชังและบ่อดิน การเลี้ยงปูนิม และการเลี้ยงปลาอื่นๆ มี จำนวน ๘๐๓ ฟาร์ม พื้นที่การเลี้ยง ๕๑๕.๓๓ ไร่ ผลผลิตปี ๒๕๖๕ จำนวน ๖๗๕.๕๙ ตัน มูลค่า ๘๗.๘๒ ล้านบาท มีแนวโน้มลดลง เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ที่ส่งผลกระทบต่อ การท่องเที่ยวทำให้ปริมาณความต้องการผลผลิตสัตว์น้ำลดลง ทำให้เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งชะลอการเลี้ยง เปรียบเทียบกับปีฐาน ๒๕๖๔ พบว่าผลผลิตลดลง ร้อยละ ๒๗.๓๐

การเพาะและอนุบาลปลาน้ำกร่อย เป็นการอนุบาลลูกปลากระพงขาว มีจำนวนเกษตรกร ๒๐ ราย พื้นที่ดำเนินการ ๕๓.๓๑ ไร่ ผลผลิต ปี ๒๕๖๕ อยู่ที่ ๓.๙๙ ล้านตัว มูลค่า ๔๗.๘๘ ล้านบาท ส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่อำเภอละงู มีปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้น ซึ่งทำให้ผู้เลี้ยงที่จะเพิ่มกำลังการผลิตมากขึ้นและมีการจำหน่ายออกพื้นที่ต่างจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดสงขลาในจำนวนที่เพิ่มขึ้น เปรียบเทียบกับปีฐาน ๒๕๖๔ พบว่าผลผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ ๘๒.๑๙

การทำฟาร์มเลี้ยงกุ้งทะเล มีฟาร์มที่มีผลผลิต จำนวน ๒๘๒ ฟาร์ม พื้นที่การเลี้ยง ๕,๐๐๘.๒๗ ไร่ โดยผลผลิตปี ๒๕๖๕ มีปริมาณ ๗,๙๘๕.๑๘ ตัน มูลค่า ๑,๑๔๙.๘๖ ล้านบาทเศษ ราคาผลผลิตกุ้งขนาด ๑๐๐ ตัวต่อ กิโลกรัม เคลื่อนไหวอยู่ที่ ๑๐๐-๑๓๐ บาท มีแนวโน้มลดลง ราคากุ้งที่ค่อนข้างตกต่ำ ทำให้เกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งทะเลไม่กล้าที่จะเพิ่มกำลังการผลิต ทำให้มีผลผลิตออกสู่ตลาดลดลง เมื่อเปรียบเทียบกับปีฐาน ๒๕๖๔ พบว่าผลผลิตลดลงร้อยละ ๑.๙๔

การเพาะพันธุ์และอนุบาลกุ้งทะเล มีฟาร์ม จำนวน ๑๐ ฟาร์ม พื้นที่ดำเนินการ ๑๙.๓๙ ไร่ ปี ๒๕๖๕ มีผลผลิต ๓๔๒.๒๖ ล้านตัว มูลค่า ๔๑.๐๗ ล้านบาท โดยราคาลูกกุ้งขนาดโพสลาวา ๑๐-๑๒ เคลื่อนไหวอยู่ที่ ๑๐-๑๒ สตางค์ต่อตัว มีแนวโน้มลดลง เนื่องจากราคากุ้งทะเลที่ปรับตัวต่ำลง ทำให้เกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งทะเลลดกำลังผลิตลง เพื่อรอดูแนวโน้มราคาว่าจะไปในทิศทางใด ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อโดยตรงกับเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งทะเล เมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณการผลิตลูกพันธุ์กุ้งทะเลกับปีฐาน ๒๕๖๔ พบว่าผลผลิตลดลง ร้อยละ ๕๔.๗๕

การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด มีฟาร์มเลี้ยง ๒,๑๘๔ ฟาร์ม พื้นที่การเลี้ยง ๗ อำเภอ ๑,๐๒๐.๐๘ ไร่ ปี ๒๕๖๕ ผลผลิตอยู่ที่ ๔๕๙.๔๕ ตัน มูลค่า ๒๗.๖๓ ล้านบาท มีแนวโน้มลดลง เนื่องจากเกษตรกรเปลี่ยนมาบริโภคสัตว์น้ำจืดลดลง ส่งผลให้ปริมาณการผลิตสัตว์น้ำจืดลดลงด้วย เมื่อเปรียบเทียบกับปีฐาน ๒๕๖๔ พบว่าผลผลิตมีปริมาณลดลง ร้อยละ ๕๙.๓๓

การจับสัตว์น้ำจืดจากแหล่งธรรมชาติ ส่วนใหญ่จับจากแม่น้ำลำคลอง หนองบึง เพื่อนำมาบริโภค มีปริมาณสัตว์น้ำ ๘๕.๑๖ ตัน คิดเป็นมูลค่า ๗.๐๑๒ ล้านบาท มีแนวโน้มลดลง เนื่องจากมีการจับสัตว์น้ำจากธรรมชาติ มาเพื่อบริโภคในปริมาณที่ลดลง เปรียบเทียบกับปีฐาน ๒๕๖๔ พบว่าผลผลิตลดลง ร้อยละ ๔๙.๔๕

ผู้ประกอบการด้านการประมง ปี ๒๕๖๕ พบว่ามีผู้ประกอบการที่เป็นผู้รวบรวมสัตว์น้ำ แพลลา และพ่อค้าคนกลาง จำนวน ๓๒๒ ราย สถานประกอบการผู้ค้าปัจจัยการผลิตสัตว์น้ำ จำนวน ๒ ราย สถานประกอบการแปรรูปเบื้องต้น ๑๐ ราย สถานประกอบการแปรรูปพื้นเมือง ๗ ราย โรงงานแปรรูปสัตว์น้ำ และผลิตภัณฑ์ ๓ แห่ง ผู้นำเข้า - ส่งออกสัตว์น้ำ ๑๕๒ ราย และสถานประกอบการห้องเย็น ๓ แห่ง มีแนวโน้ม

เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะผู้รวบรวมสัตว์น้ำ ผู้นำเข้า - ส่งออก เนื่องจากอุปสงค์ด้านสินค้าสัตว์น้ำเพิ่มขึ้น ทั้งในตลาดภายในและต่างประเทศ

ท่าเทียบเรือประมง จำนวน ๗๒ แห่ง ได้แก่ ท่าเทียบเรือประมงที่ใช้สำหรับพักเรือประมง เท่านั้น ๒๑ แห่ง ท่าเทียบเรือประมงพาณิชย์ ๒๑ แห่ง ท่าเทียบเรือประมงพื้นบ้าน ๒๙ แห่ง และท่าเทียบเรือประมงที่บริการน้ำหรือน้ำแข็ง ๑ แห่ง ส่วนท่าเทียบเรือประมงอีกส่วนหนึ่ง ซึ่งก่อสร้างโดยกรมประมง ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุและที่ไม่ใช่ที่ราชพัสดุสำหรับชาวประมงพื้นบ้านใช้ในการสัญจรและขนส่งผลผลิตนั้นส่วนใหญ่มีสภาพชำรุด ที่ต้องซ่อมแซมโดยด่วน เพราะหากปล่อยไว้จะเกิดความเสียหายต่อร่างกายและสินทรัพย์ของผู้ใช้ได้อย่างไรก็ตามเนื่องจากอยู่ในเขตพื้นที่ป่าสงวนหรือป่าชายเลน ทำให้การจะซ่อมแซม มีข้อจำกัดด้วยระเบียบต่างๆ การหาแนวทางในทางปฏิบัติที่มีระเบียบรองรับในการดำเนินการทำได้รวดเร็ว จะสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของชาวประมงได้

๓.๒ ด้านสาขาการบริการ

(๑) การท่องเที่ยว

จังหวัดสตูล เป็นจังหวัดหนึ่งที่มีแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่สวยงามมีความโดดเด่นในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ จึงเป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยว ถึงแม้ว่าจะมีข้อจำกัดในเรื่องฤดูกาลในการท่องเที่ยวก็ตาม แต่ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อภาพรวมของท่องเที่ยวภายในจังหวัดสตูลมากนัก ดังนั้นการท่องเที่ยวของสตูลยังคงมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งตลาดหลักยังคงเป็นผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย ส่วนใหญ่

นิยมเดินทางไปยังเกาะตะรุเตา และบางส่วนใช้จังหวัดสตูลเป็นทางผ่านไปยังเกาะลังกาวิ ประเทศมาเลเซีย ในขณะที่ชาวต่างประเทศมีอัตราการลดลง ทั้งนี้ เนื่องจาก นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศยังคงเข้าใจผิดว่า จังหวัดสตูลอยู่ใกล้กับ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ทำให้ไม่กล้าตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยว ส่งผลทำให้กระแสดูแลการเดินทางของผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างประเทศมีแนวโน้มที่ลดลง แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดสตูลที่เป็นที่รู้จักกันของนักท่องเที่ยว มีดังนี้

สันหลังมังกร

เป็นสันหาดทรายคล้ายทะเลแหวกกลางทะเล แต่มีความแตกต่างจากที่อื่นตรงที่แนวหาดที่เห็นนั้นไม่ใช่ทรายแต่เป็นเปลือกหอยนับล้านล้านตัวที่ถูกคลื่นซัดมาทับถมกันเป็นระยะทางยาวกว่า ๔ กิโลเมตร ซึ่งเชื่อมเป็นทางยาวระหว่าง เกาะหัวมัน กับ เกาะสาม ในช่วงที่น้ำลด เราจะเห็นน้ำแยกออกจากกันทั้งสองฝั่ง พอเหมาะพอเจาะกับที่แสงแดด ที่สาดส่องลงมาตรงกลางมองเห็นเป็นเกร็ดที่แวววาว เหมือนมังกรกำลังเลื้อยตามแนวโค้งแหวกว่ายน้ำในทะเล ตามตำนานเล่าว่า ใครที่ได้ไปยืนบนสันเกล็ดมังกรนี้ จะได้รับพลังบริสุทธิ์จากฮวงจุ้ยแห่งท้องทะเล ที่จะช่วยเติมเต็มพลังกายพลังใจให้เข้มแข็งเป็นแหล่งท่องเที่ยว

ถ้ำภูผาเพชร

ถ้ำที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในประเทศไทย และใหญ่ติดอันดับต้น ๆ ของโลก เนื่องจากถ้ำมีความยาวและลักษณะคดเคี้ยวแบ่งเป็นหลายตอน ภายในถ้ำมีหินงอกหินย้อย

เกาะหลีเป๊ะ

เป็นเกาะกลางทะเลอยู่ในเขตจังหวัดสตูลอยู่ทางตอนใต้ ของเกาะอาดัง ห่างจากแผ่นดิน ของจังหวัดสตูล ๖๒ กิโลเมตร นอกเขตอำนาจการควบคุมของอุทยานแห่งชาติ หมู่เกาะตะรุเตา ในจังหวัดสตูล เป็นชายหาดบนเกาะที่ อุดมไปด้วยท้องทะเลที่ใสสะอาด สวยงาม และมีเวียงอ่าว ที่สวยงามหาดทรายละเอียดนิ่มเหมือนแป้ง

เกาะไข่

อยู่ห่างจากเกาะตะรุเตาไปทางทิศตะวันตก ประมาณ ๑๕ กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางจากเกาะตะรุเตาประมาณ ๔๐ นาที สิ่งที่มีชื่อเสียงบนเกาะไข่ ได้แก่ ชุมประตูลิณีธรรมชาติ เป็นสัญลักษณ์ของอุทยานแห่งชาติตะรุเตา ทะเลรอบ ๆ เกาะไข่มีแนวปะการังอยู่โดยทั่วไป ทุกปีจะมีเต่าทะเลขึ้นมาวางไข่เป็นจำนวนมาก ทางด้านทิศตะวันตกของเกาะมีหาดทรายสีขาวนวลละเอียด และน้ำทะเลใสมองเห็นผืนทรายใต้น้ำอย่างชัดเจน

ถ้ำเลสเตโกดอน

เป็นถ้ำที่มีการขุดค้นพบซากดึกดำบรรพ์ของช้างสเตโกดอน และแหล่งโบราณคดีอื่น ๆ อีกมากมายภายในถ้ำพบหินงอกหินย้อยที่สวยงาม เป็นถ้ำที่มีลักษณะคล้ายอุโมงค์ที่ยาวที่สุดในประเทศไทย มีความยาวประมาณ ๓.๕ กิโลเมตร ใช้เรือคายัค หรือยางพายในการเที่ยวชม

เกาะหินงาม

แหล่งท่องเที่ยวขนาดเล็กทางทิศใต้ของเกาะอาดัง ที่มีความโดดเด่นบริเวณชายหาดที่เต็มไปด้วยหินสีดำกลมเกลี้ยงซึ่งมีสวดลายสวยงาม ขนาดเล็กใหญ่แตกต่างกันไป เมื่อโดนคลื่นซัดก้อนหินจะมีความมันวาว ส่วนบริเวณกลางเกาะจะมีความอุดมสมบูรณ์ไปด้วยป่าไม้สีเขียว อีกทั้งยังมีความเชื่อเล่ากันว่า หินทุกก้อนมีคำสาปของเจ้าพ่อตะรุเตา หากใครนำติดตัวไปจะเกิดหายนะ

๔) การค้าชายแดน

การค้าชายแดนจังหวัดสตูลมีมูลค่าการค้าไม่สูง มีช่องทางด้านศุลกากรติดกับประเทศมาเลเซีย (รัฐเปอร์ลิส, รัฐเคดาห์) ทั้งทางบกและทางน้ำ ประกอบด้วยด่านถาวร ๒ ด่าน คือ

ด้านศุลกากรสตูล ติดกับประเทศมาเลเซีย เส้นทางทะเล ผู้ประกอบการสตูลส่วนใหญ่จะใช้เพื่อขนส่งไปยังท่าเรือปีนังและส่งต่อไปประเทศอินโดนีเซีย จีน และประเทศอื่นๆ ตั้งอยู่ที่ ตำบลตำมะลัง อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล เวลาเปิด-ปิดด่าน ๐๘.๐๐ - ๑๘.๐๐ น. (เวลาประเทศไทย)

ด้านศุลกากรวังประจัน เส้นทางถนน ติดกับด่านวังเกลียนรัฐเปอร์ลิส ประเทศมาเลเซีย ตั้งอยู่ที่ตำบลวังประจัน อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล เวลาเปิด-ปิดด่าน ๐๗.๐๐ - ๑๘.๐๐ น. (เวลาประเทศไทย)

๕) สาขาอุตสาหกรรม

การอุตสาหกรรม

สถิติจำนวนโรงงานแยกตามหมวดอุตสาหกรรม

จังหวัดสตูล มีโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ (สะสม) ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๗ มีจำนวนทั้งสิ้น ๑๘๖ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๔,๗๖๗.๔๕ ล้านบาท และมีจำนวนคนงาน ๔,๓๗๒ คน โดยจำแนกโรงงานตามหมวดอุตสาหกรรมตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.๒๕๓๕ ได้ดังนี้

ตารางที่ ๕ แสดงสถิติจำนวนโรงงานแยกตามจำพวก

จำพวกที่	จำนวนโรงงาน (โรงงาน)	จำนวนเงินทุน (ล้านบาท)	จำนวนคนงาน (คน)
๒	๑	๐.๙๙	๑๐
๓	๑๘๕	๔,๗๖๖.๔๖	๔,๓๖๒
รวม	๑๘๖	๔,๖๙๗.๐๖	๔,๓๗๒

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล, ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๗

ตารางที่ ๖ แสดงสถิติจำนวนโรงงานแยกตามหมวดอุตสาหกรรม

รายการ	จำนวน (โรง)	เงินลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
อุตสาหกรรมอาหาร	๑๙	๙๒๒.๓๐	๑,๖๙๐
อุตสาหกรรมแปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	๑๖	๖๐๒.๙๒	๑,๓๘๒
อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม	๔	๑๘๔.๕๘	๔๐
อุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยาง	๑๗	๔๔๔.๖๐	๒๐๙
อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ	๑๙	๓๓๖.๔๒	๒๕๓
อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ	๒	๔๗.๘๘	๒๑
อุตสาหกรรมผลิตเครื่องจักรและเครื่องกล	๒	๔.๙๙	๑๔
อุตสาหกรรมผลิตยานพาหนะฯ	๑๕	๒๙๒.๙๐	๒๒๐
อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์พลาสติก	๒	๒๗.๑๔	๑๘
อุตสาหกรรมอื่นๆ	๙๐	๑,๙๐๓.๗๒	๕๒๕
รวม	๑๘๖	๔,๗๖๗.๔๕	๔,๓๗๒

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล, ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๗

ความเคลื่อนไหวการลงทุนอุตสาหกรรมที่สำคัญในจังหวัดสตูล ณ ปี ๒๕๖๗

สาขาอุตสาหกรรมที่มีการลงทุนมากที่สุด ได้แก่

(๑) อุตสาหกรรมอาหาร ประกอบด้วย การสกัดน้ำมันปาล์ม การทำอาหารทะเลกระป๋อง ตามลำดับ ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๑๙ โรงงาน เงินลงทุน ๙๒๒.๓๐ ล้านบาท คนงาน ๑,๖๙๐ คน

(๒) อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ส่วนใหญ่เป็นการแปรรูปไม้ยางพารา ทำวงกบ ประตู หน้าต่าง ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๑๖ โรงงาน เงินลงทุน ๖๒๒.๙๒ ล้านบาท คนงาน ๑,๓๘๒ คน

(๓) อุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยาง ประกอบด้วย การผลิตยางแท่งมาตรฐาน STR ๒๐ และยางผสม (Compound Rubber) ทำยางแผ่นผึ่งแห้ง/รมควัน ตามลำดับ ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๑๗ โรงงาน เงินลงทุน ๔๔๔.๖๐ ล้านบาท คนงาน ๒๐๙ คน

ข้อมูลการลงทุนภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๗ และปี ๒๕๖๖

ปี ๒๕๖๖ มีผู้ประกอบการกิจการโรงงานสนใจที่จะลงทุนในภาคอุตสาหกรรม จำนวน ๑๓ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๖๔๒.๓๖ ล้านบาท คนงานรวม ๘๒ คน ดังนี้

ตารางที่ ๗ แสดงข้อมูลการลงทุนในจังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๖

ลำดับที่	ประกอบกิจการ	จำนวน (โรง)	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
๑	ขุดตัดดินลูกรัง	๖	๔๗.๖๐	๑๑
๒	คอนกรีตผสมเสร็จ	๓	๕๒.๐๐	๑๙
๓	เศษซีเมนต์ย่อยแห้ง	๑	๙.๕๕	๔
๔	สกัดน้ำมันปาล์มดิบ	๑	๕๒๐.๐๐	๓๕
๕	ทำยางแผ่นดิบ,ยางแผ่นผึ่งแห้ง/ รมควัน	๑	๓.๘๐	๗
๖	ผลิตท่อคอนกรีตเสริมเหล็กและผลิต อิฐบล็อก	๑	๑๘.๙๖	๖
รวม		๑๓	๖๔๒.๓๖	๘๒

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล, ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๗

มีโรงงานที่แจ้งเลิกกิจการ จำนวน ๑๓ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๗๒.๒๖ ล้านบาท คนงานรวม ๙๑ คน ได้แก่ ประเภทกิจการ ขุดตัดดินลูกรัง หีบน้ำมันปาล์มดิบ ซ่อมรถยนต์ ยางแผ่นดิบ ยางแผ่นผึ่งแห้ง/รมควัน และทำประดิษฐ์กรรไกร วงกบประตูหน้าต่าง

ปี ๒๕๖๗ มีผู้ประกอบการโรงงานสนใจที่จะลงทุนในภาคอุตสาหกรรม จำนวน ๒ โรงงาน
เงินลงทุนรวม ๕.๒๐ ล้านบาท คนงานรวม ๗ คน ดังนี้

ตารางที่ ๘ แสดงข้อมูลการลงทุนในจังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๗

ลำดับที่	ประกอบกิจการ	จำนวน (โรง)	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
๑	ขุดตัดดินลูกรัง	๒	๕.๒๐	๗
	รวม	๒	๕.๒๐	๗

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล, ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๗

มีโรงงานที่แจ้งเลิกกิจการ จำนวน ๗ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๕๒๔.๑๗ ล้านบาท คนงานรวม ๒๑๘ คน ได้แก่
ประเภทกิจการ ขุดตัดดินลูกรัง ซ่อมรถยนต์ เคาะพ่นสีรถยนต์ และยางและผลิตภัณฑ์จากยาง

ตารางที่ ๙ แสดงสถิติจำนวนโรงงาน เงินลงทุน และจำนวนแรงงาน เปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันกับปีก่อน

รายการ	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๖	จำนวนการ เปลี่ยนแปลง เพิ่มขึ้น/ลดลง	อัตราการ เปลี่ยนแปลง
โรงงานที่ได้รับอนุญาตใหม่	๒ โรง	๑๓ โรง	๑๑ โรง	-๘๔.๖๑
เงินลงทุน	๕.๒๐ ล้านบาท	๖๔๒.๓๖ ล้านบาท	๖๓๗.๑๖ ล้านบาท	-๙๙.๑๙
แรงงาน	๗ คน	๘๒ คน	๗๕ คน	-๙๑.๔๖
การเลิกกิจการ	๗ โรง	๑๓ โรง	๖ โรง	-๔๖.๑๕

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล, ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๗

ผลจากการพิจารณาข้อมูลการลงทุนของโรงงานอุตสาหกรรม เปรียบเทียบกับช่วงระยะเวลา
เดียวกันในปีก่อน พบว่า ปี ๒๕๖๗ มีโรงงานที่ได้รับการอนุญาตใหม่ จำนวน ๒ โรง เงินลงทุน ๕.๒๐ ล้านบาท
คนงาน ๗ คน และมีโรงงานที่เลิกกิจการ จำนวน ๗ โรง แต่เมื่อเปรียบเทียบกับปี ๒๕๖๖ มีโรงงานที่ได้รับการ
อนุญาตใหม่ จำนวน ๑๓ โรง เงินลงทุน ๖๔๒.๓๖ ล้านบาท คนงาน ๘๒ คน และมีโรงงานที่เลิกกิจการ
จำนวน ๑๓ โรง

จะเห็นได้ว่า ปี ๒๕๖๗ เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงระยะเวลาเดียวกันในปีก่อน พบว่า มีโรงงานที่
ได้รับอนุญาตใหม่เพิ่มขึ้น จำนวน ๑๑ โรง คิดเป็นร้อยละ ๘๔.๖๑ จำนวนเงินลงทุนของโรงงานที่ได้รับอนุญาต
ใหม่ ลดลง จำนวน ๖๓๗.๑๖ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๑๙ อัตราการจ้างงานของโรงงานที่ได้รับอนุญาต
ใหม่ลดลง จำนวน ๗๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๑.๔๖ และมีโรงงานที่เลิกกิจการ ลดลง จำนวน ๖ โรง
คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๑๕

ตารางที่ ๑๐ แสดงการเปรียบเทียบสถิติโครงการที่ได้รับอนุมัติส่งเสริมการลงทุนของจังหวัดสตูล จาก Boi

รายการ	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๖	จำนวนการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น/ลดลง	อัตราการเปลี่ยนแปลง
โครงการได้รับอนุมัติ	๒ โครงการ	๒ โครงการ	- โครงการ	-
เงินลงทุน	๖๐๕.๕๘ ล้านบาท	๑,๙๖๔ ล้านบาท	๑,๓๕๘.๔๒ ล้านบาท	-๖๙.๑๗
จ้างงาน(คนไทย)	๓๐๐ คน	๑๔๑ คน	๑๕๙ คน	๑๑๒.๗๗

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล, ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๗

ผลจากการพิจารณาข้อมูลกิจการที่ได้รับอนุมัติการลงทุน เปรียบเทียบกับช่วงระยะเวลาเดียวกันในปีก่อน พบว่า ปี ๒๕๖๗ มีโครงการที่ได้รับอนุมัติใหม่ จำนวน ๒ โครงการ เงินลงทุน ๖๐๕.๕๘ ล้านบาท การจ้างงาน ๓๐๐ คน แต่เมื่อเปรียบเทียบกับปี ๒๕๖๖ มีโครงการที่ได้รับอนุมัติใหม่ จำนวน ๒ โครงการ เงินลงทุน ๑,๙๖๔ ล้านบาท การจ้างงาน ๑๔๑ คน

จะเห็นได้ว่า ปี ๒๕๖๗ เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงระยะเวลาเดียวกันในปีก่อน พบว่า มีกิจการที่ได้รับอนุมัติการลงทุน เท่าเดิม จำนวนเงินลงทุนที่ได้รับอนุมัติ ลดลง จำนวน ๑,๓๕๘.๔๒ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๖๙.๑๗ และอัตราการจ้างงานที่ได้รับอนุมัติ เพิ่มขึ้น จำนวน ๑๕๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑๒.๗๗

๖) โครงสร้างพื้นฐาน

๖.๑) การคมนาคม

(๑) การคมนาคมขนส่งทางบก

(๑.๑) ทางรถยนต์

จังหวัดสตูล มีเส้นทางคมนาคมทั้งทางหลวงแผ่นดินและทางหลวงจังหวัดที่เชื่อมต่อระหว่างจังหวัด ระหว่างอำเภอ และระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน ทางหลวงที่อยู่พื้นที่จังหวัดสตูล โดยมีทางหลวงแผ่นดินที่สำคัญ ได้แก่ (๑) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๖ สายยন্ত্রการกำธร เป็นทางหลักที่สามารถเดินทาง ไปยังจังหวัดใกล้เคียง คือ จังหวัดพัทลุง จังหวัดสงขลา และจังหวัดตรัง โดยไปเชื่อมต่อกับถนนเพชรเกษม ที่สี่แยกคูหา เขตอำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา แยกซ้ายไปจังหวัดพัทลุง แยกขวาไปอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ระยะทางประมาณ ๖๗ กิโลเมตร (๒) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๔ สายฉลุง-ตรัง เป็นเส้นทางที่เชื่อมต่อระหว่างจังหวัดสตูลกับจังหวัดตรัง ระยะทางประมาณ ๑๔๐ กิโลเมตร เริ่มจากสามแยกฉลุง ผ่านอำเภอท่าแพ อำเภอละงู อำเภอทุ่งหว้า อำเภอปะเหลียน และอำเภอย่านตาขาว จังหวัดตรัง

(๒) การคมนาคมขนส่งทางน้ำ

ความยาวชายฝั่งทะเลจังหวัดสตูล ๑๔๔.๘๐ กิโลเมตร มีแม่น้ำลำคลองที่สำคัญในจังหวัดสตูล ทั้งหมด ๓ สาย ได้แก่

๒.๑ คลองละงู ความยาวประมาณ ๗๓.๔๔ กิโลเมตร ต้นน้ำอยู่บริเวณเทือกเขา ด้านใต้ของจังหวัดตรังและสงขลา ไหลมาทางด้านเหนือของจังหวัดตามแนวเส้นแบ่งเขตอำเภอละงูและอำเภอควนกาหลง ความยาวประมาณ ๔๗.๐๐ กิโลเมตร ไหลมาบรรจบกับคลองปากบารา

๒.๒ คลองท่าแพ ความยาวประมาณ ๔๔.๔๘ กิโลเมตร ต้นน้ำอยู่บริเวณเขาสามยอตตอนสีเดน ไหลผ่าน อำเภอควนกาหลงเข้าสู่อำเภอท่าแพ และไหลออกสู่ทะเลบริเวณปากอ่าวเกาะแดง

๒.๓ คลองมาบั้ง ความยาวประมาณ ๖๔.๕๘ กิโลเมตร ต้นน้ำอยู่บริเวณเทือกเขา อำเภอกวนกาหลงและอำเภอกวนโดน ประกอบด้วยห้วยเล็กๆ หลายสายไหลมารวมกัน ผ่านเขตเทศบาล อำเภอ และไหลสู่ทะเลบริเวณอ่าวตำมะลัง

ร่องน้ำสำคัญในจังหวัดสตูล ทั้งหมด ๔ ร่องน้ำ ได้แก่

๑. ร่องน้ำตำมะลัง ความกว้างเฉลี่ย ๖๐ เมตร ความยาวประมาณ ๑๘ กิโลเมตร และมีความลึกจากระดับน้ำทะเลลงต่ำสุดประมาณ ๔ เมตร มีอัตราการตกตะกอนเฉลี่ย ๐.๖๐ ลูกบาศก์เมตรต่อปี และพื้นผิวของร่องน้ำมีลักษณะวัสดุเป็นทราย

๒. ร่องน้ำเจ๊ะบิลัง ความกว้างเฉลี่ย ๓๐ เมตร ความยาวประมาณ ๑๐ กิโลเมตร และมีความลึกจากระดับน้ำทะเลลงต่ำสุดประมาณ ๒ เมตร มีอัตราการตกตะกอนเฉลี่ย ๑ ลูกบาศก์เมตรต่อปี และพื้นของร่องน้ำมีลักษณะวัสดุเป็นดินปนทราย

๓. ร่องน้ำปากบารา มีขนาดความกว้างเฉลี่ย ๔๐ เมตร ความยาวประมาณ ๓ กิโลเมตร และมีความลึกจากระดับน้ำทะเลลงต่ำสุดประมาณ ๓ เมตร มีอัตราการตกตะกอนเฉลี่ย ๐.๕๐ ลูกบาศก์เมตรต่อปี และพื้นของร่องน้ำมีลักษณะวัสดุเป็นทราย

๔. ร่องน้ำบูโปย หรือ ร่องน้ำแหลมตันหยงนะไน ตั้งอยู่ ตำบลแหลมสน อำเภอ ละงู จังหวัดสตูล มีความกว้างประมาณ ๕๐๐ - ๘๐๐ เมตร ความยาวประมาณ ๙ กิโลเมตร และมีความลึกจากระดับน้ำทะเลต่ำสุดประมาณ ๕ - ๘ เมตร เป็นร่องที่มีความลึกเฉลี่ยมากที่สุดในจังหวัดสตูล

แนวชายหาดในพื้นที่จังหวัดสตูล มี ๕ แนวชายหาด ประกอบด้วย

แนวชายหาดปากบารา แนวชายหาดอ่าวนุ่น แนวชายหาดพัททยา (เกาะหลีเป๊ะ) แนวชายหาดชาวเล (เกาะหลีเป๊ะ) และแนวชายหาดประมง (เกาะหลีเป๊ะ) มีเกาะในทะเลจำนวน ๑๐๕ เกาะ เกาะที่มีผู้คนมาตั้งถิ่นฐานอาศัยอยู่ จำนวน ๙ เกาะ

การคมนาคมทางน้ำที่สำคัญ เป็นการเดินทางเพื่อการท่องเที่ยวภายในประเทศ และการเดินทางระหว่างประเทศไปยังประเทศมาเลเซียทางทะเล เขตพื้นที่รับผิดชอบน่านน้ำทะเล จังหวัดสตูล พื้นที่รวมโดยประมาณ ๓,๘๕๘ ตารางกิโลเมตร

จังหวัดสตูลมีท่าเทียบเรือโดยสาร จำนวน ๔ ท่าเรือ ดังนี้

๑. ท่าเทียบเรือตำมะลัง เป็นท่าเทียบเรือตั้งอยู่ในตำบลมะลัง อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล เป็นท่าที่สามารถเดินทางไปเกาะลังกาวิ ประเทศมาเลเซียโดยเรือเฟอร์รี่ มีเรือออกจากท่าเรือทุกวัน ปัจจุบันมีการปิดท่าเรือ

๒. ท่าเทียบเรือปากบารา อยู่ห่างจากอำเภอละงู ประมาณ ๘ กิโลเมตร ตั้งอยู่ที่ปากคลองละงู ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู เป็นท่าเทียบเรือที่อยู่ใกล้เกาะตะรุเตามากที่สุด ระยะทางประมาณ ๒๒ กิโลเมตร และใกล้ท่าเรือเป็นที่ตั้งของศูนย์บริการนักท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติตะรุเตา บริเวณท่าเทียบเรือปากบารา ยังมีบริษัทเอกชนนำเที่ยวและบริการเรือของบริษัทเอกชนไปยังเกาะตะรุเตา และเกาะหลีเป๊ะ

๓. ท่าเทียบเรือเจ๊ะบิลัง

๔. ท่าเทียบเรือท่าอ้อย

๖.๒) การไฟฟ้า

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดสตูล มีสำนักงานให้บริการ จำนวน ๖ แห่ง

(๑) สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดสตูล

(๒) สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาอำเภอละงู

(๓) สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาอำเภอควนกาหลง

(๔) สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาย่อยอำเภอท่าแพ สังกัด การไฟฟ้าฯ จังหวัดสตูล

(๕) สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาย่อยอำเภอทุ่งหว้า สังกัด การไฟฟ้าฯ สาขาอำเภอละงู

(๖) สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาย่อยอำเภอมะนัง สังกัด การไฟฟ้าฯ สาขาอำเภอควนกาหลง

จำนวนการติดตั้งพลังงานไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์

จังหวัดสตูลมีความเข้มแสงอาทิตย์เฉลี่ย ๑๖.๙๐ เมกะจูล/ตารางเมตร - วัน ซึ่งมีศักยภาพเชิงพลังงานจากแสงอาทิตย์ค่อนข้างสูง เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของพื้นที่ทั่วประเทศที่มีค่าเท่ากับ ๑๗.๘๐ เมกะจูล/ตารางเมตร - วัน ปัจจุบันเราใช้ประโยชน์จากพลังงานแสงอาทิตย์อยู่ ๒ รูปแบบ คือ การใช้ประโยชน์จากพลังงานความร้อนที่ได้โดยตรง กับการนำพลังงานแสงอาทิตย์เปลี่ยนเป็นพลังงานไฟฟ้า

๖.๓) การประปา

จังหวัดสตูล มีที่ทำการประปา จำนวน ๒ แห่ง คือ อำเภอเมืองสตูล และอำเภอละงู มีสถานีผลิตน้ำประปา จำนวน ๔ แห่ง คือ อำเภอควนโดน, ตำบลวังประจัน, อำเภอละงู และอำเภอทุ่งหว้า

๖.๔) การสื่อสารไปรษณีย์

จังหวัดสตูลมีที่ทำการไปรษณีย์ เป็นที่ทำการไปรษณีย์จังหวัด ๑ แห่ง ที่ทำการไปรษณีย์อำเภอ จำนวน ๖ แห่ง เคาน์เตอร์บริการไปรษณีย์ จำนวน ๒ แห่ง คือ เคาน์เตอร์บริการไปรษณีย์สตูลธานี อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล และเคาน์เตอร์บริการไปรษณีย์มะนัง อำเภอควนกาหลง จังหวัดสตูล ที่ทำการไปรษณีย์อนุญาตเอกชน จำนวน ๑๕ แห่ง ร้านจำหน่ายตราไปรษณียากร จำนวน ๖ แห่ง ที่ทำการไปรษณีย์ทุกแห่งให้บริการระบบเคาน์เตอร์ไปรษณีย์อัตโนมัติ (Counter Automation) โดยให้บริการไปรษณีย์ครบวงจร (One Stop Service) และบริการรับส่งสิ่งของขนาดใหญ่ (Logispost)

๗) ลักษณะทางสังคม

จังหวัดสตูลเป็นจังหวัดที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม แต่ประชาชนในพื้นที่สามารถอยู่ร่วมกันได้ด้วยความสงบไม่มีเหตุการณ์ความรุนแรงเหมือนในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้อื่นๆ แต่หากพิจารณาจากข้อมูลด้านสังคมและความมั่นคงที่ได้แสดงไว้ข้างต้น ทำให้เห็นว่าจังหวัดสตูลยังมีปัญหาในด้านนี้ค่อนข้างมาก และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น จากปัจจัยทางเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีการผลิต ต้นทุนการผลิต ฤดูกาล การเคลื่อนย้ายแรงงาน เป็นต้น ซึ่งสามารถสรุปปัญหาด้านสังคมและความมั่นคงของจังหวัดสตูลได้ ดังนี้

๗.๑) โครงสร้างประชากรของจังหวัดสตูลในปัจจุบัน มีกลุ่มวัยทำงานมีแนวโน้มลดลง และประชากรผู้สูงอายุ มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นด้วย ดังนั้น จังหวัดสตูลจะต้องมีการเตรียมการรองรับสำหรับการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุที่เพิ่มมากขึ้นทั้งการดูแลในสถานบริการและชุมชน ควรมีการพัฒนาศักยภาพเสริมสร้างพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยการเพิ่มทักษะอาชีพ สร้างรายได้และสนับสนุนเงินทุนประกอบอาชีพจากแหล่งเงินทุนต่างๆ เพื่อเป็นการเสริมรายได้เลี้ยงตัวเอง ครอบครัว บุตรหลานได้ตามศักยภาพ

๗.๒) ด้านแรงงาน สถานภาพแรงงาน ปี ๒๕๖๔ ประชากรจังหวัดสตูล มีจำนวน ๒๘๖,๑๘๓ คน เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน ๑๔๙,๘๑๘ คน และเป็นผู้มีงานทำ จำนวน ๑๔๕,๑๒๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๖.๘๗ ของกำลังแรงงาน ค่าเฉลี่ยปี ๒๕๖๔ พบว่าอัตราการมีงานทำในจังหวัดอยู่ที่ร้อยละ ๖๖.๕๑ เพิ่มขึ้นจากค่าเฉลี่ยปี ๒๕๖๓ ที่อยู่ที่ร้อยละ ๖๖.๐๙ อัตราการมีงานทำในภาคการเกษตรจังหวัดสตูล มีอัตราร้อยละ ๔๗.๕๐ โดยเมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาจะพบว่า อัตราการมีงานทำในภาคการเกษตรจังหวัดสตูลเพิ่มขึ้นจากค่าเฉลี่ยปี ๒๕๖๓ ที่ร้อยละ ๔๕.๙๙ ขณะที่ผู้ว่างงาน มีจำนวน ๔,๖๘๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๑๐ ของกำลังแรงงาน ซึ่งอัตราการว่างงานจะเห็นได้ชัดเจนว่ามีสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นจากค่าเฉลี่ยปี ๒๕๖๓ ที่มีอัตราร้อยละ ๒.๓๒ สืบเนื่องมาจากปัจจัยทางเศรษฐกิจการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีการผลิต ต้นทุนการผลิต ฤดูกาล การเคลื่อนย้ายแรงงาน ซึ่งสาเหตุหนึ่งอาจมาจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) เศรษฐกิจนอกประเทศที่ส่งผลกระทบต่อในประเทศไทย และแนวโน้มในอนาคตอัตราการว่างงานของจังหวัดคาดว่าจะยังคงมีจำนวนที่สูงขึ้น ส่วนในด้านทักษะการทำงานพบว่ากำลังแรงงานในจังหวัดยังขาดทักษะด้านคุณภาพการให้บริการ และให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะเพื่อการบริการนักท่องเที่ยวขณะที่การผลิตบุคลากร/การฝึกอบรมต่างๆ ยังคงมีการผลิตออกมาอย่างต่อเนื่องไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งอาจเนื่องมาจากค่านิยมที่ต้องการส่งบุตรหลานเรียนต่อในสายสามัญมากกว่าสายอาชีพ ส่วนภาคการผลิตในจังหวัดก็ยังคงขาดแคลนแรงงานในระดับล่างหรือไร้ฝีมือ และแรงงานที่มีทักษะฝีมือตามมาตรฐานในบางสาขา ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของนายจ้าง/สถานประกอบการที่มีความต้องการจ้างงานผู้จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษามากที่สุด

๗.๓) ด้านการศึกษา

พบว่ามีจำนวนนักเรียนในสังกัดสำนักงานศึกษาเอกชนจังหวัดสตูลมีมากที่สุด จำนวน ๓๖,๓๕๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๔๙ ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด รองลงมาคือ นักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูล จำนวน ๒๗,๔๒๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๐๕ และนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษาสาขา สตูล จำนวน ๑๐,๓๖๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๐๐ ตามลำดับ ข้อมูลจำนวนนักเรียนในจังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๑-๒๕๖๔ มีจำนวนนักเรียนลดลงอย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับอัตราการเกิดของจำนวนประชากรมีแนวโน้มลดลง ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาโดยเฉพาะคะแนน O-net ป.๖ , ม.๖ ต่ำกว่าระดับประเทศ ระดับ ม.๓ สูงกว่าระดับประเทศ จึงต้องมีการจัดทำโครงการยกระดับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงขึ้น ทั้งด้านพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ พัฒนาความสามารถการสอนของครู พัฒนานวัตกรรมสื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ เป็นต้น ดัชนีความก้าวหน้าของคนด้านการศึกษารายจังหวัด ปี ๒๕๖๓ จังหวัดสตูลอยู่ในลำดับที่ ๔๐ ของประเทศ **จุดเด่นทางการศึกษาของจังหวัดสตูล** กระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศให้จังหวัดสตูลเป็นพื้นที่นวัตกรรม การศึกษามีสถานศึกษานำร่อง จำนวน ๑๐ แห่ง และเพิ่มสถานศึกษานำร่องในปัจจุบัน

๗.๔) ด้านการสาธารณสุข

อัตราส่วนของบุคลากรทางการแพทย์ ต่อประชากรของจังหวัดสตูล ในภาพรวม พบว่า แพทย์ยังต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ในขณะที่ทันตแพทย์ เภสัชกร และพยาบาลอัตราส่วนใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้ เนื่องจากการจัดสรรบุคลากรโดยเฉพาะ แพทย์ และทันตแพทย์ ส่วนกลางเป็นผู้จัดสรร เป็นไปตามแผนการผลิตแพทย์ และทันตแพทย์ ซึ่งในแต่ละปีมีจำนวนน้อย ในขณะที่พยาบาล ได้รับการจัดสรรจากจำนวนผู้รับทุน ของจังหวัด โดยเฉพาะโครงการผลิตพยาบาลเพิ่มเป็นกรณีพิเศษ ทำให้จังหวัดสตูลได้รับจัดสรรเป็นจำนวนมาก ปี ๒๕๖๒ – ๒๕๖๔ จังหวัดสตูลมีแนวโน้มอัตราการเกิดลดลงอย่างเห็นได้ชัด โดยในปี ๒๕๖๒ อัตรา ๑๑.๔๘ ลดลงมาเป็น ๙.๗๒ ต่อพันประชากร ในปี ๒๕๖๓ ในขณะที่อัตราการตาย มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะ ในปี ๒๕๖๔ ส่งผลให้อัตราเพิ่มตามธรรมชาติอยู่ในระดับต่ำ ปี ๒๕๖๔ อัตราเพิ่มร้อยละ ๐.๔๔ อัตราการตาย มีแนวโน้มลดลงต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ และในปี ๒๕๖๔ อัตราเท่ากับ ๒.๘๑ ต่อพันการเกิดมีชีพ มารดาตายจากการตั้งครรภ์และการคลอด เป็นปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญ โดยพบมารดาตายทุกปี ในปี ๒๕๖๔ มีอัตราการตาย ๙๓.๖๙ ต่อแสนการเกิดมีชีพ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ยของประเทศ (ไม่เกิน ๑๗ ต่อแสนการเกิดมีชีพ) อัตราการเกิดไร้ชีพต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ปี ๒๕๖๔ เท่ากับ ๕.๖๒ ต่อพันการเกิดมีชีพซึ่งต่ำกว่าเฉลี่ยของประเทศ (ไม่เกิน ๘ ต่อพันการเกิดมีชีพ) สำหรับสถานการณ์แพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ ซึ่งองค์การอนามัยโลก ได้ให้ชื่อโรคติดต่อนี้ว่า Coronavirus disease ๒๐๑๙ หรือ COVID -๒๐๑๙ ตั้งแต่วันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นต้นมา การระบาดของโรคนี้เป็นการระบาดในวงกว้างขนาดใหญ่ (Pandemic) ที่แพร่กระจายระหว่างคนในหลายประเทศทั่วโลกในเวลาเดียวกัน เป็นภาวะวิกฤติทางด้านสุขภาพที่เกิดจาก “โรคติดเชื้ออุบัติใหม่” ด้านสาธารณสุขระหว่างประเทศที่ไม่เพียงแต่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพชีวิตของประชาชนเท่านั้น แต่ยังส่งผลกระทบต่อดำรงชีวิต เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และความมั่นคงของประเทศต่างๆ ทั่วโลก และภาพรวมสถานการณ์ปัจจุบันมีแนวโน้มดีขึ้น ซึ่งมีปัจจัยสำคัญมาจากการฉีดวัคซีนได้จำนวนมากและเร็วขึ้น ตลอดจนการลดลงของอัตราการเสียชีวิต รวมถึงการลดลงของจำนวนผู้ป่วยใหม่ในแต่ละวัน ทั้งนี้ กลับมาใช้ชีวิตแบบปกติ อย่างไรก็ตามยังคงมีการติดตามการกลายพันธุ์ของเชื้อโรค สำหรับประเทศไทยสถานการณ์ระบาดของโรคติดเชื้อโควิด - ๑๙ คลี่คลายไปในทิศทางที่ดีขึ้น และจะมีการประกาศเป็นโรคประจำถิ่นในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ โดยปัจจุบันสามารถกลับมาใช้ชีวิตได้อย่างปกติ ภายใต้ Smart Living With Covid เปิดประเทศตลอด เพราะโรคนี้อยู่คงอยู่กับประเทศไทยและในโลกอีกระยะหนึ่ง

๗.๕) ด้านความยากจน

สัดส่วนคนจนของจังหวัดสตูล มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในช่วงปี ๒๕๖๐-๒๕๖๒ และลดลงในปี ๒๕๖๓ แต่เพิ่มขึ้นในปี ๒๕๖๔ โดยร้อยละของสัดส่วนในช่วงเวลา ๓ ปีย้อนหลังตั้งแต่ปี ๒๕๖๒ ถึง ๒๕๖๔ อยู่ที่ร้อยละ ๑๔.๘๒, ๗.๓๓ และ ๙.๘๓ ตามลำดับ และในปี ๒๕๖๔ มีสัดส่วนคนจนสูงกว่าประเทศ และกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน แต่ต่ำกว่าภาคใต้ และหากเปรียบเทียบเป็นรายจังหวัดในกลุ่มอันดามันแล้ว มีจังหวัดภูเก็ต พังงา กระบี่ที่มีสัดส่วนคนจนต่ำกว่าจังหวัดสตูล ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ ๐.๖๓, ๔.๔๗ และ ๘.๐๖ ตามลำดับ

๗.๖) ด้านศาสนา

ตารางที่ ๑๑ ข้อมูลประชากรและการนับถือศาสนา

ศาสนา	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	ร้อยละ
พุทธ	๔๔,๕๔๙	๔๔,๙๑๑	๘๙,๔๕๙	๒๗.๔๖
อิสลาม	๑๑๗,๕๘๕	๑๑๘,๕๔๑	๒๓๖,๑๒๖	๗๒.๔๘
คริสต์	๖๕	๖๕	๑๓๐	๐.๐๔
ซิกข์	๑๖	๑๖	๓๓	๐.๐๑
ฮินดู	๐	๐	๐	๐.๐๐
อื่นๆ	๑๖	๑๖	๓๓	๐.๐๑
รวม	๑๖๒,๒๓๑	๑๖๓,๕๕๐	๓๒๕,๗๘๑	๑๐๐

ที่มา : สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสตูล ข้อมูล ณ เดือนกรกฎาคม ๒๕๖๖

๗.๗) ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมที่สำคัญ

มรดกทางวัฒนธรรมของจังหวัดสตูล ที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบันมีหลายลักษณะเช่น ด้านวรรณกรรม ศิลปกรรม การละเล่นพื้นบ้าน สถาปัตยกรรม เทคโนโลยีท้องถิ่น ประเพณี วัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ ฯลฯ อันแสดงถึงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษที่ชนรุ่นหลังสามารถศึกษา สืบค้นความเป็นมาและนำมาใช้ประโยชน์ในการสร้างสรรค์ความสุขความสวัสดีกอบภายในการดำรงชีวิตสืบมา ได้แก่ ประเพณีการเข้าสู่ันต์ พิธีกินเหนียว งานแข่งขันว่าวประเพณีจังหวัดสตูล งานเทศกาลถือศีลกินเจ งานประเพณีลอยเรือของชาวเลเกาะหลีเป๊ะ วันฮารีรายอ เดือนเราะมะฎอน งานวันเมอลิดกลางจังหวัดสตูล หนังตะลุงคน ประเพณีไหว้ผีโอบและศิลปะการแสดงดาระ

๘) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๘.๑) การป่าไม้และอุทยานแห่งชาติ

พื้นที่ป่า จังหวัดสตูลมีเนื้อที่ทั้งหมด ๑,๘๘๗,๑๐๔.๔๔ ไร่ (นับรวมพื้นที่ที่เป็นส่วนของน้ำทะเล กรณีไม่นับพื้นที่ที่เป็นน้ำทะเล มีเนื้อที่ ๑,๕๔๙,๓๖๓ ไร่) หรือเท่ากับ ๓,๐๑๙.๓๗ ตารางกิโลเมตร ปี ๒๕๖๒ จังหวัดสตูลมีพื้นที่ป่าร้อยละ ๔๐.๑๔ (๗๕๗,๕๒๓.๖๓ ไร่) ต่อมาใน ปี ๒๕๖๓ มีพื้นที่ป่าร้อยละ ๔๐.๑๓ (๗๕๗,๒๙๗.๑๐ ไร่) ลดลงจากปี ๒๕๖๒ ร้อยละ ๐.๐๑ (ข้อมูลสถิติกรมป่าไม้ ๒๕๖๓, กรมป่าไม้) รายละเอียดดังตาราง แบ่งออกเป็นป่าบก (ป่าสงวนแห่งชาติ ๑๓ ป่า ป่าไม้ถาวร ๗ ป่า เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ๒ แห่ง เขตห้ามล่าสัตว์ป่า ๑ แห่ง อุทยานแห่งชาติทะเลบัน ๓ แห่ง) เนื้อที่รวมประมาณ ๑,๘๗๗,๙๗๖.๓๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๕๑ ของพื้นที่จังหวัด และป่าชายเลน (ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าชายเลน ๕ ป่า ป่าชายเลนตามมติคณะรัฐมนตรี ซึ่งบางส่วนซ้อนทับป่าสงวนแห่งชาติ) ป่าชายเลน ๕ ป่า เนื้อที่รวมประมาณ จำนวน ๓๒๒,๗๐๕.๗๖ ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๗.๑๐ ของพื้นที่จังหวัด

ตารางที่ ๑๒ ข้อมูลพื้นที่ป่าไม้จังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

พื้นที่จังหวัด			พื้นที่ป่าไม้		
ปี	ไร่	ตร.กม.	ไร่	ตร.กม.	ร้อยละของพื้นที่จังหวัด
๒๕๖๑	๑,๘๘๗,๑๐๔.๔๔	๓,๐๑๙.๓๗	๗๕๔,๗๔๒.๗๗	๑,๒๐๗.๕๘	๓๙.๙๘
๒๕๖๒	๑,๘๘๗,๑๐๔.๔๔	๓,๐๑๙.๓๗	๗๕๗,๕๒๓.๖๓	๑,๒๑๒.๐๓	๔๐.๑๔
๒๕๖๓	๑,๘๘๗,๑๐๔.๔๔	๓,๐๑๙.๓๗	๗๕๗,๒๙๗.๑๐	๑,๒๑๑.๖๗๕๖๓	๔๐.๑๓
๒๕๖๔	๑,๘๘๗,๑๐๔.๔๔	๓,๐๑๙.๓๗	๗๕๘,๒๒๗.๖๓	๑,๒๑๓.๑๖๔๒๐๘	๔๐.๑๘
๒๕๖๕	๑,๘๘๗,๑๐๔.๔๔	๓,๐๑๙.๓๗	๗๕๘,๙๙๓.๒๔	๑,๒๑๔.๓๘๙๑๘๔	๔๐.๒๒

ที่มา: ข้อมูลสถิติกรมป่าไม้ ๒๕๖๕, กรมป่าไม้

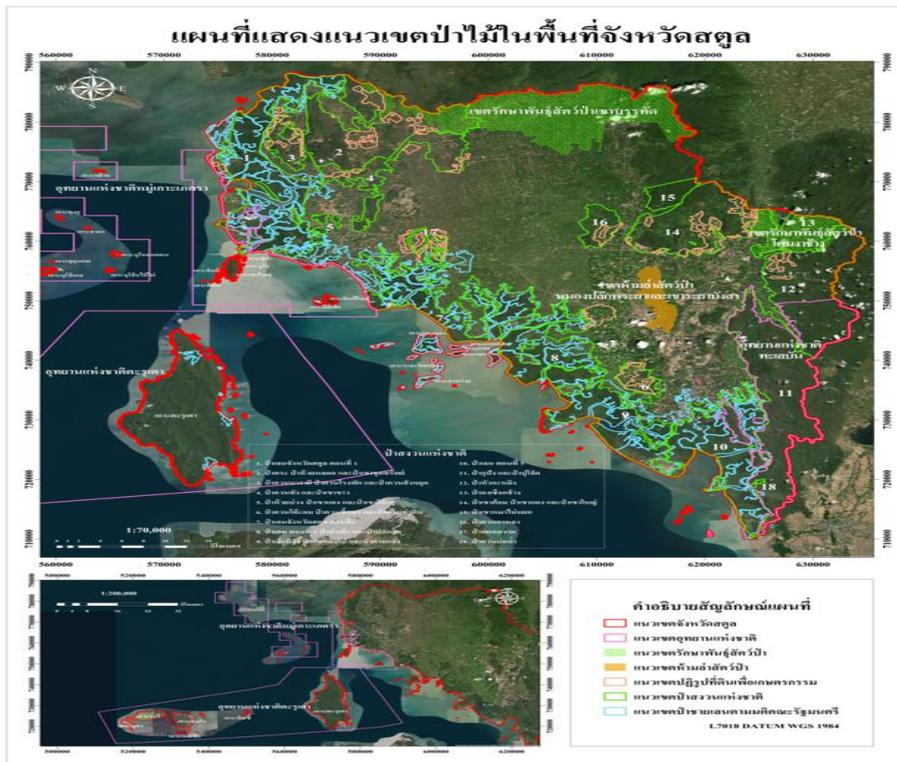
จากข้อมูลสถานการณ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัดสตูลตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน พบว่าจังหวัดสตูลมีประเด็นที่น่าสนใจดังนี้

๑) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภาพรวม ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ พื้นที่ป่าไม้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ปี ๒๕๖๕ มีพื้นที่ป่าไม้คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๒๒ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๔ ร้อยละ ๐.๐๔ ปริมาณน้ำต้นทุนยังไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้น้ำ ด้านสิ่งแวดล้อมมีการบริหารจัดการขยะที่ดี ปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ ๙๓.๕๙ ในขณะที่ปริมาณขยะมูลฝอยตกค้างสะสมเท่ากับ ปี ๒๕๖๔ และบางพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดสตูล เช่น เกาะหลีเป๊ะ ไม่มีสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย ส่งผลทำให้ต้องขนขยะขึ้นมากำจัดบนฝั่ง

๒) ทรัพยากรป่าไม้ พื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดมีจำนวนเพิ่มขึ้น โดยในปี ๒๕๖๕ มีพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๔ ร้อยละ ๐.๐๔ การบุกรุกพื้นที่ป่าลดลง จากรายงานผลการตรวจปราบปรามการกระทำผิดกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้ ปี ๒๕๖๑-๒๕๖๕ แนวโน้มมีการกระทำผิดกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้ลดลง ปี ๒๕๖๕ มีการกระทำผิดกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้ จำนวน ๑๗๕-๐-๕๕.๙๕ ไร่ ลดลงจากปี ๒๕๖๔ จำนวน ๒๖๓-๓-๙.๖๘ ไร่ สาเหตุการบุกรุก เพื่อต้องการที่ดินทำกิน และการบุกรุกของนายทุน ตลอดจนขนาดการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน รัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับเรื่องพื้นที่ป่าไม้ จึงได้บูรณาการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหา การบุกรุกพื้นที่ป่าชายเลนลดลง เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ได้ตระหนักถึงคุณค่าของทรัพยากรป่าชายเลน และได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการร่วมกับทางราชการเพิ่มขึ้น สถานการณ์ป่าชายเลนจังหวัดสตูลจึงมีแนวโน้มดีขึ้นเรื่อยๆ อย่างไรก็ตามก็ยังมีพื้นที่บางส่วนที่มีประชาชนเข้าไปอยู่อาศัยทำประโยชน์ในพื้นที่ป่าชายเลนโดยไม่มีเอกสารสิทธิ์ โดยพื้นที่ป่าชายเลนจังหวัดสตูลมีจำนวน ๒๗๗,๔๓๖.๕๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๕๐ ของพื้นที่จังหวัด จากการสำรวจ เมื่อปี ๒๕๖๓ จังหวัดสตูลมีพื้นที่ป่าชายเลนคงสภาพ จำนวน ๒๓๙,๕๗๖.๒๘ ไร่ เพิ่มขึ้นจาก ปี ๒๕๖๑ จำนวน ๑๒,๕๘๘.๗๐ ไร่ และปี ๒๕๖๕ พบว่ามีพื้นที่ป่าชายเลนคงสภาพ ทั้งหมด ๒๓๙,๕๗๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๔๖ ของพื้นที่จังหวัด

สถานการณ์ป่าชายเลนจังหวัดสตูลมีแนวโน้มดีขึ้นเรื่อยๆ การบุกรุก ป่าชายเลนลดลง การปลูกป่าชายเลนเพิ่มขึ้น ทั้งนี้จังหวัดยังคงต้องมีมาตรการต่าง ๆ ในการแก้ไขปัญหา รวมทั้งส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา และร่วมกันปลูกป่าชายเลนอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มพื้นที่ป่าชายเลน ซึ่งเป็นแหล่งอนุบาลสัตว์น้ำตามธรรมชาติ

ภาพที่ ๑๓ ข้อมูลแสดงแนวเขตป่าไม้ในพื้นที่จังหวัดสตูล

ที่มา: สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสตูล เดือน มกราคม ๒๕๖๖

ปัญหาด้านทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

ป่าชายเลน ปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่าชายเลน จังหวัดสตูลมีสภาพเป็นพื้นที่ชายฝั่งทะเล ป่าชายเลนจึงเป็นส่วนหนึ่งที่มีกิจกรรมต่าง ๆ ของประชาชนที่เข้ามาดำเนินการในพื้นที่เพื่อการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม แต่เนื่องจากพื้นที่ในป่าชายเลนที่มีหลักฐานแสดงสิทธิ์ในที่ดินมีน้อย จึงทำให้มีการบุกรุกเพื่อทำประโยชน์โดยต่อเนื่องมาตลอด โดยอาศัยพื้นที่รอยต่อระหว่างพื้นที่เอกสารสิทธิ์ในที่ดินกับป่าชายเลนทำให้ป่าชายเลนถูกบุกรุกทำลาย ปัจจุบันปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่าชายเลนลดลง เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ได้ตระหนักถึงคุณค่าของทรัพยากรป่าชายเลน และได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ร่วมกับทางราชการเพิ่มมากขึ้น สถานการณ์ป่าชายเลนจังหวัดสตูลจึงมีแนวโน้มดีขึ้นเรื่อย ๆ อย่างไรก็ตามก็ยังมีพื้นที่บางส่วนที่มีประชาชนเข้าไปอยู่อาศัยทำประโยชน์ในพื้นที่ป่าชายเลนโดยไม่มีเอกสารสิทธิ์ ซึ่งปัญหาดังกล่าว จังหวัดสตูลร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอยู่ระหว่างดำเนินการแก้ไขโดยเร่งการจัดที่อยู่อาศัยให้แก่ราษฎรในพื้นที่ตามขั้นตอนต่อไป รวมทั้งปัญหาขยะในพื้นที่ป่าชายเลนที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น **ปะการัง** ปัญหาความเสื่อมโทรมของแนวปะการังมีสาเหตุที่แตกต่างกันไป ทั้งภัยคุกคามจากธรรมชาติและจากกิจกรรมของมนุษย์ สาเหตุที่ส่งผลกระทบต่อแนวปะการังทำให้แนวปะการังเสื่อมโทรม ได้แก่ ปัญหาขยะแนวปะการัง และการทำประมงผิดกฎหมายและเครื่องมือประมงที่ส่งผลกระทบทำให้แนวปะการังบางบริเวณมีสภาพเสียหาย **หญ้าทะเล** สภาพภาพแหล่งหญ้าทะเลจังหวัดสตูลมีความเปราะบางจากภัยคุกคามต่าง ๆ จากมนุษย์ เช่น ตะกอนฟุ้งกระจายจากการแล่นเรือเข้า-ออกใกล้แหล่งหญ้าทะเล การขุดลอกร่องน้ำทำให้เกิดการฟุ้งกระจายของตะกอน และการเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติ **สัตว์ทะเลหายาก** จังหวัดสตูลพบสัตว์ทะเลหายากเกิดขึ้น ได้แก่ โลมา วาฬ และเต่าทะเล โดยมีสาเหตุการเกิดขึ้นจากการป่วยตามธรรมชาติ เกิดขึ้นจากเครื่องมือประมง เกิดขึ้นจากขยะทะเล

การขาดมาตรการบริหารจัดการเชิงพื้นที่ของสัตว์ทะเลหายาก ซึ่งแหล่งที่อยู่อาศัยสัตว์ทะเลหายากมักถูกรบกวน จากกิจกรรมของมนุษย์ โดยแหล่งที่อยู่อาศัยของโลมา-วาฬ ประจำถิ่น มักซ้อนทับกับการทำประมงและการ ท่องเที่ยว การกัดเซาะชายฝั่ง ในพื้นที่จังหวัดสตูลมีสาเหตุมาจากการเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติ ตามฤดูกาล และการก่อสร้างเขื่อนกันคลื่นแบบไม่เหมาะสม โดยเฉพาะโครงสร้างแข็ง สำหรับปัญหาด้านทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่งเป็นปัญหาที่ต้องอาศัยความร่วมมือขอทุกภาคส่วนในการอนุรักษ์ พื้นฟูและแก้ไขปัญหาร่วมกัน

๘.๒) ทรัพยากรน้ำ

(๑) แหล่งน้ำธรรมชาติ

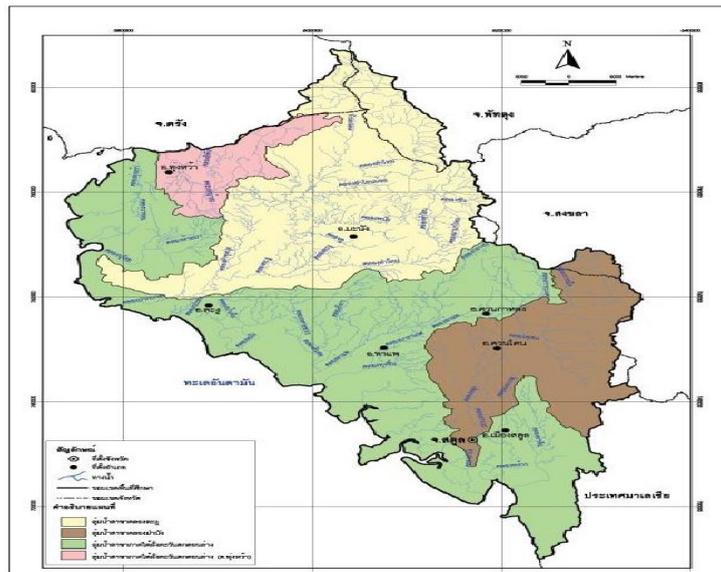
แหล่งน้ำธรรมชาติ ในจังหวัดสตูล ไม่มีแม่น้ำสายใหญ่ มีเพียงแม่น้ำสายสั้น ๆ และแคบ ซึ่งมี ต้นกำเนิดมาจากเทือกเขาทางทิศเหนือและทิศตะวันออก ลักษณะลุ่มน้ำ จังหวัดสตูลประกอบด้วยลุ่มน้ำสาขา ๓ สาขา

- ลุ่มน้ำสาขาคลองละงู (รหัสลุ่มน้ำ ๒๕.๑๑) มีพื้นที่ลุ่มน้ำประมาณ ๙๑๘ ตารางกิโลเมตร (๕๗๓,๗๕๐ ไร่) มีต้นกำเนิดบริเวณเขาทางทิศเหนือ โดยไหลจากเทือกเขาทางทิศเหนือลงสู่ ทะเลอันดามันทางทิศใต้ โดยประมาณสภาพภูมิประเทศบริเวณต้นน้ำ มีความลาดชันสูง และค่อย ๆ ลดความลาดชันลงก่อนไหลลงสู่ทะเล สภาพภูมิประเทศเป็นที่สูงสลับกับที่เนิน การใช้ดินส่วนใหญ่ปลูกยางพารา บริเวณต้นน้ำยังคงมีสภาพป่าค่อนข้างสมบูรณ์ โดยมีคลอง ละงูเป็นลำน้ำสายหลักที่ยาวที่สุด ความยาวลำน้ำทั้งสิ้น ๘๕ กิโลเมตร มีความลาดชันลำน้ำบริเวณต้นน้ำประมาณ ๑:๑๐ ความลาดชันบริเวณกลางลำน้ำ ๑:๑๐๐ ความลาดชันบริเวณท้ายน้ำประมาณ ๑:๑,๕๐๐ และมีลำน้ำย่อยที่สำคัญไหลลงคลอง ละงู ได้แก่ คลองลำโลน คลองลำแยงแยะ คลองพะนัง คลองน้ำแดง ห้วยหินปูน คลองมามาใหม่ คลองลำเลน คลองลำจูง หนึ่ง เป็นต้น

- ลุ่มน้ำสาขาคลองมาบัง (รหัสลุ่มน้ำ ๒๕.๑๒) มีพื้นที่ลุ่มน้ำประมาณ ๕๐๖ ตารางกิโลเมตร (๓๑๖,๒๕๐ ไร่) ไหลจากบริเวณเทือกเขาทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือไหลลงสู่ทะเลอันดามันทาง ทิศตะวันตกเฉียงใต้ บริเวณ ต้นน้ำมีความลาดชัน สภาพป่าไม้ต้นน้ำยังคงมีความอุดมสมบูรณ์ สภาพภูมิประเทศเป็นที่สูงสลับที่เนินการใช้ที่ดินมีการปลูก ยางพารากันเป็นส่วนใหญ่โดยมีคลองมาบังและคลองตุสนเป็นลำน้ำสายหลักที่ยาวที่สุด มีความยาวลำน้ำทั้งสิ้นประมาณ ๗๐ กิโลเมตร มีความลาดชันลำน้ำบริเวณต้นน้ำประมาณ ๑:๑๐ ความลาดชันบริเวณกลางน้ำประมาณ ๑:๒๐๐ และมีความลาดชัน ท้ายน้ำประมาณ ๑:๕,๐๐๐ มีลำน้ำย่อยที่สำคัญไหลลงคลองมาบัง ได้แก่ คลองข้าง คลองโตน คลองน้ำร้อน คลองเฉลียง คลองสาละอ คลองน้ำพระ คลองกาแ่น๊ะ คลองตายาย คลองตะเมียง และคลองตั้งไถย

- ลุ่มน้ำสาขาภาคใต้ฝั่งตะวันตกตอนล่าง (รหัสลุ่มน้ำ ๒๕.๑๓) มีพื้นที่ลุ่มน้ำประมาณ ๑,๗๑๖ ตาราง กิโลเมตร (๑,๐๗๒,๕๐๐ ไร่) มีพื้นที่ในจังหวัดสตูล ประมาณ ๗๔๐ ตารางกิโลเมตร ลุ่มน้ำสาขาภาคใต้ฝั่งตะวันตกตอนล่าง ประกอบด้วยลุ่มน้ำสาขาหลาย ๆ ลุ่มน้ำ โดยลุ่มน้ำสาขาต่าง ๆ ดังกล่าวเป็นลำน้ำขนาดเล็กซึ่งมีสายสั้น ๆ ไหลลงสู่ทะเลอันดามัน โดยตรงทางทิศตะวันตก และทิศตะวันตกเฉียงใต้ ลำน้ำย่อย ๆ ที่สำคัญ ได้แก่ คลองตึงหัง คลองหมัง คลองบาราเกด คลองทุ่งรีน คลองลุ่มบอน คลองเจ๊ะบิลัง คลองมะบอก คลองท่าจัน และคลองปูยู โดยมีพื้นที่อยู่ในเขตจังหวัดสตูลทั้งหมด

ภาพที่ ๑๔ แสดงลุ่มน้ำสาขาและแหล่งน้ำสำคัญจังหวัดสตูล

ที่มา: สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสตูล เดือนกรกฎาคม ๒๕๖๖

(๒) แหล่งน้ำชลประทาน

แหล่งน้ำชลประทานที่มีอยู่ในจังหวัด ประกอบด้วย แหล่งน้ำตามโครงการชลประทาน ขนาดกลาง โครงการชลประทานขนาดเล็ก โครงการหมู่บ้านป้องกันตนเองชายแดนไทย-มาเลเซีย โครงการ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า ที่สร้างแล้วเสร็จถึงปัจจุบัน จำนวน ๑๔๔ แห่ง สามารถ กักเก็บน้ำได้ประมาณ ๓,๑๐๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร และมีพื้นที่ได้รับประโยชน์จากโครงการชลประทานทั้งสิ้น ๑๒๕,๔๘๐ ไร่ สำหรับโครงการชลประทานขนาดกลาง ๓ โครงการ ดังนี้

โครงการฝายตุสน ต่าบลควนโดน อำเภอกวนโดน พื้นที่ ๓๒,๖๐๐ ไร่

โครงการประตูระบายน้ำบาโรย ต่าบลปากน้ำ อำเภอละงู พื้นที่ ๓,๐๐๐ ไร่

โครงการฝายคลองท่าแพร ต่าบลควนโดน อำเภอกวนโดน พื้นที่ ๑๓,๒๐๐ ไร่

๘.๓) ทรัพยากรธรณี

สภาพทางธรณีวิทยาของจังหวัดสตูลมีชั้นหินที่อายุแตกต่างกันหลายยุค ทำให้มีการสำรวจพบ แหล่งแร่ที่สำคัญหลายชนิดด้วยกัน เช่น แปะไรท์ พบบริเวณอำเภอกงหราและอำเภอกวนกาหลง พลวง พบบริเวณอำเภอกวนกาหลงและอำเภอละงู ดีบุก พบบริเวณอำเภอกวนโดนและอำเภอมืองสตูล ตะกั่ว พบบริเวณอำเภอกวนกาหลง เหล็ก พบบริเวณอำเภอกวนโดนและอำเภอกวนกาหลง นอกจากนี้ยังพบ แร่อื่น ๆ อีกหลายชนิด เช่น ถ่านหิน หินปูน โดโลไมต์ และวุลแฟรม เป็นต้น

อุทยานธรณีโลกสตูล

หลักฐานทางธรณีวิทยาของจังหวัดสตูลบ่งชี้ว่า แผ่นดินสตูลมีวิวัฒนาการด้านธรณีวิทยา มากกว่าห้าร้อยล้านปี นับย้อนกลับไปได้สามช่วงมหายุค คือ มหายุคพาลีโอโซอิก หรือ มหายุคเก่า มหายุค มีโซโซอิก หรือมหายุคกลาง และมหายุคซีโนโซอิก ซึ่งเป็นมหายุคปัจจุบันที่โลกกำลังวิวัฒนาการอยู่ ผลผลิต ที่ยิ่งใหญ่ของกระบวนการทางธรณีวิทยา คือ มีแหล่งธรณีที่หลากหลาย ทั้งถ้ำเล ถ้ำลอด แหล่งซากดึกดำบรรพ์ น้ำตก หน้าผา ชายหาดและน้ำพุร้อน ที่เปรียบได้ตั้งประติมากรรมธรรมชาติ ที่มีค่ากลายมาเป็นแหล่งท่องเที่ยว เชิงธรณีที่สำคัญอย่างยิ่งของจังหวัดสตูล เช่น กลุ่มหินทรายตะรุเตา ยุคแคมเบรียน ถ้ำเลสเตโกดอน เขตข้ามกาลเวลา ถ้ำภูผาเพชร ถ้ำเจ็ดคต หรือถ้ำสัดคูหา ทะเลบัน

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูลรายปี พ.ศ. ๒๕๖๙

ทรัพยากรดิน

จังหวัดสตูลมีพื้นที่ทางทิศเหนือและทิศตะวันออกเป็นเนินเขาและภูเขาสูง โดยมีเทือกเขาสำคัญ คือเทือกเขาบรรทัดและสันกาลาศีรีเป็นเส้นกั้นอาณาเขต ระหว่างจังหวัดสตูลกับจังหวัดอื่นๆ และประเทศมาเลเซีย พื้นที่ค่อๆ ลาดเอียงลงสู่ทะเลด้านตะวันตกและทิศใต้ มีที่ราบแคบๆ ขนานไปกับชายฝั่งทะเล มีพื้นที่ราบอยู่บริเวณอำเภอควนโดน อำเภอเมืองสตูลและบางพื้นที่ของอำเภอละงู นอกจากนี้ยังพบเขาหินปูนเป็นเขาโดดในพื้นที่ราบ ถัดจากที่ราบลงไปเป็นป่าชายเลนต่อลงไปถึงทะเลอันดามัน พื้นที่ส่วนใหญ่ใช้ในการปลูกข้าวและยกรองปลูกปาล์ม น้ำมัน พื้นที่ลูกคลื่นลอนลาดถึงลอนชันพบทางตะวันตกของจังหวัด เป็นที่สูงสลับกับพื้นที่ราบ ส่วนใหญ่อยู่ในอำเภอท่าแพ อำเภอละงู อำเภอควนกาหลง อำเภอมะนัง และอำเภอทุ่งหว้า โดยมีแนวเขาตื้นขึ้นในแนวเหนือใต้จากอำเภอควนกาหลงมายังอำเภอเมืองสตูลทอดแนวลดหลั่นลงไปจนถึงป่าชายเลน พื้นที่ส่วนใหญ่ใช้ในการปลูกยางพาราและปาล์ม น้ำมัน พื้นที่สูงและภูเขาพบด้านตะวันออกของสตูลทอดตัวในแนวเหนือใต้จนถึงเทือกเขาบรรทัดส่วนใหญ่ใช้ในการปลูกยางพาราและเป็นป่าแหล่งต้นน้ำ เช่น คลองละงู คลองบาราเกตุ คลองท่าจีน เป็นต้น

๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สถานะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

- การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดสตูล

การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงอุตสาหกรรม (SWOT Analysis) เป็นการประเมินจากจุดแข็ง และจุดอ่อนขององค์กร ซึ่งเป็นปัจจัยภายใน (Internal Factor) และการวิเคราะห์โอกาสและอุปสรรค ซึ่งเป็นปัจจัยภายนอก (External Factors) ที่มีผลต่อการดำเนินงานด้านอุตสาหกรรม โดยจากผลการวิเคราะห์นี้จะนำไปจัดทำ TOWS Metrix เพื่อหามาตรการที่เกี่ยวข้องและแนวทางการดำเนินงานต่อไป

๑. การวิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร (Internal Factors) ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

(๑) การวิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร (Internal Factors) จังหวัด

จุดแข็ง (S)	จุดอ่อน (W)
S๑ มีวัตถุดิบทางการเกษตร (ประมง ปศุสัตว์ ยางพารา ปาล์ม น้ำมัน จำปาตะ พุรีเยิน เงาะ ผลไม้ตามฤดูกาล) ที่มีคุณภาพดี ปริมาณมากพอต่อการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์เกรดพรีเมียม และสินค้าที่มีมูลค่าสูง	W๑ ผู้ประกอบการรายย่อยและผู้ประกอบการชุมชนส่วนใหญ่ ยังขาดทักษะทั้งองค์ความรู้และการบริหารจัดการธุรกิจจิจิทัลอย่างมืออาชีพ
S๒ มีสังคมแบบพหุวัฒนธรรม(ทั้งไทยพุทธ จีน อิสลาม) โดยมีประชากรนับถือศาสนาอิสลาม กว่าร้อยละ ๗๐ ซึ่งเป็นโอกาสในการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารฮาลาล และผลิตภัณฑ์ฮาลาลที่ได้มาตรฐานสากล	W๒ ผลิตภัณฑ์ชุมชนส่วนใหญ่ยังขาดการรับรองมาตรฐานสากล และมาตรฐานที่จำเป็นต่อการส่งออก
S๓ มีวัตถุดิบอาหารทะเลหลากหลายและมีคุณภาพดีจากทะเลอันดามัน เหมาะแก่การแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง	W๓ ผู้ประกอบการแปรรูปอาหารทะเลส่วนใหญ่ยังมีปัญหาด้านมาตรฐานการผลิต การควบคุมคุณภาพ และใช้เทคโนโลยีแบบดั้งเดิมในกระบวนการผลิต ส่งผลให้มีผลิตภาพต่ำและต้นทุนสูง

S๔ มีผลิตภัณฑ์ชุมชนที่เป็นอัตลักษณ์เฉพาะถิ่นที่มีชื่อเสียง อาทิ ขนมผูกกรัก ขนมบุหงาบุดะ โรตีสายหัก ผลิตภัณฑ์จากกะลามะพร้าว และอาหารทะเลแปรรูป	W๔ การสร้างอัตลักษณ์และการรับรู้แบรนด์ ผลิตภัณฑ์ของจังหวัดสตูลยังไม่โดดเด่นพอ ทำให้ผู้บริโภคยังไม่รู้จักแบรนด์ในวงกว้าง
S๕ ผู้ประกอบการรุ่นใหม่ (Young Entrepreneur และกลุ่มสตาร์ทอัพ) มีความตื่นตัวในการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลและแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อการตลาดและจำหน่ายสินค้า	W๕ ขาดการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมมาต่อยอดเชิงพาณิชย์อย่างเป็นระบบ
S๖ การท่องเที่ยวที่เติบโตในจังหวัดเป็นโอกาสในการเชื่อมโยงสินค้าอุตสาหกรรมท้องถิ่นกับนักท่องเที่ยว	W๖ วัตถุดิบทางการเกษตรส่วนใหญ่ยังขาดการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์และมาตรฐานสากล

(๒) การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) สำหรับการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกนั้น เป็นการวิเคราะห์ถึงโอกาสและอุปสรรคที่มีผลต่อด้านอุตสาหกรรม โดยพิจารณาใน ๖ มิติหลัก ได้แก่ การเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม เทคโนโลยีและนวัตกรรม สิ่งแวดล้อม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

โอกาส (O)	ข้อจำกัด (T)
O๑ ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัล ปัญญาประดิษฐ์ (AI) และระบบอัตโนมัติช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจและลดต้นทุนการผลิต	T๑ มาตรการกีดกันทางการค้าของประเทศคู่ค้าทั่วโลกมีแนวโน้มเข้มงวดมากขึ้น โดยเฉพาะมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืน เช่น มาตรฐาน FSC, คาร์บอนฟุตพริ้นท์ และความรับผิดชอบต่อทางสังคม
O๒ มาตรการสนับสนุนด้านแหล่งเงินทุนจากภาครัฐ และสถาบันการเงินสำหรับธุรกิจ SME และสตาร์ทอัพ ทำให้ผู้ประกอบการเข้าถึงแหล่งทุนได้ง่ายขึ้น	T๒ ต้นทุนพลังงานและโลจิสติกส์มีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลกระทบต่อขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ
O๓ การส่งเสริมการท่องเที่ยวอัตลักษณ์ท้องถิ่น โดยเฉพาะการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรม ช่วยเพิ่มโอกาสทางการตลาดสำหรับสินค้าท้องถิ่นและผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก	T๓ มีการต่อต้านจากกลุ่ม NGO และภาคประชาสังคมต่อโครงการพัฒนาขนาดใหญ่ในพื้นที่ เช่น โครงการทำเรื่อน้ำลึกลับปากบารา และโครงการเหมืองแร่
O๔ จังหวัดสตูลอยู่ในเขตเศรษฐกิจพิเศษเฉพาะกิจของ ศอ.บต. ทำให้ผู้ประกอบการได้รับสิทธิประโยชน์และมาตรการสนับสนุนเป็นกรณีพิเศษ	T๔ ข้อจำกัดด้านผังเมืองและกฎระเบียบการใช้ประโยชน์ที่ดินไม่เอื้อต่อการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรม
O๕ นโยบาย BCG Economy Model (เศรษฐกิจชีวภาพ-เศรษฐกิจหมุนเวียน-เศรษฐกิจสีเขียว) ของรัฐบาลสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจที่ยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	T๕ ความไม่แน่นอนทางการเมืองและกลุ่มผลประโยชน์ในพื้นที่เป็นอุปสรรคต่อการลงทุนของนักลงทุนจากภายนอก
O๖ มีด้านการค้าชายแดนและอาณาเขตติดต่อกับประเทศมาเลเซีย ทำให้ผู้ประกอบการมีโอกาสส่งออกผลิตภัณฑ์ได้มากขึ้น	T๖ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศส่งผลกระทบต่อผลผลิตทางการเกษตรและความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ

โอกาส (O)	ข้อจำกัด (T)
O๗ กระแสความนิยมอาหารสุขภาพและผลิตภัณฑ์ออร์แกนิกทั่วโลกสร้างโอกาสสำหรับผลิตภัณฑ์การเกษตรที่ปลอดภัย	T๗ การแข่งขันจากสินค้านำเข้าจากประเทศเพื่อนบ้านที่มีต้นทุนการผลิตต่ำกว่า
O๘ ความต้องการสินค้าฮาลาลที่เพิ่มขึ้นในตลาดโลกเป็นโอกาสในการขยายตลาดผลิตภัณฑ์ฮาลาลของจังหวัด	

(๓) TOWS MATRIX : จากการวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล สามารถนำมาจัดทำมาตรการเชิงกลยุทธ์ ได้ดังนี้

มาตรการเชิงรุก (S - O)	มาตรการเชิงปรับปรุง (W - O)
๑. ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการนำเทคโนโลยีดิจิทัลระบบอัตโนมัติ และประดิษฐ์ (AI) มาประยุกต์ใช้กระบวนการผลิตเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ลดของเสีย และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์	๑. พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการรายย่อยและวิสาหกิจชุมชนด้านการบริหารธุรกิจดิจิทัล การตลาดออนไลน์ และทักษะภาษาต่างประเทศ เพื่อขยายโอกาสทางการค้าและการส่งออก
๒. พัฒนาอุตสาหกรรมอาหารฮาลาลครบวงจรโดยใช้จุดแข็งทางวัฒนธรรมมุสลิมและวัตถุดิบทางการเกษตรคุณภาพสูง เพื่อรองรับตลาดฮาลาลในระดับโลกและประเทศเพื่อนบ้าน	๒. สร้างแบรนด์อัตลักษณ์ร่วมของจังหวัดสตูล (Satun Brand) และส่งเสริมการรับรู้ผ่านสื่อดิจิทัลและแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น
๓. ยกกระดับอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารทะเลให้เป็นสินค้าพรีเมียมและสินค้านวัตกรรมโดยใช้ประโยชน์จากวัตถุดิบคุณภาพดีในพื้นที่ เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดสุขภาพและตลาดระดับบน	๓. ยกกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นสู่มาตรฐานสากล โดยเฉพาะมาตรฐานด้านความปลอดภัยอาหาร (GMP, HACCP, ISO ๒๒๐๐๐) มาตรฐานฮาลาล และมาตรฐานความยั่งยืน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการส่งออก
๔. พัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เป็นอัตลักษณ์ท้องถิ่นให้เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร โดยสร้างเรื่องราว (Storytelling) และพัฒนาบรรจุภัณฑ์ที่ทันสมัยสำหรับตลาดของฝากและของที่ระลึก	๔. ส่งเสริมการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมมาต่อยอดเชิงพาณิชย์ โดยสร้างความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษา คุนยวิวิจัย และภาคเอกชน
๕. ส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจตามแนวคิด BCG Model เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรและประมง ตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจหมุนเวียน	๕. พัฒนาบุคลากรและแรงงานให้มีทักษะด้านการควบคุมคุณภาพและมาตรฐานการผลิตอาหารทะเล รวมถึงทักษะด้านเทคโนโลยีการผลิตสมัยใหม่ การแปรรูปอาหาร และการปฏิบัติตามมาตรฐานสากล
	๖. ส่งเสริมการรับรองมาตรฐานวัตถุดิบทางการเกษตร โดยเฉพาะมาตรฐานเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย เพื่อยกระดับการแปรรูปสู่ผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง

มาตรการเชิงป้องกัน (S-T)	มาตรการหลีกเลี่ยง (W-T)
๑. พัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีคาร์บอนฟุตพริ้นท์ต่ำ เพื่อรองรับมาตรการกีดกันทางการค้าด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศคู่ค้า	๑. ผลักดันการปรับปรุงกฎระเบียบและนโยบายที่เป็นอุปสรรคต่อการลงทุนและการพัฒนาอุตสาหกรรมโดยเฉพาะการวางผังเมืองและการใช้ประโยชน์ที่ดิน
๒. ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและเทคโนโลยีประหยัดพลังงานในกระบวนการผลิต เพื่อลดต้นทุนและผลกระทบจากความผันผวนของราคาพลังงาน	๒. จัดตั้งศูนย์พัฒนามาตรฐานการผลิตอาหารทางทะเลครบวงจร เพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานผลิตภัณฑ์ให้สามารถแข่งขันในตลาดที่มีการกีดกันทางการค้าสูง
๓. สร้างความร่วมมือระหว่างภาคอุตสาหกรรมกับชุมชนและภาคประชาสังคม เพื่อพัฒนาโครงการอุตสาหกรรมที่รับผิดชอบต่อสังคมและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	๓. ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการเพื่อลดต้นทุนการผลิต แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ด้านมาตรฐานการผลิต และเพิ่มอำนาจการต่อรอง
๔. พัฒนาตลาดในประเทศและตลาดประเทศเพื่อนบ้าน ให้เข้มแข็ง เพื่อลดความเสี่ยงจากการพึ่งพาทลาดส่งออกที่มีมาตรการกีดกันทางการค้า	๔. สนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านโลจิสติกส์และการขนส่งเพื่อลดต้นทุนและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการในพื้นที่
๕. ส่งเสริมการปรับตัวของภาคการเกษตรและประมงต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อรักษาความมั่นคงของวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมแปรรูป	๕. ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีความแตกต่างและมีนวัตกรรม เพื่อหลีกเลี่ยงการแข่งขันด้านราคากับสินค้านำเข้าจากประเทศเพื่อนบ้าน
	๖. สร้างความโปร่งใสและธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการโครงการพัฒนาอุตสาหกรรม เพื่อลดความขัดแย้งและสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุน

แผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map) ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล

วิสัยทัศน์ : สตูลเมืองอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ เติบโตบนฐานทรัพยากรและวัฒนธรรม
สู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยกระดับอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร
และประมง

พัฒนาผลิตภัณฑ์เชื่อมโยง
การท่องเที่ยว

เสริมสร้างศักยภาพอุตสาหกรรมฮาลาล

ส่งเสริมอุตสาหกรรมสีเขียวและการผลิต
ที่ยั่งยืน

มิติด้านประสิทธิภาพ

ผลิตแปรรูปการเกษตรและประมง สร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่
ผู้ประกอบการ

มูลค่าการลงทุนในอุตสาหกรรมฮาลาลของจังหวัด
สตูลเพิ่มขึ้น

สถานประกอบการที่ผ่านเกณฑ์อุตสาหกรรมสีเขียว 100%

รายได้จากอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการ
ท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

มิติด้านคุณภาพ

ผู้ประกอบการได้รับการสนับสนุนด้านเทคโนโลยีและ
นวัตกรรมในการแปรรูปผลิตภัณฑ์

ผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาทักษะ
ด้านการบริหารจัดการและการตลาด

ผู้ประกอบการได้รับคำปรึกษาและการรับรองมาตรฐาน
ฮาลาลแบบครบวงจร

ผู้ประกอบการได้รับการส่งเสริมด้านเทคโนโลยี
สะอาดและการจัดการของเสียอุตสาหกรรม

มิติประสิทธิภาพ

เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการห่วงโซ่
อุปทานในภาคอุตสาหกรรม

พัฒนาระบบการผลิตด้วยเทคโนโลยี
ที่เหมาะสม

ยกระดับระบบควบคุมคุณภาพการผลิต

ส่งเสริมการผลิตที่เป็นมิตรกับ
สิ่งแวดล้อม

มิติการพัฒนาองค์กร

การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร

พัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อ
การบริการที่ประสิทธิภาพ

การส่งเสริมคุณธรรมในองค์กร

(๔) ความคาดหวังของผู้รับบริการ

กลุ่มผู้รับบริการ	ความคาดหวัง
ผู้ประกอบการ โรงงาน อุตสาหกรรมและ เหมืองแร่	<ul style="list-style-type: none"> - มีนโยบาย แนวทาง มาตรการ และแผนพัฒนาภาคอุตสาหกรรมที่เหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์และมีความชัดเจน - มีข้อมูลสารสนเทศที่ถูกต้อง ทันเวลา และสถานการณ์ - กระบวนการออกใบอนุญาตที่มีความรวดเร็วตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด - การกำหนดผังเมืองให้มีความชัดเจน - พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการให้มีการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล - เพิ่มโอกาสทางการตลาดจากการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพและมีนวัตกรรม
ประชาชน / ผู้บริโภค	<ul style="list-style-type: none"> - สามารถเข้าถึงและได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องมาตรฐานต่างๆ อย่างถูกต้อง ครบถ้วน - ต้องการให้ผู้ประกอบการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพปลอดภัยต่อผู้บริโภค - การประชาสัมพันธ์โครงการหรือกิจกรรมของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมให้กว้างขวางและครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น
ชุมชน	<ul style="list-style-type: none"> - ชุมชนในพื้นที่ใกล้เคียงพื้นที่ประกอบการต้องการให้มีการกำกับ ควบคุม ดูแลการประกอบกิจการโรงงาน เหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ให้มีความปลอดภัยไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม - หน่วยงานภาครัฐต้องสร้างความมั่นใจในการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม จากการประกอบกิจการอุตสาหกรรม และเหมืองแร่ให้เป็นที่ยอมรับ

๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

๓.๒.๑ วิสัยทัศน์ (Vision)

“สตูลเมืองอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ เติบโตบนฐานทรัพยากรและวัฒนธรรม สู่อุตสาหกรรมที่ยั่งยืน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”

๓.๒.๒ พันธกิจ (Mission)

๑. การนํานโยบายและยุทธศาสตร์ การพัฒนาอุตสาหกรรมระดับชาติ ระดับภาค สู่อุตสาหกรรมระดับพื้นที่จังหวัดในรูปแบบการบูรณาการ พร้อมทั้งการชี้แนะเตือนภัยแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมให้ทันสถานการณ์

๒. สร้างโอกาสและพัฒนาสภาพแวดล้อมในจังหวัด ให้เอื้อต่อการลงทุนและการประกอบกิจการอุตสาหกรรม

๓. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม อุตสาหกรรมชุมชนในจังหวัด ให้มีความเข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้ทั้งตลาดในประเทศและตลาดต่างประเทศ

๔. กำกับดูแลการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมในจังหวัด ให้มีการพัฒนาที่สมดุลสู่ความยั่งยืน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความรับผิดชอบต่อผู้บริโภคและสังคมชุมชน

๕. บูรณาการและสร้างความร่วมมือกับภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชน ในการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมตามบทบาทภารกิจของแต่ละหน่วยงาน

๖. พัฒนาศักยภาพองค์กรและบุคลากรภายในหน่วยงานและทรัพยากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรม

๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

แนวทางการพัฒนาในด้านที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันและประสบความสำเร็จ

แนวทางการพัฒนาในด้านที่ ๒ ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาอุตสาหกรรมให้มีความรับผิดชอบต่อสังคมและมีการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมสู่สังคมคาร์บอนต่ำ

แนวทางการพัฒนาในด้านที่ ๓ การยกระดับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสู่การสร้างมูลค่าเพิ่มเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

ตัวชี้วัดหลัก :

๑. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมจังหวัดสตูลเพิ่มขึ้น (ต่อปี)
๒. ร้อยละของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับการพัฒนาให้มีศักยภาพสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ(ต่อปี)
๓. ร้อยละของจำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรมที่เข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว (ต่อปี)

๑) แนวทางการพัฒนาในด้านที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันและประสบความสำเร็จ

● เป้าประสงค์

๑. ผู้ประกอบการมีการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม ร่วมมือกันอย่างเข้มแข็งเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของตลาดในระดับสากลต่อไปเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน
๒. ผู้ผลิตชุมชนและผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสตูลมีขีดความสามารถในการแข่งขันเพิ่มสูงขึ้น
๓. ผู้ประกอบการมุ่งมั่นสู่การพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน

● ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนผู้ประกอบการในจังหวัดสตูลที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพในการประกอบการไม่น้อยกว่า ๑๐๐ รายต่อปี
๒. จำนวนผลิตภัณฑ์ที่ได้รับรองมาตรฐาน มผช. อย่างน้อย ๔๐ ผลิตภัณฑ์ต่อปี
๓. ผลผลิตจากการประกอบกิจการอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๐ ต่อปี

● กลยุทธ์/โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมการพัฒนา ผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพ และได้มาตรฐาน	-โครงการยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ อาหารทะเลแปรรูปสตูลสู่มาตรฐานสากล	-	-	-	๑	๑
	-โครงการพัฒนาบรรจุภัณฑ์และตรา สินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชนสตูล	-	-	-	๑	๑
	-โครงการพัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์จำก ยงพาราและปาล์มน้ำมัน	-	-	-	๑	๑
กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการ SME วิสาหกิจชุมชน ได้รับการเสริมสร้าง ประสบการณ์ด้านการ จัดการมาตรฐาน	-โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ อาหารอาลาต	-	-	-	๑	๑
	-โครงการพี่เลี้ยงธุรกิจ SMEสตูล	-	-	-	๑	๑
	-โครงการพัฒนาทักษะการบริหารจัดการ วิสาหกิจชุมชน	-	-	-	๑	๑
กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมงานวิจัย การต่อ ยอดงานวิจัยและ พัฒนาการประยุกต์ใช้ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม และดิจิทัล	-โครงการพัฒนาแพลตฟอร์มการตลาด ออนไลน์ผลิตภัณฑ์สตูล	-	-	-	๑	๑
	-โครงการวิจัยแลพัฒนาบรรจุภัณฑ์ อัจฉริยะสำหรับอาหารทะเลแปรรูป	-	-	-	๑	๑
	-โครงการพัฒนาระบบบอแห่งพลังงาน แสงอาทิตย์สำหรับผลิตภัณฑ์ชุมชน	-	-	-	๑	๑

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาอุตสาหกรรมให้มีความรับผิดชอบต่อสังคมและมีการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมสู่สังคมคาร์บอนต่ำ

● เป้าประสงค์

- ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดสตูลใช้หลัก BCG Model ประกอบกิจการอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมและชุมชนโดยรอบและไม่ก่อให้เกิดผลกระทบ
- ผู้ประกอบการอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างยั่งยืน และก้าวสู่การเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ
- ภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสตูลมีภาพลักษณ์ที่ดีมุ่งเน้นการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน เพื่อเติบโตสู่ความยั่งยืน

● ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

- ร้อยละของสถานประกอบการกิจการโรงงานได้รับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว ร้อยละ ๑๐๐ ภายในปี ๒๕๖๘
- จำนวนสถานประกอบการที่ผ่านเกณฑ์ตามธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมครอบคลุมทุกกลุ่มอุตสาหกรรมอย่างน้อยร้อยละ ๔๐ ของสถานประกอบการในปี ๒๕๗๐
- จำนวนเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมได้รับการพัฒนาสู่ความเข้มแข็งอย่างน้อย ๑ เครือข่ายต่อปี

๔. ร้อยละของเรื่องร้องเรียนประชาชนผู้ได้รับผลกระทบด้านมลพิษหรือเหตุเดือดร้อน รำคาญจากการประกอบกิจการโรงงานได้รับการแก้ไขอยู่ถูกต้องและเป็นธรรมจนเรื่องยุติร้อยละ ๑๐๐

● กลยุทธ์/โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนา ผู้ประกอบการเข้าสู่ อุตสาหกรรมสีเขียว	- โครงการเตรียมความพร้อมผู้ประกอบการสู่ อุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ ๓-๔	-	-	-	๐.๗	๐.๗
	-โครงการพัฒนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ในโรงงาน ISO ๑๔๐๐๑	-	-	-	๑	๑
	-โครงการส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนใน ภาคอุตสาหกรรม	-	-	-	๑	๑
กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมผู้ประกอบการ ประกอบกิจการอย่างมี ธรรมาภิบาล	-โครงการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม ของผู้ประกอบการ (CSR)	-	-	-	๑	๑
	-โครงการยกระดับมาตรฐานความปลอดภัย ในสถานประกอบการ	-	-	-	๑.๕	๑.๕
กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริม การพัฒนาผลิตภัณฑ์ และกระบวนการผลิตที่ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสังคม	-โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์คาร์บอนต่ำ	-	-	-	๑.๕	๑.๕
	-โครงการส่งเสริมการใช้บรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม	-	-	-	๑.๕	๑.๕
	-โครงการปรับเปลี่ยนเครื่องจักรเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพการผลิต	-	-	-	๑	๑
กลยุทธ์ที่ ๔ บริหารจัดการกาก อุตสาหกรรมครบวงจร	- โครงการพัฒนาระบบการจัดการของเสีย อุตสาหกรรมในโรงงาน	-	-	-	๑	๑
	- โครงการส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากของ เสียอุตสาหกรรม	-	-	-	๑.๕	๑.๕
	- โครงการพัฒนาฐานข้อมูลการจัดการกาก อุตสาหกรรม	-	-	-	๑	๑

แนวทางการพัฒนาในด้านที่ ๓ การยกระดับผลิตภัณ์อุตสาหกรรมสู่การสร้างมูลค่าเพิ่มเชื่อมโยง
การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

● เป้าประสงค์

๑. ผลิตภัณ์อุตสาหกรรมในจังหวัดสตูลมีการพัฒนาคุณภาพและมูลค่าเพิ่มตอบสนองการท่องเที่ยว
๒. เกิดการบูรณาการระหว่างภาคอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยวเพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ
๓. ผู้ประกอบการมีขีดความสามารถในการพัฒนาผลิตภัณ์ที่เชื่อมโยงกับอัตลักษณ์และการท่องเที่ยวของจังหวัด

● ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนผลิตภัณ์ที่ได้รับการพัฒนาเพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวอย่างน้อย ๑๐ ผลิตภัณ์ต่อปี
๒. ร้อยละของรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการจำหน่ายผลิตภัณ์ที่เชื่อมโยงการท่องเที่ยว เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๓. จำนวนช่องทางการจำหน่ายผลิตภัณ์ในแหล่งท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างน้อย ๕ แห่งต่อปี
๔. จำนวนผู้ประกอบการที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านการพัฒนาผลิตภัณ์เชื่อมโยงการท่องเที่ยวอย่างน้อย ๓๐ รายต่อปี

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ ยกระดับมาตรฐานและ คุณภาพผลิตภัณ์ชุมชน เพื่อการท่องเที่ยว	- โครงการพัฒนาบรรจุภัณ์ผลิตภัณ์ ชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว	-	-	-	๑.๕	๑.๕
	- โครงการยกระดับมาตรฐานผลิตภัณ์ OTOP สู่อุตสาหกรรม	-	-	-	๑.๕	๑.๕
	- โครงการพัฒนาของที่ระลึกสร้างสรรค์ จากอัตลักษณ์ท้องถิ่น	-	-	-	๑	๑
กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมการสร้างมูลค่า เพิ่มผลิตภัณ์ท้องถิ่น ด้วยเรื่องราวและ นวัตกรรม	-โครงการพัฒนาเรื่องราวผลิตภัณ์ เชื่อมโยงการท่องเที่ยว	-	-	-	๑	๑
	-โครงการพัฒนานวัตกรรมผลิตภัณ์ ชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว	-	-	-	๑.๕	๑.๕
	-โครงการสร้างแบรนด์ผลิตภัณ์ท้องถิ่น เชื่อมโยงการท่องเที่ยว	-	-	-	๑.๕	๑.๕

ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก

๔.๑ โครงการแบบย่อ (๑ ชุด : ๑ โครงการ)

๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการอาหารฮาลาล จังหวัดสตูล
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	<p>จังหวัดสตูลเป็นจังหวัดที่มีประชากรนับถือศาสนาอิสลามเป็นส่วนใหญ่ มีวัฒนธรรมอาหารฮาลาลที่มีเอกลักษณ์โดดเด่น ผสมผสานระหว่างอาหารไทย มลายู และอาหารทะเลที่หลากหลาย ในปัจจุบันตลาดผลิตภัณฑ์อาหารฮาลาลมีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง ทั้งในระดับประเทศและระดับโลก โดยมีมูลค่าตลาดสูงถึง ๒.๓ ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐในปี ๒๐๒๔ และมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยร้อยละ ๗.๓ ต่อปี ซึ่งเป็นโอกาสสำคัญของผู้ประกอบการในจังหวัดสตูลในการพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารฮาลาลเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ</p> <p>อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาสถานการณ์และปัญหาของผู้ประกอบการอาหารฮาลาลในจังหวัดสตูล พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ยังขาดความรู้และทักษะที่จำเป็นในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐานฮาลาลระดับสากล ขาดการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในกระบวนการผลิต มีข้อจำกัดในการเข้าถึงข้อมูลและองค์ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานและกระบวนการรับรองฮาลาล รวมถึงขาดทักษะด้านการตลาดและการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ที่ทันสมัย ส่งผลให้ไม่สามารถแข่งขันในตลาดที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วได้ นอกจากนี้ ยังพบว่าขาดการเชื่อมโยงเครือข่ายระหว่างผู้ประกอบการอาหารฮาลาลในพื้นที่กับหน่วยงานสนับสนุนผู้เชี่ยวชาญ และตลาดทั้งในและต่างประเทศ</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูลจึงได้จัดทำโครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการอาหารฮาลาล จังหวัดสตูล เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการอาหารฮาลาลในจังหวัดสตูลให้สามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน มีเอกลักษณ์โดดเด่น และมีความสามารถในการแข่งขันในตลาดทั้งในและต่างประเทศ โดยการบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน สถาบันการศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>โครงการนี้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นการเกษตร และประเด็นผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ รวมถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ ในหมวดหมู่ที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ในการส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืนและเท่าเทียม การ</p>

	<p>ดำเนินโครงการจะช่วยยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์อาหารฮาลาลของจังหวัดสตูล สร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ เพิ่มรายได้ให้แก่ผู้ประกอบการ และส่งเสริมการสร้างงานสร้างอาชีพในท้องถิ่น อันจะนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากที่เข้มแข็งและยั่งยืน</p>
<p>๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะของผู้ประกอบการอาหารฮาลาลในจังหวัดสตูลให้สามารถผลิตสินค้าที่ได้มาตรฐานฮาลาลระดับสากล ๒. เพื่อส่งเสริมการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารฮาลาลให้มีความหลากหลายและมีมูลค่าเพิ่ม ๓. เพื่อพัฒนาบรรจุภัณฑ์และตราสินค้าของผลิตภัณฑ์อาหารฮาลาลให้มีความทันสมัย สวยงาม และสะท้อนอัตลักษณ์ท้องถิ่น ๔. เพื่อเพิ่มช่องทางการตลาดและขยายโอกาสทางธุรกิจให้กับผู้ประกอบการอาหารฮาลาลทั้งในระดับประเทศและต่างประเทศ ๕. เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการอาหารฮาลาลกับหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษาในการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารฮาลาลของจังหวัดสตูลอย่างเป็นระบบ
<p>๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ ผลผลิต (Outputs):</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการด้านมาตรฐานฮาลาลและการพัฒนาผลิตภัณฑ์แก่ผู้ประกอบการ จำนวนไม่น้อยกว่า ๘๐ ราย ๒. การศึกษาดูงานสถานประกอบการอาหารฮาลาลต้นแบบ จำนวน ๒ ครั้ง ๓. การพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารฮาลาลใหม่หรือการพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์เดิม จำนวนไม่น้อยกว่า ๑๕ ผลิตภัณฑ์ ๔. การพัฒนาบรรจุภัณฑ์และตราสินค้าที่มีอัตลักษณ์โดดเด่น จำนวนไม่น้อยกว่า ๑๕ ผลิตภัณฑ์ ๕. การให้คำปรึกษาเชิงลึกแก่ผู้ประกอบการอาหารฮาลาล จำนวนไม่น้อยกว่า ๒๐ ราย ๖. แคตตาล็อกผลิตภัณฑ์อาหารฮาลาลจังหวัดสตูล จำนวน ๑ ชุด (ทั้งรูปแบบสิ่งพิมพ์และดิจิทัล) ๗. แพลตฟอร์มออนไลน์สำหรับการจำหน่ายผลิตภัณฑ์อาหารฮาลาล จำนวน ๑ แพลตฟอร์ม
<p>ผลลัพธ์ (Outcomes):</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ผู้ประกอบการอาหารฮาลาลมีความรู้และทักษะในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐานฮาลาลและตรงความต้องการของตลาด ๒. ผลิตภัณฑ์อาหารฮาลาลของจังหวัดสตูลได้รับการรับรองมาตรฐานฮาลาลเพิ่มขึ้น

	<p>๓. ผู้ประกอบการอาหารฮาลาลมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐</p> <p>๔. เกิดการเชื่อมโยงเครือข่ายระหว่างผู้ประกอบการอาหารฮาลาลกับหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษา</p> <p>๕. จังหวัดสตูลเป็นที่รู้จักในฐานะแหล่งผลิตอาหารฮาลาลคุณภาพที่มีอัตลักษณ์โดดเด่น</p>
<p>๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ</p>	<p>ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ:</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. จำนวนผู้ประกอบการอาหารฮาลาลที่เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่า ๘๐ ราย ๒. จำนวนผลิตภัณฑ์อาหารฮาลาลที่ได้รับการพัฒนาไม่น้อยกว่า ๑๕ ผลิตภัณฑ์ ๓. จำนวนผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาบรรจุภัณฑ์และตราสินค้าไม่น้อยกว่า ๑๕ ผลิตภัณฑ์ ๔. จำนวนผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานฮาลาลเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑๐ ผลิตภัณฑ์ ๕. ยอดจำหน่ายผลิตภัณฑ์อาหารฮาลาลเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ เมื่อเทียบกับก่อนเข้าร่วมโครงการ ๖. ร้อยละ ๘๐ ของผู้เข้าร่วมโครงการมีความพึงพอใจในระดับมากถึงมากที่สุด
<p>ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ:</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ผลิตภัณฑ์อาหารฮาลาลมีคุณภาพและมาตรฐานตรงตามความต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ ๒. ผลิตภัณฑ์อาหารฮาลาลมีความหลากหลายและมีนวัตกรรมที่สร้างมูลค่าเพิ่ม ๓. บรรจุภัณฑ์และตราสินค้ามีความทันสมัย สวยงาม และสะท้อนอัตลักษณ์ท้องถิ่นของจังหวัดสตูล ๔. เกิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารฮาลาลของจังหวัดสตูลอย่างเป็นรูปธรรม ๕. ผู้บริโภคให้การยอมรับและเชื่อมั่นในคุณภาพของผลิตภัณฑ์อาหารฮาลาลจังหวัดสตูล
<p>๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัดสตูล/กลุ่มจังหวัดสตูล</p>	<p>โครงการนี้มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัดสตูล ปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ดังนี้:</p> <p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๑: การเสริมสร้างเศรษฐกิจและสร้างมูลค่าเพิ่มจากอุทยานธรณีโลก การท่องเที่ยว การเกษตร และการค้าสู่อาเซียน ที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - แผนงาน: พัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการให้ได้มาตรฐานและมีอัตลักษณ์ - แผนงาน: เพิ่มมูลค่าและยกระดับศักยภาพการตลาดผลิตภัณฑ์ชุมชน

	<ul style="list-style-type: none"> - แผนงาน: ส่งเสริมการค้า การลงทุน และการพัฒนาผู้ประกอบการ <p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๓: การเสริมสร้างความมั่นคง สังคมสันติสุข และยกระดับคุณภาพชีวิตบนฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง</p> <ul style="list-style-type: none"> - แผนงาน: ส่งเสริมการสร้างงาน อาชีพ และรายได้แก่ประชาชน <p>นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ในหลายมิติ เช่น:</p> <ul style="list-style-type: none"> - เป้าหมายที่ ๒: ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหาร และโภชนาการที่ดีขึ้น และส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืน - เป้าหมายที่ ๘: การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ - เป้าหมายที่ ๙: อุตสาหกรรม นวัตกรรม และโครงสร้างพื้นฐาน - เป้าหมายที่ ๑๒: การบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน
<p>๗. ระยะเวลา</p>	<p>๑ ตุลาคม ๒๕๖๘ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๙ (ปีงบประมาณ ๒๕๖๙)</p>
<p>๘. กิจกรรมที่สำคัญ</p>	<p>๑. กิจกรรมที่ ๑: การศึกษาและวิเคราะห์สถานการณ์อุตสาหกรรมอาหารฮาลาล (ต.ค. - พ.ย. ๒๕๖๗)</p> <ul style="list-style-type: none"> - สำรวจและรวบรวมข้อมูลผู้ประกอบการอาหารฮาลาลในจังหวัดสตูล - จัดประชุมระดมความคิดเห็นเพื่อวิเคราะห์สถานการณ์และความต้องการของผู้ประกอบการ - ศึกษาแนวโน้มตลาดและความต้องการของผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ - จัดทำแผนการพัฒนาผู้ประกอบการอาหารฮาลาลรายบุคคล <p>๒. กิจกรรมที่ ๒: การพัฒนาความรู้และทักษะด้านมาตรฐานฮาลาล (ธ.ค. ๒๕๖๗ - ก.พ. ๒๕๖๘)</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องมาตรฐานฮาลาลและกระบวนการรับรอง - จัดอบรมเทคนิคการควบคุมคุณภาพและความปลอดภัยอาหารตามหลักการฮาลาล - ศึกษาดูงานสถานประกอบการอาหารฮาลาลต้นแบบทั้งในและนอกพื้นที่ - จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้ประกอบการและผู้เชี่ยวชาญด้านอาหารฮาลาล <p>๓. กิจกรรมที่ ๓: การพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารฮาลาลด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี (มี.ค. - พ.ค. ๒๕๖๘)</p>

	<ul style="list-style-type: none"> - จัดอบรมเชิงปฏิบัติการด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และนวัตกรรมอาหารฮาลาล - จัดทีมที่ปรึกษาให้คำแนะนำเชิงลึกแก่ผู้ประกอบการในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ - สนับสนุนการทดลองผลิตและทดสอบตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่ - สนับสนุนการขอรับรองมาตรฐานฮาลาลสำหรับผลิตภัณฑ์ที่พัฒนาขึ้น <p>๔. กิจกรรมที่ ๔: การพัฒนาบรรจุภัณฑ์และตราสินค้า (มี.ย. - ก.ค. ๒๕๖๘)</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดอบรมเชิงปฏิบัติการด้านการออกแบบบรรจุภัณฑ์และตราสินค้า - จัดแข่งขันการออกแบบบรรจุภัณฑ์และตราสินค้าอาหารฮาลาลที่สะท้อนอัตลักษณ์จังหวัดสตูล - สนับสนุนการผลิตบรรจุภัณฑ์ต้นแบบสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคัดเลือก - ทดสอบการตอบรับของผู้บริโภคและปรับปรุงบรรจุภัณฑ์ <p>๕. กิจกรรมที่ ๕: การพัฒนาช่องทางการตลาดและการส่งเสริมการขาย (ส.ค. - ก.ย. ๒๕๖๘)</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดทำแคตตาล็อกผลิตภัณฑ์อาหารฮาลาลจังหวัดสตูล (ทั้งรูปแบบสิ่งพิมพ์และดิจิทัล) - พัฒนาแพลตฟอร์มออนไลน์สำหรับการจำหน่ายผลิตภัณฑ์อาหารฮาลาล - จัดอบรมทักษะการตลาดออนไลน์และการสร้างแบรนด์ - จัดกิจกรรมเจรจาธุรกิจกับผู้ซื้อทั้งในและต่างประเทศ - จัดงานแสดงและจำหน่ายผลิตภัณฑ์อาหารฮาลาลจังหวัดสตูล - จัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ - ประเมินผลโครงการและจัดทำแผนการขยายผลในอนาคต
๙. งบประมาณ	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล

๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการ
ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล ปี พ.ศ. ๒๕๖๙

	แผนปฏิบัติราชการ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของ อก.	แผนปฏิบัติราชการ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของ สปอ.	แผนพัฒนาจังหวัด ปี ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐	แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมจังหวัดสตูล รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙
วิสัยทัศน์	ปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่ อุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้เติบโต อย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	“ผลักดันการปฏิรูปอุตสาหกรรม ไทยสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้ เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน”	“สตูลเมืองแห่งความ งามสุขที่ยั่งยืน”	“สตูลเมืองอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ เติบโตบนฐานทรัพยากรและ วัฒนธรรม สู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๑	สร้างและส่งเสริมอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ	บูรณาการและขับเคลื่อนนโยบาย สู่การปฏิบัติเพื่อส่งเสริม อุตสาหกรรมเศรษฐกิจในระดับ พื้นที่	การเติบโตทางเศรษฐกิจ บนคุณภาพชีวิตที่เป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่าง ยั่งยืน	ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการ ประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมให้มีขีด ความสามารถในการแข่งขันและ ประสบความสำเร็จ
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๒	ส่งเสริม กำกับดูแล อุตสาหกรรมสู่การ ประกอบการที่เติบโตอย่าง ยั่งยืนคู่ชุมชน	ส่งเสริม กำกับดูแลอุตสาหกรรมสู่ การประกอบการที่ดีที่เติบโตอย่าง ยั่งยืนคู่ชุมชน	การพัฒนาคนคุณภาพ สังคมแห่งความสงบ เรียบร้อย สันติสุข และ ระบบบริการรัฐที่มี ประสิทธิภาพสูง	ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนา อุตสาหกรรมให้มีความรับผิดชอบต่อ สังคมและมีการจัดการด้าน สิ่งแวดล้อมสู่สังคมคาร์บอนต่ำ
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๓	พัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อ ต่อการเติบโตของอุตสาหกรรม อย่างเข้มแข็งและยั่งยืน	พัฒนาองค์กรคู่องค์กรดิจิทัลเพื่อ ให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ	การพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐาน ความทันสมัยของ เมือง การคมนาคมโลจิสติกส์และการเชื่อมโยง ภูมิภาค	การยกระดับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสู่ การสร้างมูลค่าเพิ่มเชื่อมโยงการ ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๔			การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมเพื่อคุณค่า แห่งชาติและการอนุรักษ์ ที่ยั่งยืน	

MIND

ใช้ หัว และ ใจ

ปั้นอุตสาหกรรมคู่ชุมชน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล

๗๘๓ หมู่ ๖ ตำบลคลองขุด อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล ๙๑๐๐๐

โทรศัพท์ : ๐ ๗๘๗๒ ๒๑๗๑

เว็บไซต์ : <http://satun.industry.go.th>

E-mail : saraban.satun@industry.go.th

เพจเฟซบุ๊ก : www.facebook.com/Industry.Satun

–สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสตูล–